

Otázky a odpovědi #3

¹ Skloňme na chvíli naše hlavy. Pane Ježíši, jsme Ti dnes ráno vděční za tu možnost přijít do Tvé přítomnosti, v této době Tvého obecenství a posadit se v nebeských místech v Kristu Ježíši. Nyní Pane, prosíme, abys i nadále zůstal s námi, když o Tobě hovoříme. Ať jsou naše srdce plná radosti, když se díváme na Tvé Slovo a Tvá zaslíbení nám. Požehnej našemu pastorevi a našim spolupracovníkům, všem bratrům a sestrám, kteří sem přišli, aby se s námi setkali, a shromáždili se zde s námi, na tomto malém místě, které jsme určili pro Tebe, jako místo setkávání. A prosíme, abys nám požehnal ve všem našem konání po celý den. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit.

² Je to pro mne malá úleva. Měl jsem zde bohoslužby a rozhovory. Měl jsem mít buď tyto rozhovory, nebo otázky a odpovědi. Téměř všechno, co dnes ráno přišlo, bylo skrze vidění a téměř jsem musel... řekl jsem Billovi, že bude-li, bratr Neville příliš zaneprázdněn, vezmu tu hromadu otázek, a přispěchám sem, bude to malá úleva pro moji mysl. To působí na mě trochu sklíčeně... tato vidění jsou... Ale lidem bylo pomoheno, a to je to hlavní. Hlavní věc je, že jim bylo pomoheno, to je na tom to dobré. A tak dnes odpoledne jsem si je chtěl vzít trochu dřív. Abych mohl toto odpoledne začít trochu dřív s tím svým mimořádným *programem*, těmito pohovory.

³ Jsme dnes ráno rádi, že můžeme vidět své přátele a... inu, to je... nezazlívejte tohle Billovi. On měl lidem sdělit, jestli budu pokračovat v těchto otázkách. Myslel jsem si, že budu na to mít přibližně hodinu, abych na tyto otázky odpověděl. Někteří z mých... nerad odcházím; jsem rád, když mám čistý štít. Rozumíte mi? Pak tyto otázky a tak dále, byl bych rád, kdybych mohl říci, že to mám za sebou. Mám toho v hlavě ještě tolik, a to ve mně působí nervozitu. A já nechci být nervózní, ať už je to cokoliv; jednoho dne přece odejdu do slávy.

⁴ Před pár dny mi řekl jeden starý známý: „Jsem už tak unaven životem v tomto tělesném stánku.“

Řekl jsem: „Drahý bratře, chtěl bych se tě na něco zeptat a chtěl bych ti také něco říci. Mně se stýská po domově; stýská se mi už dvacet let a nemám domov, kam bych mohl jít.“ Vidíte? Je to tak. Říci něco takového je přece hrozné. Mohl bych se posadit a vzdychat po nějaké domovině. Nemám domov, kam bych se mohl uchýlit. Všude kam přijedu, mohu se tam zdržet pouze několik dnů a už se zas chystám na

jiné místo. Prostě... už se to táhne dlouho, vlastně jsem se už tak narodil. Moje manželka mi říká „Větroplach“. Prostě... sem a tam. A je to tuze obtížná situace — být v tom — ale tuším, že to tak pro moji službu má být. Ale mnozí z vás obdivují... nu, obdivujeme dělání něčeho pro Boha, ale nikdy...

5 Inu, dnes ráno jsme zde sami zdejší lidé. Vidíte? Ale mně se stýská. Chtěl bych jít domů a nevím, kam bych měl jít. Řeknete mi: „A co Arizona, tam je přece tvoje rodina?“ Jsem tam řekněme dva tři dny a znovu musím dál. A tak nemám domov, kam bych se uchýlil a stýská se mi po něm.

6 Nu, ten dům však ve skutečnosti existuje. Jednou do něho půjdu, ale prvně vám musím pomoci. Vidíte? Kvůli tomu jsem tu, abych vám mohl být nápomocen. A až do toho času, kdy už vám nebudu k ničemu, pak bych chtěl odejít. Pak bych chtěl opravdu jít domů. A tam je to místo, které budu mít tak rád, že se už nebudu chtít vrátit.

7 Když odjedu z Jeffersonville a zdržím se někde mimo několik týdnů — chci se zas vrátit. Pojedu do Arizony (myslím si jak je nádherná) — chci se znovu vrátit. Kamkoliv pojedu, chci se vrátit zpět. A tak jedu sem, jedu tam a chci se vrátit sem. A když jsem nakonec na několik dnů zde a spatřím vás, chci jet zas na jiné místo. Vidíte, moje děti jsou rozptýlené po celé zemi a já... zplodil jsem je pro Krista. A pak že nemám domov. Jednoho dne bych je všechny chtěl shromáždit spolu. Je to vůle Otce, a pak budeme mít domov, kde už se nebudeme muset potulovat. Jsem tímto potulováním unaven, nemám klidného místa.

8 A chtěl bych každému poradit, nebudte valíci se kameny, jedině stojí-li za tím nějaká služba, která vás tímto směrem volá, jelikož... Dal bych dnes všechno za to, kdybych měl na zemi takové místo, o kterém bych mohl říci: „To je ten domov!“ Kdybych to měl, dal bych za to milión dolarů. Kdybych měl místo, o kterém bych mohl říci: „Brachu, to mám tak rád; nechci se odtud hnout.“ Dal bych za to cokoliv. Ale nemohu ho najít.

9 Podobám se v tom Abrahamovi, hledám město. Vidíte? Nemohu ho najít, ale vím, že ono existuje. Ale po pravdě, nemohu si zvyknout na žádné místo zde na zemi. A nezdálo by se... skvělí lidé, nádherná místa, a když tam přijdeš — je tam příliš vlhko, jdeš na jiné — je tam příliš sucho. Jdeš jinam, je tam příliš chladno a jinde zas příliš horko, vidíte. Nemám žádné vhodné místo, prostě nemám domov. Ale nechci můj čas promarnit nařikáním ve vašem objetí, ale já...

Nu co, jsme vděční Pánu. Amen. Budte vděční za všechno. Jsem takový, protože jsem takový. Bůh mne takovým učinil. A nemohu být ničím jiným, než tím, čím mne učinil, těžkopádným a tak dále. Bylo mi řečeno, že musím takovým být kvůli tomu, abych mohl být nápomocen těm, ke kterým mne On poslal. A chci takovým člověkem zůstat. Mám-li takovým být, pak bych chtěl takovým zůstat. Jaká tedy bude vůle království Božího nebo Boží, takovým chci být.

¹⁰ Pomodleme se teď znovu. Pane Ježíši, zde před námi leží tyto otázky, Otče. Nemohu na ně odpovědět, Pane. Nejsem způsobilý na tyto otázky odpovědět, ale Ty jsi všemohoucím, neboť ony leží na lidských srdcích. Použij mne, Pane, dej úlevu jejich stísněnosti. Neuděláš to, Otče? Ve jménu Ježíše Krista o to prosím. Amen.

Nyní začneme... tuším, že to nenahrávají na pásek a tak to bude pouze... Tuším, že to je v pořádku.

¹¹ Nu, jedna věc, proč mi ty otázky dělají starosti, opakuje se stále jedna naléhavá věc a ta mne trápí: Jsou to otázky týkající se manželství a rozvodu. Aj, ty telefony, dopisy, a jeden bratr se zabalil do deky, a seděl u nás od půlnoci do rána na verandě. Ze všech stran volají kazatelé, ženatí dvakrát i třikrát a tak dále. Kazatelé... chtěl bych vás požádat o jednu věc. Mám jich zde několik, vím o tom. Prohlížel jsem je pouze navenek, ale je jich tam ještě několik.

¹² Zapamatujte si! Vy, kteří jste ženatí a rozvedení, a znovu sezdání, slibte mi jednu věc. Vidíte? Dali jste mi důvěru (domnívám se, že to není nahráváno, ne...). Věříte mi, že jsem od Boha poslaným prorokem, vaším služebníkem. Pak se můžete přidržet mého slova ohledně těchto věcí, uděláte to? Jděte a žijte, jak jste. Již nic takového nedělejte, ale žijte, jděte dál, prostě budte šťastní. Máte... jste spasení. Jste-li křesťany, jděte a žijte pro Krista; On měl důvod, proč vás spasil.

¹³ Když se vrátím, bude-li vůle Páně, pak vám to vysvětlím z Bible. Ano? Nebudte mrzutí. Mnoho lidí mi řeklo: „Dobrá, miluji svou ženu, ale musím ji jednoduše opustit; nechci minout vytržení.“ Nedělejte to! Zůstaňte tak jak jste, dokud vám neřeknu na toto téma více. A když... to se nedá vysvětlit během deseti, patnácti minut; je tomu třeba věnovat nějakou dobu, protože to musí být Písmo. To musí být „Tak praví Pán“. Pokud to není tak, pak to není správné.

¹⁴ Znáš ty otázky, o kterých zde řekl Ježíš (Matouš 5:32): „Já vám však říkám, že každý, kdo propouští svou manželku a vezme si jinou, mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se

s propuštěnou ženou oženil, cizoloží“... Tyto věci, On měl důvod, proč to řekl. On je Bohem; to je Jeho Slovo.

¹⁵ Vraťme se tedy na počátek a přesvědčme se, co to všechno znamená, vidíte, pak to předložíme. Ale než to uděláme, jděte dál, tak jak jste, tak jak jste to dělali doposud, jste-li křesťané. Jste-li křesťanským párem a jste oddaní a máte děti, a tak dále, svazky, které vás vážou, neopouštějte svou manželku nebo svého manžela. Nedělejte to. Vidíte? Počkejte, dokud vám neřeknu o tom více. Slibujete mi to? Pozvedněte své ruce! Tedy, vy mi důvěřujete a věříte. Jestli jste mi tedy věřili doposud, věřte mi ohledně tohoto tématu i nadále.

Pohledte tedy, dnes ráno jsem vzal některé velice hodnotné, některé...

Otázka: (325)

Zdaliž všichni, kteří vejdou do nevěsty, musí bydlet v okruhu patnácti set mil od této modlitebny [myslím, že jsme to už měli minulou neděli; já to prostě vytahuji náhodně, jak se mi to dostane pod ruku] - **patnáct set mil od této modlitebny, mám dojem, že to je na pásku č. 2, kázání „Budoucí domov nevěsty“? Vždy jsem byl přesvědčen, že nevěsta přijde do vytržení ze všech končin světa. Mýlím se?**

¹⁶ Nikoliv, můj milý příteli, nejsi na omylu, máš pravdu. Pokud jsem řekl něco takového na pásku, co tě přimělo tomu věřit...

Tedy, já nemám... to jsou pro mne všechno nové otázky, ještě jsem je ani neprohlížel. Rozumíte? To je nová hromádka, která mi byla dána v neděli, a vložil jsem ji do této obálky a položil tam.

¹⁷ Tedy, v tom... ne, Nevěsta nemusí být na nějakém stanoveném místě. Mnozí z nich budou dokonce v prachu země. Budou kolem celého světa; budou zamrzlí ve sněhu severu, a prachu v tropických džunglích a kolem světa. Ale když zazní Boží trouba, zesnulí v Kristu povstanou, probudí se, povstanou z prachu, ze země, nezáleží na tom, kde jsou. A co se týče toho zmrtvýchvstání, ono bude univerzální. Všude, každé stvoření na zeměkouli, které je v Kristu, přijde spolu s Ním, až On přijde, nezáleží na tom, kde jste.

¹⁸ Jen pomyslete na arény za dnů těch prvních mučedníků; když tito křesťané byli házeni do lvích jam a lvi zabíjeli tyto křesťany a požírali jejich těla. Vidíte? Ač byli rozptýleni, jejich těla byla

odpadem lvů na tváři této země. Nezáleží tedy na tom kde to je, nemůžeš... Vidíte, sestáváš z neviditelné látky, která se zhmotnila, a Bůh dá tuto látku zpět dohromady.

¹⁹ Jako kdybyste vzali buňku. Odtrhněte ji od buňky, až se dostanete k buňce, která je v další buňce, a k atomu, a k molekuli, a pokračujete takto dál. Nakonec se dostanete až k neviditelnému. Začíná to přirozeným, něčím, na co můžeš položit své ruce, přechází to k plynným skupenstvím; od plynných látek to pokračuje ke kyselinám — kyseliny k plynům, a plyny, a tak dále, až se nakonec dostaneme k jedné malé věci, a to je duch. A ten duch, který byl obsažen v těch plynných skupenstvích... To nemusely být ty stejné plyny, nýbrž vlastnosti toho, čím jsi, ony budou znovu přesně tytéž, jakými jsou teď. Vidíte? Ten duch to má pod kontrolou.

²⁰ Tedy, jinými slovy, když se stáváš mladým mužem nebo ženou, Bůh si pořídí tvůj snímek... Nezáleží na tom, jak budeš starý a vrásčitý, a znetvořený, ať je to jak chce, budeš slábnout a pozvolna se ztrácet. A to tělo může být zničeno, znetvořeno, upáleno, pozřeno lvy, ať je to cokoliv, ale ono se sestávalo z plynných skupenství, z šestnácti prvků. To byl vápník a draslík, petrolej a kosmické světlo a tak dále, z toho všeho se sestává tvoje tělo. Tedy nezáleží — tím je naplněna celá země.

²¹ Ale ta hlavní věc nyní, to je ten obrázek. A při zmrtvýchvstání všechny tyto plyny a kyseliny a ostatní věci se vrátí na to místo a vyvolají ten obrázek znovu. Tedy, ten obrázek nebyl pořízen, když ti bylo šestnáct, osmnáct nebo dvacet let, ve tvém nejlepším věku. Kdy byl tedy pořízen? Před založením světa a byl umístěn do toho velikého Božího souboru. A pak, byl zde pouze znázorněn pro tebe, abys mohl učinit svou volbu. Pak ses stal služebníkem Božím. On to vše předzvěděl a to jej dělá Vykupitelem, když jsme byli k tomu přivedeni.

²² Tento obrázek je tedy absolutně... to je negativ. Ta negativní část života je to, kde teď žiješ. Je to obecně platné, pokud je negativ, předtím než vznikne ten negativ, musel tu někde být pozitiv. On není tou skutečností; on je pouze předobrazem té skutečné věci, která přijde. Pochopili jste to?

²³ Tak je mi tedy jedno, co se s vámi stane; oni nemohou zničit tu podobiznu, ten obrázek ve velké Boží galerii, tam nahoře. On nemůže být zničen, on je v nebi. Můžete jej spálit, předhodit ke krmení lvům, zacházet s ním jak se vám zlíbí; on vyjde znovu tak jistě, jakože dvě a dvě jsou čtyři. Je to tak jisté, jak to bylo řečeno Bohem, že on vyjde. Nezáleží na tom, kde se octneš...

²⁴ Tedy, kdybych... myslím, že když budete poslouchat pásku... (nevím kdo to napsal; nikdo se zde nepodepsal, je to pouze kousek papíru s modrým inkoustem z malého diáře; jako kdyby to bylo vytrženo z malého diáře) ale zapamatujte si to, ohledně toho v té otázce; na pásku, pokud budete dávat pozor, řekl jsem něco takového (možná to nezopakují doslovně, pokud si to budete porovnávat s tou druhou páskou). Řekl jsem: „Například, dnes ráno se nacházíme zde. To město, které toužíme spatřit má okolo 1500 mil do čtverce.“ Řekl jsem: „To by sahalo z Maine na Floridě a z Východního pobřeží osm set mil na západ od Mississippi, tedy 1500 mil do čtverce.“ Řekl jsem: „Představte si to, dnes ráno máme mezi sebou lidi, kteří přijeli z takové vzdálenosti, z okruhu 1500 mil, oni zde sedí.“ Nevím, kde bude stát tento příbytek na zemi, ale mám představu, že to bude právě tam, kde je nyní Palestina. Tam se možná bude nacházet vrcholek této hory. Právě tam se bude vypínat. Moře už samozřejmě nebude. Tato zeměkoule má po obvodu 25000 mil a tak 1500 to není vzhledem k tomu tak moc. Ale to veliké město se posadí na této hoře o půdorysu 1500 mil.

²⁵ Důvod, proč tomu věřím, že je to tak, jsou prorocství vztahující se k hoře Sión v Jeruzalému a těm ostatním městům. A právě tam prorok Abraham hledal toto město, jehož stavitelem a tvůrcem byl Bůh. On hledal to město v té zemi. Věřím, že ono bude tam, kde je tato země.

²⁶ Tato země, sotva ji můžete nalézt na mapě. To je taková malá tečka. A pohledte na takovou zemi, jako je Rusko a Spojené státy, Jižní Afrika a ty ostatní země... proč byl Bůh uchvácen právě tímto místem, toto jedno místo? To je ta otázka. Nemohu to dokázat, je to pouze mým zdáním. Ať je to kdekoliv, směřujeme tam, a tak sláva Pánu za to.

²⁷ Pokud jste tedy měli dojem, že jsem řekl, že to bude v okruhu 1500 mil od modlitebny, pak to bylo nesprávné, hleďte, tak to nebude. Tato modlitebna má... To je pouze takové malé místo, které bude zničeno. Svět bude spálen a s tím bude skoncováno. A Indiana a Spojené státy, a tak dále, to bude roztaveno jako vosk, a nezůstane z toho nic než láva. Všechen hřích a nemoc, všechny zárodky, a vše ostatní bude zničeno. „Potom jsem viděl nové nebe a novou zemi. Nebo první...“

²⁸ Zvažte! Bůh byl šest tisíc let při výstavbě země, když ji dával dohromady, vytvářel ji. Jak to dělal? Bible říká: „Učinil ji tak, že z ničeho je to, což vidíme,“ to znamená, že On stvořil zemi. Všimněte

si, to je nádherná myšlenka, že sám Stvořitel, který stvořil Zemi, kvůli jistému účelu — satan ji poskvrnil — On sestoupil, aby vykoupil to, co zde zůstalo. A nyní On odešel na jiné místo, aby pokračoval ve své tvořitelské práci.

²⁹ Tedy, trvalo to šest tisíc let, dokud neučinil Zemi, a bude to trvat dva dny, dokud nestvoří město, které přijde na Zemi. On je... „V domě Otce mého příbytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. Jdu, abych vám připravil místo (postavit město z průzračného zlata, ulice ze zlata).“ Jak nádherné místo.

Odkud On to všechno vezme? Je tam dost materiálu na jiných zemích nebo měsících, či hvězdách a tak dále? On to nepotřebuje, On je Stvořitelem. On odešel připravit město. Amen! Pro mne to stačí a pro tebe? To je správné. On postavil tohle a radoval se z toho, a co bude, až stvoří tamto nové? Ó, jak nádherné! Jsem tak rád, že do toho města směřujeme. V pořádku.

Otázka: (326)

Bratře Branham, miluji Pána, ale v posledním roce jsem čelila nějakému problému. Zdá se mi, jako bych někdy přicházela o zdravý rozum. Co by to mohlo být? Prosím, modli se za mne i za mého manžela.

³⁰ Dobrá, pokud zde není... jestliže dotyčná osoba byla u soukromého pohovoru, jako někteří z vás zde přítomných dnes ráno, pak by se ukázalo, oč se vlastně jedná. Chápeš? Pán by tu věc zjevil. Ale jelikož nevím, o koho se jedná, a možná, že zde ani nesedí, zde je řečeno pouze sestra v Kristu...

³¹ Tedy, jestli jsi udělala něco špatného, co tě trápí, zkontroluj to s Biblií a dozvíš se, co máš udělat. Ale jestli jsi takovou věc neudělala a nic tě nesoudí, pak to mohou být tvoje nervy. Rozumíš? To může mít různé důvody; nějaké potíže z minulosti. Možná se jedná o ženu, která je v přechodu. Pak je s ní všechno v pořádku, a přece se jí nic nedaří. A to není pouze nějaká domněnka, ona to opravdu pociťuje, pro ni je to něco skutečného. Každá nervózní osoba je na tom stejně tak. A nikdy nesouhlasí.

³² A vy, manželé, kteří máte manželky v tomto období života, jestliže ona byla tvým miláčkem, dovol, aby jim byla právě teď, neboť ona tě potřebuje. Ona potřebuje tvoji pomoc; ona potřebuje někoho, kdo by jí byl nápomocen, kdo by jí porozuměl. Promluv k ní, obejmí ji, jako svoji milovanou, tak by to mělo být. A měj s ní porozumění, neboť

ona prochází obdobím, kdy se mění její bytost a v tom období musíš být na ni hodný.

³³ Uvažuji o tom, v čem se dopustil té osudné chyby pan Rockefeller. On byl ve svém národě oblíbený, ve skutečnosti mohl být naším dalším prezidentem. Ale když jeho manželka byla v klimakteriu, když vešla do tohoto období, on ji opustil a oženil se se svoji sekretářkou, a víte, co z toho bylo. A to ukazuje na to, že ještě existují Američané, kteří si uchovali soudnost.

Mám rád pana Goldwatera nebo pana Rockefellera. On je jako pan Goldwater; mám rád všechny. Ale nechci... někteří z vás, zde sedících mých bratrů, jste Republikány, oni slyší, co jsem řekl, totiž že...

³⁴ Všimněte si, ale já nejsem politik, chtěl bych být křesťanem. Chápete? Toto není místo pro politiku. To všechno už je stejně to tam, ale to o čem hovoříme je věčné. Demokrati nebo Republikáni... Ó, je to stejně samá špína; to nemůže být vykoupeno. To už je to tam a tak se o tom nehádejte. Ale je zapotřebí žít pro toto království: „Neboť nemáme zde města zůstávajícího, ale onoho budoucího hledáme.“ Amen! Je to tak. Ano, přátelé!

³⁵ A tak politika se nachází na jedné straně ohrady, a já na druhé. Řekl jsem: „Hlasoval jsem jednou, a to bylo pro Krista; a jsem si jist tím, že zvítězím.“ Je to tak. My hlas teprve obdržíme. Bůh hlasoval pro nás a satan proti nám. Ocitneš se tam, kam dáš svůj hlas.

³⁶ Tak tedy, věřím, že dotyčná osoba je prostě... řekl bych, že je nervózní, jestliže tě nic neodsuzuje, jen jdi a řekni: „Jdi ode mne pryč, satane!“ Jdi prostě dál kupředu! Chop se iniciativy, a žij pro Boha.

OTÁZKA: (327)

Lze za nějakých okolností se znovu oženit po rozvodu podle [Inu, pohledte, toto je... myslím si, že o tom jsou zde dvě nebo tři otázky] - podle Písem? Jestliže nezůstávám v manželství z minulé doby, jsou zde nějaké důvody pro rozvod, který mi dovolí... dokonce se oženit? Chystám se koupit tuto pásku [aha!], abych obdržel tuto odpověď. Velice děkuji. Budu se o tom chtít dozvědět v neděli.

³⁷ Nuže tedy, už jsem to řekl, vidíte. Ne... dovolte, že to nechám tak, vidíte, dokud nenastane situace, kdy to všechno vyjasníme. Zapamatujte si, bude-li vůle Páně, jakmile se vrátím zpět. Podruhé

když přijedu, bude-li vůle Páně, budu na toto téma kázat. A nyní... tedy, budeme to každopádně nahrávat. Pokud to raní, ať to raní; jestli to vyjasní věci, ať je vyjasní. Ale buďte jen dobré mysli.

OTÁZKA: (328)

Drahý, bratře Branhame, je možné, že má někdo křest Duchem Svatým, aniž by měl provázející znamení, přinejmenším někdy v budoucnosti a za podmínek stanovených Duchem?

³⁸ Tato otázka může znít trochu zmateně, ale je dobrá, velice dobrá. Inu, to mi poskytuje malou příležitost, neboť jsem shledal, že to nyní působí na mé zdejší rodině, míním tím vás, jako svou rodinu, a rovněž rodinu kolem světa, kdekoliv jsou tyto pásy.

³⁹ Tedy, podstatná část mého shromáždění se sestává z letničních lidí, neboť letniční jsou posledním poselstvím, které máme v těch denominačních řadách. Co se mne týče, souhlasím s nimi více než s kteroukoliv denominační církví. Mám sklon k letničním, protože to je to poslední poselství. A všichni moji obrácení, které přivádím ke Kristu, snažím se je směřovat do některé letniční církve. Ale odsuzoval jsem je po každé možné stránce, že jsou na omylu ohledně Písma, jelikož se stali denominací a nejsou ochotní jít dál ve Světlo, když se jim toto Světlo předkládá. Avšak kdybych si měl dnes zvolit některou z církví v tomto světě, zvolil bych si tu Letniční, pokud se jedná o denominace. Ale pokud se jedná o jednotlivce, zároveň může jak i ženy, ve všech denominacích jsou opravdoví křesťané: Mezi metodisty, baptisty, presbyteriány, luterány a tak dále. Ale mluvím o těch systémech, ve kterých se tito lidé nacházejí, nikoliv o jednotlivcích, ale o těch systémech, do kterých byli tito lidé lapeni ve svých denominacích. Nyní zcela jasně rozumím a myslím si, že lidé... i když to jsou římsští katolíci, svědkové Jehovovi, ortodoxní židé, kýmkoliv oni jsou, na tom mi nezáleží; ale jsou to jednotlivci, za které Kristus zemřel, aby je zachránil.

⁴⁰ A nyní... a pokud souhlasí se svým systémem, ve kterém jsou... Věřím, že u baptistů je stejně tolik křesťanů jako u metodistů nebo presbyteriánů, nebo kdekoliv jinde. Jsou to křesťané, opravdoví věřící. I právě v Římsko-katolické církvi jsou opravdoví lidé, opravdoví muži a ženy, kteří milují Pána. A oni se nepřipojili k církvi kvůli tomu, aby páchali zlo, oni se připojili, aby byli spravedliví. Ale je to právě ten systém, který směřuje jejich úmysly nesprávně. A kdyby se mi mělo stát, že bych někdy udělal denominaci, tak bych vás sváděl a uvedl

bych vás do systému. Budiž to daleko vzdáleno ode mne. A nechť mne Bůh uchová při zdravém rozumu, abych vás směřoval k Ježíši Kristu, Slovu. Držte se toho.

⁴¹ Ale nyní, tato osoba se ptá, jestli je možné mít křest Duchem Svatým, bez provázecích znamení. Inu, to by... jsi-li znovuzrozen, jsi — jestliže ses poprvé narodil jako lidská bytost, normální lidská bytost (inu, odpovídám takovým dětským způsobem) ... jsi-li normální lidskou bytostí, budeš ve skutečnosti dělat věci podle toho, jak je dělají normální lidské bytosti. Je to tak?

⁴² Když ses narodil jako člověk, budou tě provázet přirozené lidské vlastnosti; nebudeš žít na stromě, nebudeš se pokoušet létat ve vzduchu, jako ptáci a tak dále. To není — to by nebylo chování normální lidské bytosti. Normální znaky lidské bytosti jsou práce, manželství, rodina, a tyto věci. To provází přirozené normální lidské bytosti, protože oni se takto narodili. A když jste se narodili jako křesťané z Ducha Božího, pak přirozeně převzmete Kristovy atributy. Chápete?

⁴³ Kdybychom se dnes ráno chtěli zabývat tímto shromážděním, kde sedí lidé a naslouchají každý den tomuto vyučování, shledáte, že se budete mezi sebou lišit, protože nejste stejní. Vaše povaha není stejná; vaše záliby nejsou stejné; váš jídelníček není stejný, ačkoliv všichni jíte. Ale jelikož každý jednotlivec se různí od jiného, tím se právě odlišujete. Stejně tak je to s křesťany. Nemůžete říci: „Tedy jestliže...“ — zdali všichni mluví v jazycích, zdali všichni prorokují, zdali...? Rozumíte?

⁴⁴ Musíte dávat pozor na tyto věci, neboť křesťané si přivlastňují návyky křesťanů; a žijí jako křesťané. Ježíš řekl: „Znamení pak ti, kteří uvěří, tato míti budou.“ Všimněte si: „Ve jménu mém dábly vymítat budou, hady brát, nebo... co jedovatého by pili; mluvit novými jazyky.“ Tyto věci prostě provázejí křesťany.

⁴⁵ Inu, dotyčná osoba zde zdůraznila znamenitou myšlenku: „Nebo máme očekávat v budoucnu na podmínky stanovené Duchem Svatým?“ To se mi líbí. Vidíte? Pochopili jste tuto myšlenku? Až to bude vyznačené Duchem Svatým! Bohem stanovená věc.

A myslím si, že kdyby letniční lidé chtěli (kteří poslouchají tuto pásku) pak by mne pochopili, až na to zde narazí, proč se od vás různím, ohledně násilného prosazování myšlenky, že oni musí mluvit v jazycích. Nevidím to tak, protože by to... mám rád třešňový koláč, ale není třeba

— jsem jen lidskou bytostí — není přece zapotřebí, abych vám to vysvětloval: „Pokud nejíte třešňový koláč, pak nejste lidskou bytostí.“ Vidíte? Ale jíst třešňový koláč je pouze jedním z lidských zvyků, chápete? Můžete se mnou nesouhlasit, ale je to pravda. Jeden tedy jí to, druhý něco jiného.

⁴⁶ A Duch Svatý stanovil těch pět úřadů, ale chceš-li se přinutit k tomu... kdybych ti řekl, že musíš sníst ten třešňový koláč... co kdyby ti ty třešně způsobily, že budeš zvracet? A přece, ty bys zvracel a znovu jedl třešně a zvracel a... vidíš! Pak si ublížíš, a stejně tak to je, když se chceš přinutit k něčemu, co je v rozporu s Duchem. On ti propůjčil k tvému životu nějakou věc. Rozumíme si?

⁴⁷ A když jsi naplněn Duchem, je zde jedno z nejlepších znamení, které mi je známo: Jsi zamilovaný do Krista, a věříš každému Slovu, které On vyřkl, že je pravda. Vidíte? To je svědectvím, že máš Ducha Svatého. A tvůj život je plný radosti, a ó, aj, vše vypadá jinak, vidíte, než dříve. To je Duch Svatý.

⁴⁸ Tedy, tyto dary jsou v Duchu Svatém. Kdyby tedy toto dnešní ranní shromáždění, tato hezká, útulná modlitebna, plná... (přeplněné místnosti, jistě, nacpané), ale v... jen... (neoznámil jsem, že budou pokračovat v těchto otázkách a lidé přesto přišli). Všimněte si, jestliže by každá osoba zde, byla v dokonalé harmonii s Duchem Svatým, každý jeden z vás naplněn Duchem Svatým a v harmonii s Duchem Svatým, tato znamení by se mezi vámi neustále rozhojňovala; neustále by přicházela. Ale kde je zmatek, kde jsou neshody, kde se prosazujeme my, Duch Svatý tam nemůže působit. Vidíte? Nemůže skrze lidi působit. Rozumíte?

⁴⁹ A kdybych řekl: „Zdali jste všichni mluvili v jazycích?“

„Ano.“

„Dobrá, pak to máte.“

„A ty jsi mluvil v jazycích?“

„Ne.“

⁵⁰ „Pak to nemáš!“ Tedy, stal jsem se soudcem. Avšak Bůh je soudcem těchto věcí.

⁵¹ Ale pozor, Ježíš řekl: „Znamení pak ti, kteří uvěří, tato míti budou.“ Vidíte? Skupiny lidí, kteří věří, celá přirozenost Ducha Svatého protéká jimi a oni jsou plní lásky a radosti, a tvoří velikou

kytici lidí, naplněných skutečnou zbožností. Pohleďte, to je Duch Svatý. A tam mezi nimi oni někdy mluví jazyky, když jazyk propukne, nebo je k tomu potřebný, oni mluví v jazycích. A jestliže je proroctví, i ono promluví. A, oh, on je pokaždé perfektní.

52 Zeptejte se na to těch patnácti, dvaceti lidí, kteří dnes ráno přišli k pohovoru, zda se vyskytlo jediné slovo, které by se minulo cílem a byli to úplně cizí lidé. To co tam Duch Svatý vykopál a (poukázal na věci) vynesl je na světlo a oznámil jim. V tom nelze shledat žádnou chybu. Řekl jim přesně, oč se jedná a co bylo, a co je, a jak to má být napraveno, a tak dále, a v čem se prohřešili, a co by měli udělat. To je prostě... dát to do pořádku. A oni se toho musí držet.

53 Jednou večer jsem hovořil s jistým párem a byl jsem v domě, kde se konaly bohoslužby, prostě jsme tam seděli okolo stolu a hovořili. A najednou nás navštívil Duch Svatý a já jednomu z přítomných řekl: „Viděl jsem nějakého člověka a on měl zmatek ve svých myslích, zmatený ohledně jisté věci,“ a řekl jsem: „Jako ve zmatení... v rozpoznání.“ Řekl jsem: „On je tu.“ Řekl jsem: „Vím, o čem přemýšlíš.“ A vyšel jsem a vzal jej stranou a odpověděl jsem na každou otázku, kterou ten muž měl na mysli, že totiž... dokonce nikdo nevěděl, o čem mluvím. Vidíte? A co to pro něj bylo? To mu ukázalo, to bylo pro něj potvrzením, že Duch Svatý mi zjevil, co on měl na mysli. Vidíte? A nemusel jsem to říkat těm ostatním. Inu, je to tak. A tak vidíte, oč se jedná. To je potvrzení.

54 Tedy, kdyby celá církev působila v takové harmonii, pak bychom mezi námi vymítali ďábly, brali hady, pili smrtící věci a konaly by se všechny ostatní věci. Ale když se to jednotlivým lidem snažíte vnutit, pak se... pak to jsou znovu letniční. Potom budete mít Babylon, zmatek. Nemůžete to soudit. Vidíte? Naše srdce jsou plná radosti a štěstí a, oh, ptáci zpívají... Všechno připadá nádherné, aj, prostě naplněné Duchem Božím a jsme tak zamilováni v Ježíši, že se chceme modlit celou noc.

55 Tedy, nevádí vám zástup, nevádí vám já. Ale jsem zvědav, kdybych se dnes ráno zeptal tohoto zástupu lidí, kolik z vás má Ducha Svatého, možná devadesát pět procent z vás by pozvedlo své ruce, že máte Ducha Svatého. A pak bych se k vám obrátil a předložil vám biblický důkaz — pouze jeden — biblický důkaz; a pochybuji o tom, jestli by se pozvedly dvě či tři ruce. Chápete, je to tak? Jen bych to tak předložil, ale kdybys to udělal, ranil bys tím city svého shromáždění. Ale je potřeba je dostat z toho dětinského stavu do stavu mužného.

⁵⁶ Je tomu tak, jak někdo onehdy napsal otázku, byl tu a zmínil se o bratru Junioru Jacksonovi. Někdo k nim zašel a oni mu řekli: „Ty chodíš k těm ‚shnilým fazolím‘“ nebo něco takového. Bratr Jackson... protože ve shromáždění bratra Jacksona dovolují mluvit v jazycích přímo ve shromáždění. Kdekoliv pocítí působení Ducha a chtějí mluvit v jazycích, dávají tomu volný průchod. Inu, to je církev bratra Jacksona. To je naprosto v pořádku. Nemám nic proti tomu, naprosto nic. Junior Jackson je jedním z mých nejlepších přátel, je to opravdu zbožný muž, naplněný Duchem Božím a jsme bratři. Tedy, on nemusí jíst můj třešňový koláč, já mohu... nebo já nemusím jíst jeho třešňový koláč, ale oba jíme koláč. Opravdu oba věříme tomu poselství. Takový je řád církve. Řekl jsem: „Přál bych si, aby se můj sbor pokusil sejít dohromady.“ Řekl jsem... Když začneme přerušovat Ducha Svatého a mluvení v jazycích a tak dále, řekl jsem... Někdo se mne zeptal a řekl: „Inu, bratře Branham, je to všechno pravé?“

⁵⁷ Řekl jsem: „Nejsem soudcem.“ Řekl jsem: „Něco vám řeknu, podrobme to zkoušce. Nechme to nějakou dobu působit a pak to podrobíme Slovu. Pak sledujte. Jestliže je to Duch Svatý, pak se bude shodovat se Slovem; jestliže to není, pak se s tím shodovat nebude.“ Vidíte? Jen tak to můžete posoudit; pak se to odsoudí samo. Chápete? Dobrá, jestliže to není Duch Svatý, pak to exploduje, rozpadne se to. Vidíte? Ale pokud to Duch Svatý je, pak půjde tiše v linii, poněvadž to je; to je sám Duch Svatý působící v souladu se svým řádem.

⁵⁸ Co se tedy týče toho mluvení v jazycích, přál bych si, aby každý z vás mluvil v jazycích. Jistě. A častokrát dobří křesťané...

⁵⁹ Podívejte se, kdybych vám řekl, že to je na programu... Zjistil jsem — nechtěl jsem říci program, promiňte, během těch ranních pohovorů. Jistá osoba (domnívám se, že je ještě stále v budově) oni... ohledně mluvení v jazycích... Jedná se o opravdu čistou osobu, která vedla spořádaný život. A ona mne slyšela říci, že důkazem Ducha Svatého není mluvení v jazycích — a opravdu není — ale já jsem doporučil dotyčné osobě, aby prosila Boha, aby ji dovolil budto mluvit v jazycích nebo prorokovat, protože je to její přirozenost.

⁶⁰ Prvně jsem se přiblížil k dotyčné osobě a zjistil její místo narození a znamení pod kterým se narodila a mohl jsem poznat, jaké bylo její narození. Jak to u ní bylo stanoveno v její přirozené povaze, což ji staví na jistou linii. A potom, když je znovuzrozená, nachází se výše v jiné přirozenosti. A pak, když zjistíš v této přirozenosti, která se nachází uvnitř, v tom podvědomí, vnitřním podvědomí... vnější vědomí

tě směřuje jedním směrem; to je tvoje přirozené narození. Pak když udělají nějaké rozhodnutí, pak je to staví kam? Pod čtyřku, to je staví do stavu rozpolcení. Neví, co si mají počít. Říkají: „Pán si přeje, abych to udělal.“

⁶¹ To nitro: „Ó, já vím, že se to shoduje s Písmem.“ A začínají to dělat a satan jim v tom ihned ukáže z vnější strany všechny nedostatky. A pak říkají: „Nu, myslel jsem si...” vidíte to? Naslouchají tedy satanovi. Ale musíte se chopit toho, něčeho, co je uvnitř, protože to, co je ve vašem nitru, je podle Písma. A nedávejte satanovi žádnou šanci. Je to jeho povinnost, aby tam stál a takto do vás bušil. Ale neposlouchejte ho.

⁶² Ale té dotyčné osobě jsem to řekl. Oni řekli: „Dobrá, jen abych si byl jist tím, že mám Ducha Svatého.“ Vidíte? Prvotřídní osoba, poslušná osoba, která má Ducha Svatého, ale pro ni by bylo vhodné říci: „Otče, dej mi to, abych se mohl na něčím postavit.“

⁶³ Tedy, co kdybych takto vyučoval a lidé by po tom sáhli a zmocnili by se toho, aniž by měli to, co má tato osoba? Vidíte? Duch Svatý promlouvá v jazycích, ale musíte mít Ducha Svatého předtím, než On může promlouvat v jazycích. Pochopili jste to? Jestliže sáhnete a zmocníte se daru mluvení v jazycích, aniž byste...

⁶⁴ Zapamatujte si, to může být opravdový dar; to může být Duch Svatý promlouvající ve vašem nitru v neznámém jazyce, a můžete být ztracení a jít do pekla. Říká to Bible. Věříte tomu? Chcete, abych vám to doložil Písmem? Chcete na to důkaz Písma; pozvedněte ruce. „I kdybych jazyky lidskými i andělskými mluvil (souhlasí to? I ty, které mohou být překládány i ty, které ne, ryzí jazyky Ducha Svatého), nic nejsem.“ Vidíte, dokud to není provázeno tím druhým. Můžete to mít, a tak po tom nesahejte, dokud nemáte tamto. Vezměte nejdříve to a tamto bude následovat.

⁶⁵ Inu, déšť padá na spravedlivé i na nespravedlivé. Slunci svému poroučí vycházet na dobré i zlé. Déšť padá, aby dozrála úroda; ale působí rovněž dozrání plevle, tentýž déšť. Duch Svatý může padnout na skupinu lidí, promlouvat v jazycích, udělat to opravdově, padnout uprostřed lidí a učinit... prorokovat a bude to naprosto pravdivé. Přesně tak!

⁶⁶ Někdy můžete jít za čarodějnicí a médii, a oni vám řeknou něco úplně správně. Podívejte se na kouzelnici z Endor a Saule. To mohlo být naprosto správně; ale přece to není to. To jsou kouzelníci.

Mluví v jazycích, viděl jsem dábly mluvit v jazycích a psát neznámým jazykem. To ještě nic neznamená. Ale tou skutečnou věcí je opět Slovo!

⁶⁷ A tedy, tyto věci můžete dělat bez Slova. Ale máte-li Slovo a ono to vypůsobí, pak pozorujte, jak se to naplní, to pak bude ta pravá věc. Vidíte? Pak jste v linii.

⁶⁸ Ano, Duch Svatý používá lidi dle svého vlastního rozhodnutí a Božské moudrosti. Ale první věci...

⁶⁹ Co tedy? Dovolte mi, že vám na okamžik dám rozlousknout takový „malý oříšek“. Řekl bych: „Kolik z vás má Ducha Svatého?“ Všichni zvednou ruce. Potom bych řekl: „Dobrá, přesvědčím se, pokud tomu tak je.“ Bible říká, že ti, jež mají Ducha Svatého, vzdychají a nařikají nade všemi ohavnostmi dějícími se uprostřed města. Kolik rukou se tedy pozvedne nahoru? Kolik z vás nenachází odpočinutí dnem a nocí. Kolik je naplněno radostí, moci Boží, a je smutných kvůli ztraceným lidem, že dnem a nocí vzlykají a pláčívají, kvůli těm ohavnostem? Co pak... vidíte? Kdo se najde v tom městě? Kolik zde v tomto sboru? A Bible říká, že to je důkaz Ducha Svatého.

⁷⁰ On řekl tomu pečeticímu andělovi (Ezechiel 9, tak je to), On řekl: „Vezmi... přejdi středem města a znamenej znamením ty, kteří vzdychají a nařikají nade všemi ohavnostmi dějícími se uprostřed něho. A ty ostatní, nechť pobije anděl.“ Nezáleží na tom, nakolik byli členy a kolik věcí udělali, řekl: „Vezmi...“ a muž v bílém rouše s černidlem u svých beder (který znázorňuje Ducha Svatého) prošel a znamenal ty, kteří vzdychají a nařikají nade všemi ohavnostmi dějícími se u prostřed něho. A ty říkáš... Pozorujte, co ještě bylo řečeno: „Zabíjejte, malé děti, staré ženy, nemluvňátka, zabíjejte všechny!“ Malé děti? Ano!

⁷¹ Když Jozue vstoupil do Kanaánské země, řekl: „Nedovolte nikomu z nich žít. Ať je to malinké dítě, Amalechitský či Amorejský, zabíjejte je! Zapamatujte si, oni vyrostou a stanou se Amalechity; zkazí ten tábor.“ A když se vracejí ty malé věci, jako neshody se Slovem Božím, zbavte se té věci. Nezáleží, k jaké denominaci to náleží.

⁷² Řeknete: „Dobrá, to jsou dobří...“ nezáleží na tom, jak dobří jsou tito lidé! Jestliže jsou v rozporu se Slovem Božím, zbavte se toho. Z toho vyrostou malé Amalechity. Vypadá roztomile, vypadá nevinně; vypadá, jako by všechno bylo v pořádku, ale neměj s tím nic společného. Drž se od toho zdaleka.

⁷³ „Dobrá, bratře Branhame, já chodím tam a tam, jelikož... dobrá, já bych nechtěl...“ Pouze si zapamatujte, každý Amalechita, všechno,

co popírá Slovo, drž se od toho zdaleka; neměj s tím vůbec nic společného! Kolik z vás věří, že to je pravda? Jistě, vidíte. Držte se od toho stranou.

⁷⁴ Kterí vzdychají a nařikají nade všemi ohavnostmi dějícími se u prostřed města... kde to je možné vidět? Mohu vám ukázat deset tisíc promlouvajících v jazycích a pouze jednoho, který je skutečně obtížen kvůli hříchu... kteří se nejsou schopni modlit ani hodinu. Ale víte o tom, že Bible říká, že... znamenej pouze ty, kteří vzdychají a nařikají nade všemi ohavnostmi dějícími se uprostřed města? Kolik z vás si to už přečetlo? Jistě! To byl Duch Svatý, který vyšel znamenat lidi a řekl tomu andělu zhoubci: „Projdi a pobij všechny, kteří nemají na sobě znamení.“ A znamením Božím je Duch Svatý; to je pečeť Boží.

⁷⁵ Kde jsou tedy ti lidé, kteří o to projevují zájem? Mohu vám ukázat ty, jež skáčou a řvou v kostele; mohu vám ukázat ty, kteří křičí a prorokují a plní se jim to; ale kde je taková osoba, která vzdychá a nařiká nade všemi ohavnostmi dějícími se uprostřed města? Kde je taková obtížená duše? O tom bychom mohli ještě obracet další listy. Chápete, co tím míním?

⁷⁶ Snažil jsem se vám říci, jak jsem jen mohl, a vést vás jako otec vede své děti. Jste mými dětmi; zplodil jsem vás Kristu skrze Evangelium, které zvěstují. A chci, abyste vyrostli v opravdu zralá dítká či děti. Chci vás dnešního dne oddat Kristu, jak řekl Pavel: „Jakožto čistou pannu.“ V Bibli nenajdete nic kromě toho, co můžeme zdůraznit svým „Amen“.

⁷⁷ Hřích nemá... samozřejmě, že se můžete dopustit něčeho zlého, ale jakmile tě nějaká věc odsuzuje: „Otče, odpusť mi.“

⁷⁸ Rád bych řekl toto. Před pár minutami jsem se díval na jistou osobu. Ona se mne onehdy dotazovala ohledně hezkého chlapce. Byli jsme lovit veverky. Onoho rána jsem jich dostal pět; jednu jsem si nechal na odpoledne. Ve státě Kentucky můžete ulovit pouze šest kusů; je to limit. A tak tato dotyčná osoba řekla: „Já mám devět.“ Byl to věřící chlapec.

Řekl jsem: „To není správné. Neudělal jsi to dobře!“

On řekl: „Nu...“

⁷⁹ Řekl jsem: „Já jsem dostal dnes ráno pět kusů a jednu jsem si nechal na odpoledne. A když jsem dostal tuto jednu veverku, podíval jsem se na strom a spatřil jsem na jednu pět nebo šest dalších, ale

odešel jsem a nechal je na pokoji.“ Řekl jsem: „A nedávno jsem přišel ke stromu, na kterém sedělo patnáct možná dvacet kusů. Vzal jsem si limit a ty ostatní nechal být, šel jsem pryč.“ Řekl jsem: „Když přijdu do této krajiny a budu kázat chlapci, stejně tak i ostatním, co je správné, musím vám být příkladem.“ Vy jste sůl země. Řekl jsem: „Tedy, Zákon ukládá... Ježíš řekl: ‚Dejte císaři, co patří císaři.‘ Jestliže tam porušíte rychlost jízdy, co děláte? Jednáte špatně; dejte císaři, co je císařovo a Bohu, co je Boží.“

80 Řekneš: „Ten Zákon je přece špatný.“ Já nemohu za to, v čem je špatný; ta špatnost vězí v porušování Ježíšových přikázání. A jestliže nedáváš císaři, co je císařovo, pak děláš to, co ti zakázal Ježíš a přestupuješ zákon hříchu. Je to tak?

81 Jednáme-li tak, pak se provinujeme. Ale spatříš-li sám sebe jak pácháš zlo, nech toho! Pozorují tě lidé; lidé nejsou nakloněni k chození do kostela, ale přečtou si tě, dívají se na to, co děláš.

82 A tak přijmi Krista do svého srdce; to je opravdové... Kristus a Duch Svatý to je jedno a totéž. Duch Svatý, Kristus, znamená „ten pomazaný“. A tím pomazáním je Duch Svatý, a ty jsi tím, který má to pomazání. Rozumíte? A to je Kristus v tobě, který tě pomazává. Rozumíte, co tím chci říci?

83 Pak budete mít to správné. Pak si vás může k čemukoliv použít, jak je mu libo, neboť se nacházíte v těle a podvolujete se každému z těch darů. Ale pohledte, mít některý z těchto darů a nebýt v těle, to ti nic neprospěje. „Kdybych jazyky lidskými i andělskými mluvil a lásky kdybych neměl, nic mi to neprospěje. Kdybych měl tak velikou víru a rozuměl všem tajemstvím, a veškerému poznání, nic nejsem. A kdybych vydal své tělo jako oběť ke spálení a kdybych vynaložil chudým na pokrmy všechn svůj majetek, a lásky bych neměl, nic mi to neprospívá, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, nic nejsem.“ Vidíte? Nespoléhejte na tyto věci. Duch Svatý je bytost; On je Bohem a Bůh je v tobě, osoba, Bůh, který rozničil oheň v celém tvém nitru. Jsi změněn. Jsi novým stvořením. A každá malá špatnost, On ti řekne, že to je špatné a pak to nedělej. „Otče, nechtěl jsem to udělat, odpusť mi.“ Vidíte? A to je Duch Svatý.

84 Nejsem zvědav na to, kolikrát jsi mluvil v jazycích, kolikrát jsi pobíhal, kolikrát jsi poskakoval, kolikrát jsi dělal to nebo ono, co jsi vykonal, to neznamená vůbec nic, jestliže tam není přítomen Duch Svatý, který tě pokárá ohledně nesprávných a špatných věcí.

⁸⁵ A proto tato osoba zde je v pořádku. Nechť to udělá Duch Svátý. Ale nyní můžete vidět, co to působí... dovolte mi to říci s láskou, skropen láskou a pomazán Slovem. Jestliže je v tobě opravdový Duch Svátý, pak o tom nezapochybujes. Budeš o tom zcela přesvědčen, je to individuální záležitost mezi tebou a Bohem. Víš, že se něco stalo. Víš, že se něco změnilo, ač tam bude třeba ještě něco možná jiného, ty sám jsi ta změna. Ty sám ve svém nitru jsi prodělal změnu, víš, že to máš. Ač jsi mluvil v jazycích, ač jsi skákal, křičel nebo cokoliv jiného, víš, že Bůh žije v tobě, že nechodíš ve vlastních myšlenkách, že je to mysl Kristova, která tě vede pomocí Slova, přesně tam kam Ono jde.

⁸⁶ Tedy! Ale já... jestliže lidé řeknou: „Dobrá, pak bratře Branham, ty nevěříš, že bychom měli mluvit v jazycích?“ Pak jste v pravém opaku toho, co jsem právě řekl. Jistě, já věřím v mluvení v jazycích. A někteří z vás... vidíte? Ale vy máte toto a já toto, jako třeba před chvílí těch patnáct set mil od modlitebny. (Chápete?) Prostě, jestliže tomu nerozumíte, pak se mne na to zeptejte. Ano? Jestliže tomu nerozumíte, napište mi o tom. A říkejte jen to, co jsem zde řekl. Pak... vy... jak řekl Pavel: „Následujte mne, jako i já následuji Krista.“ Rozumíte mi? A když uvidíte, že jsem na omylu, vyhybejte se mi (chápete? Tím to hasne), protože bych byl tou nesprávnou osobou.

OTÁZKA: (329)

Prosím o vysvětlení. Lidé říkají, že bratr Branham je víc než člověkem, že totiž může něco stvořit a že Ježíš může vypadat přesně tak jako bratr Branham.

⁸⁷ Tedy, dovolte mi... tohle řekla tato osoba. Ať se jedná o kohokoliv, já nevím. Ale já jsem vaším bratrem. Ježíš je vaším Spasitelem. Já nemohu být vaším spasitelem, protože On vás už spasil. Tedy, zde jsi velice blízko pravdy a přece tak daleko od pravdy, míním tu osobu, která to řekla dotyčné osobě. Mám dojem, že to je ženský rukopis, velice hezké písmo. Řekl bych, že je to ženský rukopis, že ano? Bratře Capps, nemyslíš si, že to je psáno ženskou rukou? Hezké písmo. A já nevím, kdo to je.

⁸⁸ Tedy: „Bratře Branham, mohl Ježíš vypadat jako ty nebo jsi snad Ježíšem ty, nebo něco podobného?“ V jistém smyslu slova, to je úplná pravda; v druhém smyslu slova to je antikrist. Takový je rozdíl mezi pravdou a lží. Udělat z někoho osobu Pána Ježíše Krista, to z něj udělá antikrista, protože osoba Pána Ježíše sedí po pravici majestátu na výsostech a přijde znovu ve veliké moci a slávě. Ale co se týče přebývání života, který byl v Něm, na mně a rovněž na tobě, který

vlastníš, to je ryzí pravda; takto jste se stali Kristy.

⁸⁹ Vzpomínáte si na má poselství o Mesiáších? Vy jste... slovo Mesiáš znamená „pomazaný“. Tedy, vy jste, jestliže máte Ducha Svatého, stáváte se pomazanými. Rozumíte? Pak zde máme ty pomazané různého druhu.

⁹⁰ Dávejte pozor, zda je pomazán biblicky. Mnozí jsou pomazaní... chápete? To všechno je taková změť všelijaké smíšeniny; a satan pomocí své vychytralosti přichází a dokáže to všechno dopodrobna napodobit, do posledního puntíku. Zůstává pouze jediné východisko, jak si tím můžeš být naprosto jistý; zkontroluj si slovo za slovem, Slovo za Slovem! Jen tak je to možné.

⁹¹ Ale co se týče mne, jako osoby, Williama Branhama, nebo kteréhokoliv jiného muže (nebo ženy) že by byl Pánem, Ježíšem Kristem, naším Spasitelem, to je blud. Ale být pomazán jeho Duchem, to přináší osobu jeho vlastního života do tebe...

⁹² Máme to tak nádherně znázorněno v Eliášovi a Elizeovi, když Eliáš byl vzat vzhůru, Eliáš, ten starý prorok již odcházel domů. On byl unavený a ztrápený; a tam za řekou byl zapřažený povoz, aby ho vzal domů s ohnivými koni. A všimli jste si, že když Eliáš s Elizeem přešli na druhou stranu řeky (pozorovala je při tom škola proroků) a Eliáš vzal svůj plášť, a udeřil s ním do řeky, a když to udělal, ona se rozdělila, a oni přešli na druhou stranu. A on řekl tomu mladému prorokovi: „Proč jdeš za mnou? Co si přeješ?“

⁹³ On řekl: „Nechť dvojnásobný díl ducha tvého přijde na mně.“ Dvojitá dávka toho mocného proroka, nechť přijde na mne?

On odpověděl: „Nesnadné věci požádals, avšak jestliže užříš mne, když budu vzat od tebe, stanet se tak.“ A tak si můžete představit, jak on následoval toho proroka.

⁹⁴ Tedy, v onom dnu, byl prorok tím Slovem, neboť on byl projevem Slova pro tento svět. Vidíte? A on věděl, že přijde ještě větší služba, protože ona vyžadovala větších věcí. A když Ježíš byl zde na zemi, On byl tím Eliášem. „Skutky, které Já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo Já jdu k Otci svému.“ Tedy, jak to chcete docílit? Pozorujte Jej! Kým On je? Slovem! Vidíte? Pozorujte Jeho!

⁹⁵ A co se týče stvoření těch věcí, to je pravda. Ježíš nikdy nic z ničeho nestvořil, aby to přivedl do existence. On nejdříve vzal hmotu.

Vzal vodu a učinil víno. Vzal chléb a učinil více chleba. Vzal rybu a učinil více ryb. Ale On zaslíbil, že větší věci nad ty činiti budeme. Vidíte? Chápete? Tedy proč? Nyní žijeme v horší době, než když On byl zde. Vidíte? To je stále On, ale používá tvůj stánek, (tělo). Chápete?

96 A ta osoba, která je v tobě, což je tvé narození... ty jsi John Doe; narodil ses v určitém měsíci a pod určitou hvězdou; narodil ses pod určitou věcí a to má s tebou určitou souvislost. Je to tak!

97 Víím, že jsem kdysi... táta měl ve zvyku říkat: „Teď nemůžeme sázet brambory, protože Měsíc není ve správném stádiu. Nemůžeš sázet brambory, Billy.“

98 A já na to: „Já je nesázím na Měsíci, já je sázím zde do země!“

Řekl: „No jo, rozumbrado, jen jdi! Až si přivedíš několik boulí na hlavě, pak se něčemu naučíš.“ A opravdu se tak stalo. Přivodil jsem si je.

99 Řeknu vám: Vezměte prkno, položte ho na trávu, když nesvítí měsíc a pozorujte, co se stane. Tráva tam ihned vyhyne. Položte ho při měsíčním světle — může tam ležet třeba celý týden — neuškodí ji to.

100 Pozorujte moře při různých měsíčních fázích. Když příliv... když měsíce ubývá, příliv ho následuje, a on se nachází milióny kilometrů od země. A nejen to, zajedte do státu Kentucky a zapíchněte prut do země, až se dostanete do slané vody; a pozorujte hloubku hladiny vody v této trubce — když měsíc, když je příliv a odliv, kam až to sahá pod zemí. Jistě!

101 Můžete vysadit něco, co se bude rozrůstat na povrchu země. Když to uděláš při novoluní, pozoruj, jak to ihned přijde vniveč, jako třeba ředkvička nebo tuřín. Udělej to v jiný den a pozoruj, jak se to bude rozrůstat po povrchu země. Jistě, má to určité souvislosti.

102 Proč Aron nosil na své náprsnce kámen narození všech těch patriarchů? Podívejte se na ty matky, jak ony vypovídaly ty jména. Když tyto matky (a ty Hebrejské ženy měly porodní bolesti) a vyslovovaly něco, při narození svých dětí, to mluvilo o jejich jménech; to mluvilo o jejich narození; to je umístilo v jejich domovině, to je ustanovilo ve věčnosti.

103 Někdy, až sem zase přijedu a zdržím se tu na nějaký čas, chtěl bych se zabývat tímto tématem. Ano! Pozorujme tedy Jáka, jak on umíral, když položil své ruce na ty patriarchy a požehnal jim, řekl jim přesně, kde budou. A to se stalo přesně podle jejich jmen, v souladu

s jejich narozením. Jistě, to nějak s vámi souvisí.

¹⁰⁴ Tedy, taková je stezka vašeho narození; je to právě to, čím jsi, muž a žena podle těla. Ale když se znovuzrodíš, pak už to není to vnější vědomí. Tím vnějškem je to, co vidíš, chutnáš, cítíš, voníš a slyšíš, ale tvé nitro je tím, čím opravdu jsi. Tedy, toto vnější zde, satan tě v tom pokouší a sráží, jak jen může; ale tam dovnitř nemůže, jediné že mu to dovolíš. Neboť zde máš víru a víra nepochází z toho vnějšího vědomí, ono přemýšlí. Ale víra neobsahuje žádné uvažování. Dostal jsi ji od Boha a zkrátka víš, že ona tam je. Nezáleží na tom, že to vypadá špatně, i přesto víš, že to je správné, pokud to je ‚Tak praví Pán‘. A nic to nemůže ohrozit. Nic tomu nemůže bránit; jde to rovnou kupředu. Překážky pro to neznamenaají nic; uschopňuje to přebrodit se tím dál, neboť to je Slovo. A Slovo je mečem, a meč tne, meč si proklestí cestu ke svobodě od všeho ostatního. Chápete? Ale je potřebná ruka víry, aby držela Slovo. Ta víra musí být...

¹⁰⁵ Pohledte, pak, když to vnitřní vědomí... *Zde* je to nitro; *zde* je vnějšek. *Zde* to je zjeveno, *zde* je pravda; a *zde*, vně, je soudnost. Copak to nezní rozumně, když řekneme: „Pojďme a připojme se ke Sborům?“ Tedy, já mám rád Sbory Boží, mám rád jednotáře, mám rád všechny tyto církve. „Proč bychom se s nimi neměli sprátelit, možná, že bychom něco dobrého vykonali?“ — To je uvažování, to je z vnějšku. Ale tam v nitru, pozorujte; když se tam podíváme, to nebude souhlasit, podívejte se pak na Sbory. Spousta věcí, které oni dělají, nejsou podle mého přesvědčení v souladu s Písmem a mohu jim to zdůvodnit, že to je v rozporu s Písmem. Ale to tam bylo umístěno spoustou rozumování. Ovšem tisíce těchto bratrů a sester ze Sborů, věří tomuto Slovu a nevěří tomu, co učí Sbory, že by bylo správné. Ale oni se chytli do sítě.

¹⁰⁶ Baptisté, Presbyteriáni, Jednotáři a všichni ostatní byli chyceni do sítě, tam, kde se sešla nějaká skupina lidí a zdůvodnila to rozumově. Je to prostě lidská prestiž. Zde sedí třeba nějaký biskup, vrchní dohlížitel; on něco řekne — a co může pak říci ten bezvýznamný človíček? Obává se říci něco jiného. „Souhlasím s tebou. Jó, to souhlasí! Ó, ano! Ano, biskupe, presbytere, ty jsi... je to přesně tak.“ A je s ním zajedno.

¹⁰⁷ Vezměme nyní alkoholika na ulici, kolem něj prochází obyčejný občan a řekne: „Ten starý vandrák, on nestojí ani za zlamanou grešlí.“ Vezmou jej a zaměstnají na policii, dají mu odznak a pistoli. „Dobré ráno, Jene, jsem tak rád, že tě znovu vidím!“ Vidíte? To je respekt vůči

druhým.

108 Ježíš řekl: „Jak můžete mít víru, jestliže máte respekt tohoto druhu,“ víte, respektovat někoho (nemohu si vzpomenout na to slovo) — ale když tvoje přání — respekt jednoho vůči druhému. Vidíte?..., ...pak to není možné.

109 A když se sejdou lidé v nějaké denominaci, oni se posadí; a ten bezvýznamný člověk, se bojí cokoliv říci, neboť... tak to řekl biskup, tak to řekl presbyter. Nechci pohrdat člověkem, věřím, že je dobrým člověkem; ale vždy si pamatujte, Slovo Boží je pravdou a vše, co je v rozporu s Ním je špatné. „Ať každé Slovo Boží je pravdou, ale každý člověk lhář.“ Vidíte to? A právě to chceme dělat, to je věřit tomu.

110 Zapamatujte si tedy: My nejsme Slovem a jsme Slovem. Pochopili jste to? Ježíš nebyl Bohem, ale byl Bohem. On byl člověkem a přece byl Bohem. Mohl sice plakat, ale mohl křísit mrtvé. Mohl plakat z důvodu, že zemřel člověk, ale vzbudit ho zpět k životu. On byl Jahve-Jireh, Jahve-Rapha, Jahve-Manasses; On byl Jahve se vším všudy. On byl Jehovou a přece byl člověkem. Byl Vlastníkem země, Stvořitelem země, a neměl místo, kam by složil hlavu. On řekl: „Ptactvo nebeské, které jsem stvořil, má svá hnízda, ale Syn člověka nemá, kde by hlavu složil. Lišky, které jsem stvořil, mají v zemi svá doupata, ale Já dokonce nemám ani místo, kde bych mohl být pochován.“ Je to tak. On si musel propůjčit hrob, aby mohl být pochován.

111 On stvořil ženské lůno, neměl však lůno, ve kterém se mohl narodit; musel si to lůno vypůjčit. Stvořil zem a neměl místo ke svému pohřbu; musel si půjčit jámu v zemi, kde byl pochován, od Josefa z Arimatie. Museli mu půjčit to místo, ač byl Bohem... tím dokázal, že Bohem byl.

112 Tedy, rozumíme si? Nejsme... my jsme mesiášky, ale nikoliv Ježíšem. On je naším Otcem; my jsme pouze pomazáni jeho Duchem, a proto jeho život... a v tom se lidé dají nachytat. Hledte, jestliže se neposadíte a důkladně to nepromyslíte, pak to může lidi navádět k tomu, aby uvěřili: „Tedy, ten chlapík je jistě Mesiáš.“ Jistě že je.

„Tenhle tam... může být.“ Oba jsou, vidíte. „A jak zde mohou být dva?“ Vidíte? Jsou jich tisíce.

113 Ale podívejte se, jeho život byl oddělený v den Letnic. Když sestoupil ten ohnivý sloup, rozdělil se jako ohnivé jazyky a posadil se na každém z nich, Bůh rozdělil sám Sebe mezi svůj lid, neboť církev

Kristova jsou jedno, jako muž a žena jsou jedno.

OTÁZKA: (330)

Bratře Branhame, jak bych měl ukázat manželce, že se opravdu o ni starám a přece se držím, držím se Slova, ale stále mi přichází myšlenka: „Proč neuvádíš do praxe to, co kážeš nebo čemu věříš?“

114 Tedy dobrá, jestliže ti to říká manželka a má k tomu pádné důvody, pak to raději dej do pořádku. Chápeš? Ale jestliže ti to říká škodolibě, pamatuj, Bible říká: „Bylo by pro něj lepší, kdyby mu na krk pověsili mlýnský kámen a utopili ho v mořské hlubině, než by pohoršil jednoho z těchto maličkých.“ Tedy, to je pouze tvoje otázka.

115 Ale tvoje manželka možná není člověkem tohoto druhu. Ona je možná jiná, možná je dobrým člověkem. Možná tě pouze zkouší a chce se přesvědčit, jak budeš reagovat.

116 Tedy, zachovej k ní lásku a dovol ji spatřit Ježíše v tobě. Udělej to. Chápeš? A vytrvej. Někteří... Dnes ráno jsem použil takovou ilustraci o jisté osobě, která... jednou taková obyčejná žena přijala Duchu Svatého. Byla to velice milá osoba. Oni... ona řekla... Ona měla těžký životní úděl, její manžel byl alkoholikem. A tak ona byla vytrvalá; ona to všechno s ním snášela. On třeba řekl: „Pokud chceš jít do kostela tak můžeš! Ale sám zašel do hospody, do staré Brown Derby, kam měl ve zvyku chodit.“ Oni tam vysedávali celý čas, kdysi to byl Bonifer. Mnozí z vás starousedlíků si pamatují; tam na rohu Bonifera. Nyní tomu říkají Brown Derby, tuším, že je to tak.

117 A tak když se tam tak jednou flákali, jednou večer vyvstala mezi nimi otázka o kostelích a křesťanech. A jeden z těch starých opilců, který tam seděl, řekl: „Křesťané? Taková věc už neexistuje.“ Řekl: „Taková věc už zanikla. To všechno jsou jen pokrytci“ řekl, „vidíš je, jak kouří, pijí a dělají to stejné co my,“ a řekl, „říkají si křesťané; to už neexistuje.“

118 Ten jeden z opilců se postavil a řekl: „Moment! Já jednoho znám.“

Řekli: „Kdo to je?“

Řekl: „To je moje manželka.“ Vidíte? Ona byla solí. A na něj to stále působilo.

Jiný řekl: „Ale co kdyby se ocitla v úzkých...“

Odpověděl: „Ne, ona je stále křesťankou; mohu vám to dokázat.“ Řekl: „Mám nápad; pojdte k nám a já vám ukážu, jestli je křesťankou nebo ne.“ Řekl: „Pojdme ke mně domů a dělejme, že jsme namol. Chovejme se, jako bychom byli opilí namol.“ Zaklepali tedy na dveře, vešli dovnitř a vrávorali a tak dále... „Proč si nesednete ke stolu“ a tak dále. A posadila je na křesla a (jako své hosty, víte) — a snažila se, aby se cítili jako doma. Řekla: „Připravím vám něco k večeři.“ A šla něco připravit. Řekli: „Dali bychom si šunku s vejci.“ Věděl, že to mají doma a tak ona připravila šunku s vejci. A když mu to postavila na stůl, podíval se na to, vzal ten talíř, hodil ho na podlahu a řekl: „Víš přece dobře, že ty vejce nemám takhle rád. Pojdte, chlapci, jdeme pryč“ a tak dále.

119 Vyšli před dům a takto se posadili, víte. A ona vyšla ven a řekla: „Miláčku, je mi líto; připravím ti něco jiného.“

120 „To je hloupost, dobře víš, že ty vejce takhle nemám rád,“ a křičel dál. Vyšli, posadili se a chovali se jako opilci. Slyšeli ji, jak potichoučku vzlyká a tiše si brouká:

*Zdali Ježíš nesl kříž sám,
a zproštěn byl ho svět?
Přece kříž je každému dán,
je také kříž pro mne.
Ten posvěcený kříž nést chci,
až smrt mne kdys osvobodí.*

Opilci se podívali jeden na druhého, řekli: „Ona je křesťankou; ona to má!“ A ta malá žena přivedla svého manžela a ty ostatní ke Kristu ještě téže noci. Vidíte? Proč? Chápete? Budte opravdu něžní. Zapamatujte si, On o tom všem ví.

121 A tak, sestro, bratře, ať jsi kdokoliv nebo bratře (zde to je) protože on se ptal ohledně své ženy, buď pouze solí; ona se stane žíznivou, pokud je v ní jen něco, co by mohlo žíznit. Pokud ne, pamatuj, nemáš-li tu správnou osobu, dostaneš takovou v milénium. A tak vytrvale vpřed; všechno špatné se napraví tam.

OTÁZKA: (331)

Bratře Branhame, je to pravda, že učíš to, že nevěsta nesmí navštěvovat žádnou církev, pokud tam nekážeš ty, nebo jinými slovy tuto modlitebnu - tuto

modlitebnu? [Zde stojí „jinak“, což znamená „jinými slovy“.]

OTÁZKA: (332)

A že ty také učíš, že nemáme zachovávat (světit) neděli nebo svátky, co se týče práce, rybaření a tak dále? [Nebo... řekl bych neděli; připadalo mi to jako neděle; v pořádku; na spodním řádku dole to je jako neděle; ano, neděle, vypadá to tak? Svátky, svaté dny, neděle a svátky.]

122 Nikoliv! Jsi na omylu. Vidiš? Dovol mi na to zodpovědět po pořádku, jak to zde stojí.

„Je to pravda, že učíš, že *nevěsta* nesmí navštěvovat žádnou církev, jestliže tam nekážeš ty, neboli tuto modlitebnu?“ Nikoliv! Toto neučím. Tomuhle nevěřím; tomu nevěřím. Sedávají tu kazatelé, kteří jsou rozptýlení po celé zemi, a já věřím, že oni jsou části nevěsty. Věřím, že ať muž či žena, mohou jít do shromáždění kamkoliv chtějí, kde se vyučuje Slovo. A věřím, že i když nevyučují celému Slovu a nemáte možnost jít do shromáždění na nějaké jiné místo, kde se vyučuje celému Slovu, jděte tam, kde se vyučuje polovina Slova, dokud se vám nenaskytne příležitost jít tam, kde se vyučuje celé Slovo. Ale ať se chováte už jakkoliv, do shromáždění chodte. Chodte.

123 „A že ty rovněž učíš to, že nemáme — nemusíme zachovávat neděli nebo svátky, co se týče práce nebo rybaření v neděli?“

124 Věřím, že je to hřích rybařit nebo lovit nebo pracovat v neděli, když je možnost jít do shromáždění. Věřím, že to je přestoupení Božího zákona. „Existuje takové přikázání?“ Ano, přátelé! Ve Starém zákoně jsme měli typ sabatního dne. To všechno bylo... a Ježíš nepřišel kvůli tomu, abyste zachovávali sobotní den. Starý den Sabatu to byla sobota, která byla koncem týdne. Neděle je osmým dnem, neboli prvním dnem týdne, kdy Ježíš povstal z mrtvých.

125 Jsem přesvědčen, že je nesprávné... inu, jste-li někde na samotě, třeba na lovu a v okolí není žádná církev nebo něco takového, a prostě nevíš kudy kam; a jestliže rybaříš, pak si myslím, že to je v pořádku. Ale pokud se nacházíš v okolí nějakého města, v místě kde probíhají nějaké bohoslužby, pak jsi za každých okolností povinen navštívit toto shromáždění, kdekoliv.

126 A co se týče práce, jsem přesvědčen o tom, jestliže vůl padl do jámy nebo něco se musí udělat v neděli, jdi a udělej to, jestliže si

nemůžeš jinak pomoci, musí se to tak udělat. Ale jestliže to prostě odkládáš na neděli nebo to prostě děláš takovým způsobem, pak jsi na omylu. Vidíte? To není správné, musíme respektovat tento svatý den.

¹²⁷ Pamatujte tedy: Jděte někam do shromáždění, na nějaké to místo. Kdybych... Mohl bych zde jmenovat jednu jistou denominační církev, ale nechci to dělat, jelikož tato církev — jediná věc, kterou oni vyučují a ve kterou věřím i já je to — oni říkají a věří, že Ježíš Kristus je Synem Božím. Já také. A jejich veškeré učení... oni věří v odpuštění hříchů skrze vodu. Tím nemíním Jednotáře; oni tomu věří také, ale nemám na mysli je. Oni věří, že voda obnovuje a tak dále. Já tomu tak nevěřím. A oni, ó, oni věří, že všude kde se projeví Božské uzdravení, že to je z ďábla. A oni věří v... a nikdo jiný, nikdo jiný v tom okolí není... a že pouze ta jedna věc je postačující, totiž, že si necháš zapsat své jméno do členské knihy. A pokud to neuděláš, že jsi zatracen. Inu, tomu já nevěřím. Ale pokud tam není jiná církev, kam bych mohl jít, nepůjdu tam s kritickým nastavením, půjdu tam s myšlenkou, že moje přítomnost, když se vedle někoho posadím, že Kristus, který je v mém srdci tam může někoho ovlivnit. Půjdu tedy mezi ně, ale nebudu účastníkem jejich nevíry.

OTÁZKA: (333)

Bratře Branhame, chci přijmout Ducha Svatého. Chtěla bych vědět, co mám udělat. Mám úzkost o svou rodinu, aby došla spásy. [A ta sestra se podepsala.]

¹²⁸ Jestliže chceš přijmout Ducha Svatého, dovol mi něco říct, moje drahá sestro, pokud jsi zde. A bratře Neville, je ona zdejší členem? Já si taky nevzpomínám. Ale pokud jsi zde, sestro Boughová, pokud jsi zde, dovol mi něco říci. Bible říká: „Blahoslavení, kteří jsou lační a žízní po spravedlnosti...” Ty jsi požehnaná už jen kvůli tomu, že po tom toužíš. Chápeš? Zapamatuj si, nikoliv kvůli tomu, že to máš, nýbrž že po tom lačníš a žízníš, „neboť oni nasyceni budou.” Jen v tom vytrvej.

¹²⁹ „Co musím udělat pro svou rodinu?” Použij stejnou víru, kterou jsi použila pro sebe, použij ji pro svou rodinu. Svěř je Pánu a věř celým srdcem, že bude spasena. Nechť... nechť to nezůstane jen ve tvém přirozeném myšlení, ať to padne dovnitř, do podvědomí, pak oni jsou tví. Když to budeš mít tam, pak ti je Bůh dal.

¹³⁰ Cokoliv máš ve svém srdci zde a poprosíš o to, věř, když se modlíš, že obdržíš to, oč prosíš. Pak už o tom nemůžeš více

pochybovat. Není možné o tom pochybovat a zároveň věřit. Kolik z vás to ví. Nemůžeš věřit a pochybovat zároveň. Musíš věřit, že to zač se modlíme jsi přijala, pak On řekl, že ti to bude dáno. A tak jen věř ohledně své rodiny a oni to dostanou.

OTÁZKA: (334)

Bratře Branhame, co ohledně našeho syna... jelikož jsme nebyli na kázání o troubách? Vzpomínáš si, co jsi mi slíbil po telefonu, ohledně něj a těch sedmi trub?

¹³¹ Nevzpomínám si. Nepamatuji si, co to bylo. Ale cokoliv to je, řekněte Billy Paulovi, oč se jedná. Víím... někdy mám... za večer mám na třicet čtyřicet hovorů najednou (rozumíš?), a tak si nepamatuji večer, co večer — zkrátka, když jsem v takovém transu, už to nestačím vnímat.

OTÁZKA:

Co s mojí katolickou sestrou a bratrem? Děkuji.

¹³² Ó, tato osoba je zdaleka, z Texasu. Dobře, sestro, pokud jsi z Texasu a dostaneš tuto pásku, pokud to je na pásku (domnívám se, že to na pásku nebude), ale pokud to je... nahráváte to? Ano? V pořádku. Páska... Pak ti něco řeknu. Pokud... když to najdeš na tom pásku, pamatuj „Co s naším synem ohledně sedmi trub?“ Já si na to nevzpomínám, možná jsem slíbil, že se s ním během sedmi trub setkám. Jestliže jsem to řekl, pak to splním; neboť jsem ve skutečnosti nekázal na sedm trub, ale na svátek sedmi trub. Rozumíte tomu?

¹³³ „A co s mojí katolickou sestrou a bratrem? Děkuji!“ Řeknu ti, paní Cornilsenová... Jestliže tato paní je zde, ať se setká dnes ráno s Billy Paulem. A pokud ne, nu, já budu... Nerozumím, oč se jedná (chápeš?); to je pouze otázka. Neumím to rozluštit, oč se zde jedná, protože jsem slíbil něco ohledně jejího syna v souvislosti se sedmi troubami a její katolické sestře; a vykourilo se mi to z paměti, nepamatuji si na to. Sejdí se tedy s Billem.

To musí... to je prostě prosba o modlitbu. Zde se uvádí jméno osoby a je řečeno: „Bolesti hlavy a otoky.“ A tak to je prostě... tuším, abych se za ně pomodlil. V pořádku.

OTÁZKA: (335)

Prosím o objasnění manželství a rozvodu. [Právě

jsem to udělal; to je sedm - osm otázek na jednom kousku papíru.] **Prosím vysvětlí o manželství a rozvodu.**

Udělal jsem to.

OTÁZKA: (336)

Jsou už na zemi Mojžíš a Eliáš? Jsou už na zemi Mojžíš a Eliáš? Jsou ve Spojených státech?

¹³⁴ Nikoliv! Vidíte? Oni nejsou zde; oni zde ani nebudou, dokud nebude vzata církev, pak Mojžíš a Eliáš... Kolik z vás tomu rozumí? V pořádku. Podívejte, zde se nikdo nepodepsal a tak... v pořádku. Kdokoliv napsal tyto otázky... tuším, že jich zde je sedm; označil jsem jich sedm, v pořádku!

OTÁZKA: (337)

Objasni rozdíl mezi jménem „Ježíš“ a „Jménem Ježíš.“ [Moment.] Objasni rozdíl mezi jménem „Ježíš“ a „Jménem Ježíše.“

¹³⁵ Inu, jedná se o jednu a tu samou věc, pokud se stejným způsobem použije, vztahuje se ke stejné osobě, jméno Ježíš a jméno Ježíše. Jméno Ježíše, jméno Ježíš hovoří o dané osobě a tak to je jedno a totéž... Myslím si — že ano... copak to nezní rozumně? Jméno Ježíš označuje samotnou osobu a jméno Ježíše se vztahuje k této osobě.

¹³⁶ Moje jméno je William. To jsem já, v pořádku a vy řeknete... Říkám... Williamovo jméno, pak se to vztahuje na mne. To je moje jméno, že ano.

OTÁZKA: (338)

Změnilo se jméno Páně na rozhraní věků?

¹³⁷ Ó, ano! Jednou se mu říkalo — jednou se jmenoval JÁ JSEM, On se jmenoval Jahve a změnil se mnohokrát. Naposledy se to změnilo, když se Bůh stal tělem a přijal lidské jméno.

¹³⁸ Jahve, JÁ JSEM, a všechna ostatní jsou pouze tituly ke jménu. Vidíte? Jestliže jsi byl pokřtěn ve jménu Jahve, pak by to mělo být jméno Ježíše Krista. Byl jsi pokřtěn ve jménu Jahve-Rapha, Jahve-Manasses a Jahve-Jireh, a dalších, pak to musel být Ježíš Kristus. Ten JÁ JSEM je Ježíš Kristus.

¹³⁹ Vzpomeňte si, on tam onehdy stál a řekl: „Říkáte, že jste jedli mannu na poušti...”

„Otcové vaši jedli mannu.“

„A zemřeli!“ Řekl jim.

¹⁴⁰ Řekli mu: „Dobrá, víme, že ses zbláznil, protože jsi pouze člověkem, ještě ti není padesát, a říkáš, že jsi viděl Abrahama.“

On řekl: „Prvé nežli byl Abraham, JÁ JSEM.“ Vidíte? On byl tím JÁ JSEM. A všechna jména tituly, které kdy příslušely Bohu, se staly lidským jménem Pána Ježíše Krista. V pořádku.

OTÁZKA: (339)

Jestliže čas vypršel, když byly otevřeny pečete, pak... jestliže čas vypršel [Promiňte] když byly otevřeny pečete, pak rovněž Milénium - pak Milénium je rovněž ukončeno, není-liž tak.

¹⁴¹ Nikoliv, ne! Čas neskončil, když byly otevřeny pečete... to je nedorozumění. Co se vlastně stalo, byla zjevena tajemství, ale neskončil čas. Jen dávejte bedlivě pozor, přehrajte si pásku, pokud to máte z pásky.

¹⁴² Čas neskončí až... to musí být nějaký postmilénista nebo někdo takový, který postavil tuto otázku. Neboť vidíš? Poté, co církev odejde nahoru a vrací se zpět na zem, pak máme těch tisíc let. A pak v novém nebi a nové zemi se skončí čas.

¹⁴³ Tedy, Milénium, to není nové nebe a nová země. Po tom miléniu, tam stále ještě bude hřích. Milénium je předobrazem Noema vcházejícího do korábu a přeneseného skrze potopu, který převedl Chama a ty ostatní na druhou stranu. A hřích rovněž vyšel z korábu.

¹⁴⁴ Ale Enoch, ten, jenž byl vychvácen, byl předobrazem nevěsty, která šla nahoru, nikoliv toho přeneseného skrz. A tak na druhé straně Milénia bude stále ještě hřích, ale nikoliv během Milénia. Během Milénia zavládne mír. Ale s hřichem bude skoncováno na druhé straně Milénia a potom skončí čas.

¹⁴⁵ Tak tedy, otevření pečeti, jež bylo dáno Duchem Svatým, těch sedm pečeti pouze oznámilo to, co bylo opomenuto v minulých obdobích.

¹⁴⁶ Tedy, tak jak někteří význační teologové se mne snažili dostat do úzkých ohledně této otázky, oni řekli: „Bratře Branham, Bůh ti jednoho dne dá tajemství těchto sedmi pečeti. Těchto sedm pečeti bude něčím, o čem se ještě neslyšelo, bude to něco, co není v samotné

Bibli.“ Nikoliv, ne! Tak to nebude, neboť kdyby bylo, pak by... kdybych vám něco takového řekl, pak bych byl falešným prorokem, protože, podívejte, to Slovo... zde... vše co je... celé zjevení Ježíše Krista je završeno v tom Slově. A jestliže těch sedm pečeti souvisí se sedmi církvemi, pak to musí už být minulostí, vždyť jsme přece v Laodicejském věku církve... A sedm pečeti pouze zjevilo, co oni opomenuli v minulosti a ony zjevily to, co oni opomenuli; co opomenul Luther, co opomenul Wesley a všichni reformátoři a letničníci a dál až do přítomného času.

¹⁴⁷ Další opomenutou věcí je přenesení církve, návrat Mojžíše a Eliáše, Tisícileté království na zemi s nevěstou a Ženichem po dobu tisíc let a pak soud, a úplná zkáza hříchu. Potom ho už více nebude.

¹⁴⁸ Tak tedy... Podívejte, pečete nebyly koncem času. Čas a časové období skončí až po Milénium. Ne! Čas se bude počítat dokonce ještě po Milénium.

OTÁZKA: (340)

Souvisí Milénium s tisíci lety? Nemohla by to být pouze jedna generace?

¹⁴⁹ Nikoliv! Pro generaci je v Bibli vyznačeno čtyřicet let. Ale Bible říká: „A ožili, a kralovali s Kristem tisíc let.“ To bude těch tisíc let na zemi, neboť tisíc let na zemi je pouze výpočtem podle Božího podobenství, jako jeden den. Tisíc let na zemi je u Boha jeden den, podle Božího výpočtu času. Kolik z vás tomu rozumí?

¹⁵⁰ To je ten den Sabatu, kdy se církev nebude muset více lopotit s hříchem. A satan je svázán na krátký čas, tisíc let, neboť jeho poddaní jsou v pekle a jeho... Církev, nacházející se na zemi, je vykoupena a nachází se v přítomnosti Krista, a tak on nemá nikoho, na koho by mohl působit. A tak to není nějaký řetěz, jak jsem se zmínil, vězeňský řetěz, je to řetěz okolností; on prostě nemůže nic vykonat. On je bezmocný a v beznaději, v očekávání na zmrtvýchvstání svých poddaných; pak oni budou odděleni, jako ovce od kozlů.

OTÁZKA: (341)

Zdaliž královna ze Sáby nepřišla k Šalomounovi kvůli tomu, aby jej prozkoumala a přesvědčila se, zda jméno Hospodinovo bylo skutečně Šalomoun nebo ne? [Tuším, že jsem to nepochopil, počkejte.] Zdaliž královna ze Sáby nepřišla k Šalomounovi kvůli tomu, aby jej

prozkoumala a přesvědčila se, zda jméno Hospodinovo bylo skutečně Šalomoun nebo ne? [Tomu asi nerozumím, jen... okamžik, dovolte, že to přečtu znovu.] **Zdaliž královna ze Sáby nepřišla k Šalomounovi kvůli tomu, aby jej prozkoumala a přesvědčila se, zda jméno Hospodinovo bylo skutečně Šalomoun nebo ne?**

¹⁵¹ Nikoliv! Ona se nechtěla přesvědčit, zda jméno Boží je Šalomoun. Ona přišla a řekla, ona řekla: „Zajisté, je Bůh s králem a s jeho lidem.“ Vidíte? Ona přišla a byla zkoušena — zkoušela Šalomouna ohledně jeho daru, jelikož ve svém srdci měla věci, které ji Šalomoun zjevil a tak ukázal, že je Božím králem na zemi.

¹⁵² Vzpomeňte si, jak ona přišla, tuším, že ze země Sáby, jak k ní přicházeli lidé, víte, a vyprávěli ji o velikých věcech, které se tam dějí, že tam mají Boha, který pomazal jejich krále a jak ten král byl pomazán Bohem. Nemyslím si, že by si myslela, že Šalomounovo jméno — že Boží jméno je Šalomoun, protože ona byla pohankou. Vidíte? Ona to mohla udělat. Jako pohanka mohla ve svém srdci usoudit, že Bůh byl Šalomounem, nebo Šalomoun Bohem. Ale když ji Šalomoun zjevil tajemství jejího srdce skrze dar rozpoznání, kterému se říká „moudrost“ — on to rozpoznal a ona pak věděla, že Bůh je se Šalomounem, jelikož tehdy... oni měli... ona shledala... jestliže přišla s takovou otázkou v srdci.

¹⁵³ Tato osoba zde, která tuto otázku postavila, se ptá: „Zdaliž pak poznala, že Šalomoun — že jméno Hospodinovo je opravdu Šalomoun?“... vidíte? Šalomoun nebyl Hospodinem; ona se to dozvěděla od lidí, neboť oni uctívali Jahve a tam byla veliká truhla, a veliký Zákon, a v té truhle byla Hospodinova přikázání. A bylo jí řečeno o hoře Sinaj, a různých míst kde byli. A pak ona mohla spatřit, že Bůh — že Bůh toho Zákona je v tom muži, neboť měl rozpoznání, které příslušelo jen Bohu. A tak věděla, že Bůh je v Šalomounovi. To by tak mohlo vyznít, kdyby se na to tázající tímto způsobem zeptal. Ale: „Zdaliž ona věděla, že jméno Hospodinovo bylo skutečně Šalomoun?“ Asi to není napsáno, jak to bylo myšleno. Chápete? A tak si myslím, že chtěli pouze říci toto: „Pán byl v Šalomounovi.“ Jistě, že byl. Pokud tato otázka vězí v tom, pak jistě! Ona Boha znala, neboť se o tom zmínila. A ona by jiného Boha neuctívala. A tuším, že řekla, že bude vždycky... ona viděla proč... to ji vyrazilo dech; nezbyla jí už další otázka. Šalomoun jí zjevil všechno a ona viděla, že Bůh byl s ním.

OTÁZKA: (342)

Byli jsme oddáni před jedenadvaceti lety smírčím soudcem. Bylo to špatné?

154 Ano, to bylo špatné. Svatba patří do Božího domu. Ale jelikož jste oddaní, hle kde jste byli opravdu oddáni: Jste oddaní, když se zaslíbíte jeden druhému, že si jeden druhého vezmete. Pak smírčí soudce vám mohl dát pouze svolení, totiž právní podmínky vzájemného soužití, jako muže a ženy, nikoliv jako druh s družkou, nýbrž manžela s manželkou. Ale když se zaslíbíš s dívkou, když dáš slib tomu muži, že mu budeš věrná a že si jej vezmeš jako svého manžela, pak jsi oddána. Vzpomínáte si, že jsme to vysvětlili minulý týden, tuším, že to říkám správně. Když jsi jí dal slib.

155 Dokonce i ve Starém — v Bibli, jestliže muž byl zasnouben s pannou, znáte, jaké zákony o tom platily. Bylo to jako cizoložství. Jistě! Když ji dal slib, tak to bylo rozhodující.

156 Jednou byla položena otázka: „Je zrušení — zrušení to samé co rozvod?“ Vidíte? Přátelé, když se mne na takové věci ptáte, neuvědomujete si, co to se mnou dělá. Mám zde mnoho přátel, sedících zde, kteří byli ženatí dvakrát i třikrát. Uvědomujete si, že mluvím k mému synovi Billy Paulovi? Copak mám ušetřit Billy Paula? Nikoliv! Billy Paul se oženil s mladou dívkou a přišel a řekl: „Tati, chci se oženit.“

157 Myl jsem auto; řekl jsem: „Můžeš si praštit hlavou o stěnu.“ A pokračoval jsem v mytí auta.

On řekl: „Chystám se oženit.“

Řekl jsem: „Ach, jdi,“ a pokračoval jsem dál. On šel a řekl to mamince, a ona se mu vysmála. Víte co udělal? Chodil s nějakým děckem v základní škole a oženil se. My jsme ten sňatek zrušili, otec té dívky a já. Zrušili jsme ten sňatek, ale on stejně byl ženatý. On je mým synem, sedí tu a teď mne poslouchá. Přesně tak.

158 Pak přišel za mnou s dívkou, se kterou žije nyní, s mojí snachou. Můj malý vnuk... On mi řekl: „Táto, oddáš nás?“

159 Řekl jsem: „V žádném případě.“ To je můj syn. Copak si myslíte, že mne to neřalo do živého, když jsem jej nosil v náručí a dělal, co jsem mohl, a byl pro něj otcem a maminkou zároveň? Copak si myslíte, že mne to málem nezabije, když to musím říct? Ale je to pravda. Samozřejmě. Můj syn zde sedí a slyší to... moje snacha a můj malý

vnuk sedí právě zde... ale já mu říkám, že to je špatné, musím to tak dělat. Jsem zavázán vůči Slovu.

¹⁶⁰ A říkám, ty jsi byl oddán na Městském úřadu? Měl jsi být oddán skrze církev, kazatelem. Tak se sluší na křesťana. Ale jelikož jsi už dal tento slib a slavnostní přísahu, a byl jsi oddán před jedenadvaceti lety, myslím si, že to je v pořádku.

Řekneš: „Dobrá, já...“

¹⁶¹ Může zde vyvstat otázka: „Měl bych raději přijít a nechat se oddat znovu?“ Pokud si to přeješ. Neměj nic ve své mysli, co by znepokojovalo tvoji víru, protože jestli tam něco takového máš, nemůžeš jít dál než právě sem; v tom místě zůstaneš stát. Když vyvstává otazník, tam ses zastavil, právě tam. Ale co se mne týče, myslím si, že to je v pořádku.

¹⁶² Ten muž, který mne pokřtil ve jménu Ježíše Krista, mne nakonec vyhnal z církve, jelikož jsem s ním nesouhlasil ohledně žen, jako kazatelek. Nuže, to mne nepřivedlo, abych zopakoval křest. Jistěže ne. Vidíte? To je v pořádku.

¹⁶³ Ale pamatujte, tyto věci do mne řezou. Mám zde své důvěrné přátele, oni zde sedí, muži a ženy, oni by byli schopni si vyloupnout své oči, a dát mi je, kdybych je o to požádal (ano, přátelé!), a jsou dvakrát, a někteří třikrát ženatí, oni zde sedí. A můj vlastní syn, můj vlastní vnuk a moje snacha, které miluji... podívejte na Billa, jak jsem stál po jeho boku a on stál po mém, ale pravda je pravdou, je to pravda pravdoucí.

¹⁶⁴ Musím... mohl bych dnes jít a zavolat některému z těch lidí ze Sborů Božích a říci jim: „Byl jsem na omylu, nechci již stát při Slovu, chci být s vámi.“ Možná bych se brzy stal velice populární osobou s Božím darem. Kdybych přenesl svůj vliv na jednu z těch organizací, možná bych si získal veliké jméno mezi nimi. Ale já se nestarám o své jméno mezi nimi. Já je miluji, to je pravda; ale musím zůstat věrný. Kdybych to udělal, pak bych byl pokrytcem.

¹⁶⁵ Byl bych pokrytcem, kdybych se postavil sem, protože můj vlastní syn, který zde sedí, se zaslíbil s dívkou, a já řekl... i kdyby nad ním nebyla nikdy vyslovena žádná ceremonie, nezáleží dokonce na tom, jestli s tou ženou vůbec žil nebo se s ní vyspal, s tou dívkou, ať už se jedná o cokoliv, když dal slib, pak je už ženatý. Billy Paul nebo ne Billy Paul. To je naprostá pravda! On je ženatý, jakmile dá tento slib. I kdyby se tu jednalo o mně, je to totéž.

166 Musíte být čestní. Jestli nebudu čestný vůči svému chlapci, nemohu být čestný vůči vám. Jestli nejsem čestný vůči vám, nemohu být čestný vůči Bohu. A chci, abyste věřili, že to, co vám říkám je upřímné. Neudělejte z toho něco jiného, nechte to tak, jak jsem to řekl, pohledte, chci vám říci pravdu.

167 Nepříliš často k vám takto promlouvám, poněvadž jste mými dětmi, tak vás nazývám. Zplodil jsem vás Kristu skrze Evangelium. A zatímco jsme spolu (sedí zde pouze naše skupina) musím vás trochu ostříhat. Ale chci vám říci toto: Když za mnou přicházíte a chcete se něco zeptat, chci vám říci to nejlepší, co vím! Jestliže to je ve Slově, nestarám se o to, jestli mě to odsuzuje, na mě je ještě mnoho chomáčů, které musí být ze mne ostříhány. Přesně tak!

168 Ale když se mne něco zeptáte, chci vám to říci. A když vám to řeknu, chci, aby to bylo pravdivé. Vždycky jsem usiloval o to, abych tak žil. Tak chci žít a tak chci umřít, být čestný vůči všem.

169 Nedávno za mnou přišlo malé děvče; tato žena zde není přítomná. Tom Simpson, mnozí z vás jej znají. Tom je milý chlapík; nikdo z nich tu není (myslím, že se vrátili, ledaže Fred je ještě stále zde; já... Fred Sothman, nevím, jestli on je tu nebo ne, ale myslím si, že ano). Ale Tom Simpson, on přijel z Kanady s Fredem. A oni... (znáte bratra, Freda, našeho důvěrníka).

170 A bratr Tom, mnozí z vás jej znáte. Tom je skvělý muž; to je prima chlap; stejně tak paní Simpsonová. Kdyby ona jen pozorně naslouchala tomu, co jsem jí řekl, pak jistě bude znovu chodit. A zatím ona sedí na invalidním vozičku a je mrzák. Ona bude chodit, pokud udělá, co jí bylo řečeno. A vy jen pozorujte a přesvědčte se, zda to není pravda. Vidíte? Ano, ale ona musí udělat to, co ji bylo řečeno, pokud se toho dočkat.

171 A jedno z jejích malých děvčat, sladká, milá dívenka... když ještě byla takovým mrňouskem, bral jsem ji na kolena a hrál si s ní. Nyní jsou už příliš velké; to už jsou skoro ženy, deset, dvanáct let. A jedna z nich přišla ke mně a řekla mi: „Bratře Branhame, měla jsem sen.“ A vyprávěla mi ten sen. Ona řekla: „Co to může znamenat?“

Řekl jsem: „Nevím, miláčku, budu se modlit, a jestliže mi to Pán dá, pak ti řeknu.“

172 Ona řekla: „V pořádku!“ Za několik dnů přišla a řekla: „Máš ten sen?“

Řekl jsem: „Nikoliv, miláčku, nemám; On mi to nezjevil.“

¹⁷³ Asi za týden nebo dva přišla znovu a řekla: „Bratře Branhame, co s tím snem?“

Řekl jsem: „Nevím.“ Vypadala trochu zklamaně.

¹⁷⁴ Zapamatujte si, že když mne o něco prosíte, abych vám řekl, a neobdržím to od Pána, jsem rovněž zklamán. Ale nechci být pokrytcem nebo lhářem, mám v úmyslu mluvit pravdu. Jestliže On mi řekne, pak vám to řeknu; jestliže neřekne, neřeknu to ani já. Nemohu nic jiného udělat. A chci, abyste mi takto důvěřovali.

¹⁷⁵ A tak, jsem si pomyslel (ve své mysli jsem asi tušil, co ten sen znamená), ale jak jsem věděl, musím tuto věc spatřit znovu. A nikdo z vás pak nemůže nikdy proti tomu pozvednout svůj prst, když jsem vám řekl výklad snu ve jménu Páně, aniž by to bylo přesně tak. Ano, přátelé! Nikdy jsem vám neřekl nic ve jménu Páně, aniž by se to neuskutečnilo právě tak, neboť jsem... to je On. Pak za to nezodpovídám já, to je On; je to jeho zodpovědnost.

¹⁷⁶ Řekl jsem: „Pohleď, Trudy, co kdybychom jeli do Arizony. A co kdybych přišel a řekl ti, že až tam přijedeme ‚Tak praví Pán‘, tvůj malý bratr bude (malý Jonny, to je ten, se kterým se škádlím, že má neustále otevřené břicho) ... co kdyby jej přejelo na ulici auto a já bych řekl: ‚Víš, co se stane, něco ho přejede na ulici‘; a ty řekneš: ‚Bratr Branham... vezměte jej k bratru Branhamovi‘. A ty pak budeš pobíhat dokola a najdeš mne, jak stojím na schodech v rozhovoru s člověkem v bílém obleku. A potom vložím ruce na malého Johna a bude navrácen k životu a bude utíkat pryč.“ Tedy, řekl jsem: „Můžeš jet na západ a tu znenadání uslyšíš výkřik své maminky, křik svého otce, a ohlédneš se, a zde tvůj malý John leží přejetý.“ Co bys asi udělala? Vidiš? Věřila bys mi. Vidiš? A já chci, abys měla ke mně důvěru. Nechci ti říct žádnou domněnku; chci ti říct buď pravdu, nebo nic. A řekl jsem: „Pak můžeš za mnou přijít a říct: ‚Ó, malý John‘ — nebo přijít ke své mamince ‚Ó, malý John byl přejet. On je mrtev! On nežije‘!“

¹⁷⁷ Přijede lékař, zatlačí mu oči, zkontroluje srdce, jeho pot. „Je mrtev; Odvezte ho do márnice.“ Co bys udělala?

Jistě bys řekla: „Počkejte na okamžik! Počkejte na okamžik! Vezmi ho do náruče; pojdme.“ Amen!

„Kam jdeš, Trudy?“

„Nevím.“

„Co to máš?“ Máš v náručí malého mrtvého bratra. Jdeš dál ulicí. Lidé říkají: „Ta holka je asi šílená?“ Nikoliv, přátelé! Ona má Tak praví Pán. Co se nyní stane?

178 Především však řekneš svému tatínkovi a mamince: „Počkejte, vyhledáme bratra Branhama. On bude stát na schodech a mluvit s člověkem v bílém obleku. On je tam. Pozorujte, co se stane.“ Ve své mysli nemáš žádné pochybnosti. Přicházíš rovnou a říkáš: „Bratře Branhame, dobře víš, co jsi mi řekl.“

„Ano, Trudy. Johnny, probud' se!“ Vyskočí a poběží na ulici.

179 Ale co by se stalo, kdybych řekl něco z pouhé troufalosti, o které jsem si myslel, že je to správné a tímto způsobem bych vám řekl ‚Tak praví Pán‘, a nebyla by to pravda a nestalo by se to; pak byste byli ohledně vašeho malého syna zděšeni na smrt. Nevěděli byste, jestli ho přinést nebo ne.

180 Bůh mne poslal, abych vám byl nápomocen. A není důležité, jestli to bolí, zraní, jakkoliv to působí, musím to přesto říct.

181 Ale nyní ohledně věci manželství a rozvodu, požádal jsem vás jako bratr, zachovejte klid, dokud se ode mne nedozvíte více. Slyšíte? Žijte dál, jak jste žili (zabral jsem vám už příliš mnoho času).

182 „Byli jsme oddáni před jedenadvaceti lety (jo) ... smírčím soudcem.“ Milá sestro, milý bratře, jednou mi jeden obchodní zástupce řekl, že vstoupil do kostela (on byl křesťanem) v Connecticutu nebo někde tam, obrovského, velikého kostela, šel se pomodlit. To nebyl — on byl letničním — ale vešel se tam pomodlit. A řekl, že když vstoupil do toho kostela, poklekl k modlitbě... řekl, že řídil vozidlo a byl unaven, stýskalo se mu po domově, byl obchodním zástupcem, on prodával nějaké zboží a řekl — pro nějakou továrnu. Přijel tam něco koupit a tak přišel do toho kostela a pomyslel si: „Půjdu se tam pomodlit.“ Dveře byly otevřené; řekl, že vstoupil dovnitř; neslyšel nikoho a tak klekl a začal se modlit. Když se tak modlil, asi hodinu, řekl, že najednou uslyšel, jak bouchly dveře nebo něco takového; pomyslel si, že to může být kostelník nebo někdo z kostela. Řekl, že po chvíli uslyšel nějaký rozhovor. Schoval se a díval se, rozhlížel se kolem sebe, zda to není správce. Byl to muž se ženou, kteří stáli před oltářem, drželi se za ruce a říkali: „Beru si tě miláčku, abys byla mou právoplatně oddanou ženou.“ Vidiš?

Ona řekla: „Beru si tě, miláčku, abys byl mým právoplatným oddaným manželem.“

On si řekl: „Proč, to je zvláštní“ řekl tento letniční, „jak mohou být tento muž a žena oddáni bez kazatele.“ A tak se posadil a čekal; a když oni skončili se svým slibováním věrnosti jeden vůči druhému, že pouze smrt je rozloučí, objali se a políbili, a s úsměvem odcházeli pryč. On řekl: „Okamžik!“ Řekl: „Jsem tuze zvědav; jsem zde přichozí.“ Řekl: „Vy jste byli teď oddáni?“

Řekli: „Ano!“

„Bez kazatele?“

Oni odpověděli: „Ne!“ Řekli: „Byli jsme oddáni před čtyřiceti lety.“ On řekl: „U toho oltáře jsme byli oddáni před čtyřiceti lety a každý rok sem přicházíme obnovit své sliby.“ To je dobrý nápad, vidíte.

¹⁸³ Ale co se týká manželství, když jí dáš slib a ona se chopí tvého slova; ty vezmeš její slovo; a Bůh vezme za slovo vás oba. A tak neslibuj dokud... (prázdné místo na pásku).

OTÁZKA: (343)

Když oni stříhají... jsou dlouhé - jsou vlasy dlouhé, když jsou ustríhnuté vpředu? [Okamžik, dovolte mi vzít to] **jsou vlasy dlouhé, když jsou...**

¹⁸⁴ Dobrá, snad míní tohle: „Jsou to dlouhé vlasy, když se ostríhají vpředu?“ Už nejsou dlouhé, jsou ostríhané. Jako ten člověk, který si třikrát zkrátil kalhoty a měl je stále krátké. Cos to řekl? Cos to řekl? Oni právě o tom mluví. Vždycky se zlobím na svou malou, ona říká... říkám tomu „boomsy“ víte, ofina nebo něco takového, víte, zde vpředu.

¹⁸⁵ Mohu si představit ta děcka, která si stříhají vlasy vpředu... Možná vám to řekla vaše maminka, že si to tak přeje. Připadá mi to, jako kdyby se žena dívala do zpětného zrcátka, jestliže překročila věk dvaceti pěti let, chce si stříhat vlasy vpředu, aby vypadala jako malé dítě. Sestro, dívej se dopředu a ne na to, čím jsi byla. Chápeš?

¹⁸⁶ Ale nyní ohledně stříhání vlasů, řeknu vám toto. Nemohu... nemám místa Písma, které mluví, že si můžeš ostríhat tolik a více už ne, to nemám podloženo Písmem, to ti nemohu, sestro říci, nebo bratře, kýmkoliv jsi.

¹⁸⁷ Řeknu ale jedno. Přál bych si... Víím, že i moje děti to udělaly, Rebeka a Sára, viděl jsem je, jak si ostríhaly vlasy zde vpředu, a zahrnuly tam dozadu, a udělaly si to zde vpředu napříč asi takto. Já ne... nedržím je. Nikoliv, přátelé! Ale co se mne týče, přál bych si, aby

nepřiložily nůžky ke svým vlasům vůbec. Ale když je mají dlouhé, když jim to takto padá do očí, a ostříhají si je pouze ze svých očí, malé děti asi ano. Nevím, jestli by to mělo být špatné, nemyslím si. Vidíte? Ale když máte... Jestliže můžete, pro vás sestry, já bych si je nechal tak, jak je učinil Pán.

188 Ale samozřejmě vím, že ženy chtějí vypadat hezky; je to přirozené a mají takovými být. Mají tak vypadat. A tak na tom nic není, ale na druhé straně, nevypadejte jako ten svět; neberte si vzor z tohoto světa. To není dobré... chceš si je takto uštíhnout, ale nestříhej si vlasy. Jestliže máš stužku nebo něco takového ve vlasech, každopádně si je nech dlouhé. Nestříhej si je, aby ses připodobňovala světu. Když budeš jako tato děvčata...

189 Můj strýček měl kdysi malou dívku v New Yorku. Ona měla nejhezčí vlasy. Byly tmavohnědé a splétala si je do copu. Moje maminka měla ve zvyku... Její cop jí sahal vzadu až po kolena. A tato dívka měla rovněž takový cop; jmenovala se Jacqueline. A ona si sčesala část vlasů takto dolů a takto si je uštíhla. To bylo asi patnáct, osmnáct, dvacet let tomu. A já jsem se divil, proč si všechny vlasy neučesala dozadu, vypadala by hezčí než takto, jak to nyní dělají tito moderní Bítlsáci, víte. A... ó, to je pravda, jsem si jist tím, že bych to tak neudělal. Všechno připomíná ty Bítlsáky, jako kdyby nebyli z tohoto světa, a tak to nechte být. Ano!

OTÁZKA: (344)

Můj manžel a já nemáme stejný náhled na Bibli, na tyto pravdy - tyto pravdy, které hlásáš. On jim nerozumí. Mám s ním chodit do církve, jestliže nevěřím jejich učení? Dělán si kvůli tomu velké starosti.

190 Ano! Pokud jsi manželkou svého manžela a on tě neodsuzuje, ty nesmíš odsuzovat jej (chápeš?), posvěcen je zajisté muž pro ženu. Vidíš? A já si myslím, že pokud on chodí do nějaké denominační církve nebo něčeho takového, on si přeje, abys tam chodila spolu s ním. Rozumíš? A jestliže nebudeš... Hleď, tobě tam nic neuškodí, protože tam vůbec nejdeš kvůli tomu, abys poslouchala, co oni říkají, protože jsi řekla, že nevěříš tomu, co oni kážou. Vidíš? A tak tobě to neuškodí, ale tím pouze prokazuješ respekt svému muži. Poddáváš se mu, a možná, budeš-li tak činit... Pokud oni tam učí a dělají věci... ty jsi vyučována mnohem vyšším věcem než tyto; budeš solí; on to uvidí a přijde k Pánu. Věřím, že já bych tam šel (dobroto, koukejte kolik už

je hodin).

OTÁZKA: (345)

Mluví Zachariáš 4 a Zjevení 11:3-12 o stejné věci? Podívejme se Zachariáš 4: 12-14 a Zjevení 11:4. [Oni se zde podepsali jménem, to jsou bratr a sestra ze zdejšího sboru.]

¹⁹¹ Podívejme se tedy, Zachariáš 4. Ó, ano, to jsou dva olivové stromy. Ano, dva olivové stromy a Zjevení 11 je... Ó, ano, to je totéž. Ta samá věc. Obě tyto věci. To je Mojžíš a Eliáš, ty dva olivové stromy.

OTÁZKA:

Pomodli se za našeho... [To je prosba o modlitbu.]

Je mi líto, ale to nemohu číst před... to je o rodinných vztazích. Ano, přilož to k těm tamhle. To nemohu číst veřejně. To se týče soukromých pohovorů, a tak...

OTÁZKA: (346)

Bratře Branhame, je to nesprávné... je to nesprávné pracovat v neděli?

¹⁹² Právě jsem to vysvětlil. Jestliže je vůl v jámě, vytáhni ho, ale nestrkej ho do jámy, abys ho mohl v neděli vytahovat!

OTÁZKA:

Bratře Branhame, budeš zde kázat příští neděli?

¹⁹³ To je pouze dotaz. Ne, sestro, bratře, kýmkoliv jsi. Některé otázky zde leží. Někdo je musel položit nebo vložit do toho svazku.

Bratře... to je pro tebe, bratře Capps: „Budeš zpívat, Už nikdy nebudeme staří?“ Musel jsem to mít v... některé jsou smíchané.

OTÁZKA: (347)

Bratře Branhame, někteří lidé chtějí vědět, proč nejsi zmíněn v Bibli. Věřím, že na tebe se vztahuje Abakuk 2:1-4. [Vyhledej to, bratře Neville, Abakuk 2:1-4.] **Ať je to přečteno a prostudováno, 3. kapitola... Myslím na jména a předobrazy těchto čtyř kapitol, věřím - věřím, že to jsi ty.**

¹⁹⁴ Zatímco to hledají, totiž Abakuka 2:1-4. Bratře, sestro, kdokoliv

dal tuto otázku (tam není jméno, to je v pořádku), chci se tě na něco zeptat. Víš co je na tvém srdci, pak ti to řeknu. Ne. Vidíš? Tvé jméno nemusí být nutně v Bibli, ale, hleď, dokud jsi v Bibli, dokud jsi v Kristu, pak jsi v plnosti Bible. Vidíš? Jsi na své plné pozici, když jsi v Kristu. Rozumí tomu všichni?

¹⁹⁵ Máš to, bratře Neville? Co? Ano. Abakuk — Abakuk... Já to nečetl, to zde bylo pouze položeno, tuším, dnes ráno. Abakuk 2:1-4. Tak je to. Abakuk 2 — Abakuk 2 a 1 - 4:

Na stráži své státi budu, a postavím se na baště, vyhlédaje, abych viděti mohl, co mluvíti bude ke mně (Bůh), a co bych odpovídati měl po svém trestání.

I odpověděl mi Hospodin, a řekl: Napiš vidění, a to zřetelně na deskách, aby je přeběhl čtenář.

Proto že ještě do jistého času (bude) vidění, a směle mluvíti bude až do konce, a nesklamát. Jestliže by (pak) poprodlilo, posečkej na ně; neboť jistotně dojde, aniž bude meškati.

Aj ten, kdož se zpíná, tohoť duše není upřímá v něm, ale spravedlivý z víry své živ bude.

¹⁹⁶ Inu, mohu si představit tuto drahou osobu, která se na to ptá... vidíte? To je někdo, kdo mne má rád, protože by to nenapsal. Vidíte? Tedy, nemohu říci, že moje... Bible se nezmiňuje o mém jménu, Williamu Branhamovi, nenazývá vás jménem, ať je to kdokoliv, ale my jsme každopádně v Něm. A tyto...

¹⁹⁷ Tak tedy, můžeme se dívat na známá místa, na odkazy v Bibli, které sdělují některé věci. Vidíte? Tedy, jestliže budete pozorovat historii, ona se v Bibli opakuje. Mohu vám na to předložit citát (vidím, jak mnozí z vás si dělají poznámky). Ve 3. kapitole sv. Matouše je řečeno: „A když Bůh povolal z Egypta svého Syna, aby se naplnilo, co bylo řečeno: Z Egypta povolal jsem Syna svého...” Tedy, jestliže máte Scofieldovu Bibli, nebo některou jinou verzi s odkazy, na okrajích můžete přecházet „přivést zpět“ kde On povolal Jákoba, Izraele, z Egypta. Vidíte? Ale Jákob byl jeho synem, kterého povolal z Egypta; rovněž Ježíš byl jeho synem, kterého povolal z Egypta. A tak vidíte, Slovo Boží se nikdy nekončí. Hleďte, my se ztotožňujeme v Bibli různými... Kolik z vás si vzpomíná na moje poselství na téma ztotožňování se s křesťanskými postavami, Phoenix, Arizona, kde jsem to kázal? Ano,

mnozí z vás to mají na pásku. Vidíte? Můžete se ztotožnit v Písmu všude, kde chcete, jste-li křesťany, a nejste-li křesťany, můžete se ztotožnit v Bibli. Vidíte? (Myslím si, že to nám pomůže; chtěl bych jich probrat, kolik jen to bude možné).

OTÁZKA: (348)

Bratře Branhame, někteří říkají, že milost pominula a nikdo nemůže být spasen. Je to pravda? [Jsem rád, že jsem toto obdržel] Bdíme a modlíme se - pozorujeme modlitební řady a zdá se, že někteří ještě stále nalézají milost.

Tedy, to je první otázka, jsou dvě.

¹⁹⁸ „Milost už pominula?“ Nikdy takto neuvažujte! Vidíte? Jen pokračujte v konání všeho, co jen můžete, dokud nebude vzetí. Rozumíte?

¹⁹⁹ „Shledáváme, že v modlitebních řadách někteří ještě stále nalézají milost.“ Jistě. Milost — otevřené dveře. Domnívám se, odkud jsi mohl vzít tuto myšlenku, to mohlo ležet uprostřed... vid', nemám čas na uvedení všech odkazů Písma na své místo, vidíte, každá tato věc má své místo. Oni... v modlitební řadě nalézáte milost, jistě.

²⁰⁰ Kdybych věděl, že Ježíš přijde dnes odpoledne, dělal bych tu stejnou věc, kterou dělám právě nyní, (rozumíte?) klidně bych pokračoval dál. Milost je stále otevřená. Vidíte?

²⁰¹ A nyní, odkud jsi podle mého názoru přišel na ten nápad o skončení sedmi věků církve a uvolnění těch sedmi pečeti.

Těch sedm pečeti ozřejmilo, co se děje — co se stalo. Sedmý věk církve, jsme na konci sedmého věku církve. Když říkám na konci, nemíním, že právě v této hodině, této minutě. Vzpomeňte si, Bible říká, jak v dobách Pána Ježíše, Pavel řekl: „Neboť čas blízko je.“ Uvědomujete si, jak dlouho to bylo podle Božího času? To byl včerejšek. Podle mého času to byly dva tisíce let. Čas blízko je, vidíte. Co Bůh nazývá *blízko*, není to, čemu my říkáme *blízko*.

²⁰² A tak věřte dál a modlete se dál, pokračujte... Bůh má stále otevřenou milost; můžete proudit dál ze všech sil. Bůh to zastaví sám, až nastane doba toho zastavení.

OTÁZKA: (349)

Tedy, bratře Branhame, je to pravda, že nikdo

kromě tebe nemá kázat? Viděli jsme, jak jsi ordinoval lidi. Myslíme si, že bys to neudělal, kdyby oni neměli kázat.

203 Pro slitování! Bratře, sestro, kdokoliv ti to řekl, že nikdo kromě mne nesmí kázat, s něčím takovým bych byl před Bohem mizerným jedincem. Nikoliv! Každý muž, který cítí ve svém životě povolání od Boha, ať vstoupí do služby a začne kázat; takových potřebujeme.

204 Muži Boží jsou pomazáni na celém světě, za účelem kázání Evangelia. Já jsem pouze jedním z oblázků na pobřeží uprostřed mnoha velikých kamenů. A tak já... Jsou zde mnozí mnohem schopnější, hodnotnější, mnohem zdatnější ke kázání než já; jsem pouze jedním z malých, pokorných lidí, jenž tam leží. Jsem jedním zrnkem pšenice na celém humně. A tak to je pouze... víte, co tím míním!

205 Každý Bohem povolaný muž má kázat Evangelium.

OTÁZKA: (350)

Jak se může křesťan ponořit hlouběji do lásky Boží?

206 Číst Slovo a modlit se. Číst Slovo Boží a modlit se. Musím pospíchat, abych mohl zodpovědět, na co budu stačit.

OTÁZKA:

Postavil jsem otázku ale nesprávně. Chtěl jsem se jenom dozvědět, zda budeš před svým odjezdem z města, ještě konat uzdravovací bohoslužbu. Pokud ne... rád bych s tebou osobně hovořil.

207 Tedy, mimochodem, myslím si, že dotyčná osoba byla na pohovoru dnes ráno. Jistě, měli jsme uzdravovací bohoslužbu — máme rovněž uzdravovací bohoslužbu.

OTÁZKA: (351)

Bratře Branhame, prosím, vysvětli 1. Korintským - 1. Korintským 11 a verše 4 až 6. Zda-li se nejedná o přikrytí nezávisle na vlasech nebo dlouhé vlasy jsou jediným přikrytím, jež je nám zapotřebí? [Dejte mi 1. Korintským 11:4] Tam je řečeno, že když se modlíš... [Ó, ano; oni to našli; oni říkají...] když se modlíš nebo prorokuješ, máme vzít své vlasy. Máme... [Podívejme se,

oni zde mají skrze něco přeškrtnutou čáru] **když prorokujeme, máme vzít své vlasy, když... máme odstranit naše vlasy nebo vložit když prorokujeme?**

²⁰⁸ Jestliže máte přičesek, asi jo, nebo když nosíte paruku na způsob bítláků, nebo něco takového, ale... Kdybych v tom obstojně vypadal, možná bych ji nosil i já, ale nikoliv paruku po vzoru Bítláků, ale obyčejný přičesek.

²⁰⁹ Ale to je v pořádku. Pokud nemáš vlasy a chceš nějaké mít. Pokud to můžeš udělat, pak to je naprosto v pořádku. Ano, přátelé! Jestliže žena nemá dost dlouhé vlasy a chce si je nastavit, řekl bych, nastav si je, sestro.

²¹⁰ Jestliže muž trpí nachlazením a tak dále a chce to mít — třeba chce zlepšit zevnějšek s ohledem na svou ženu, jestliže chce nosit přičesek, budiž. Ano, jistě. Nemám nic proti tomu (opravdu ne, přátelé!), nic víc než v případě tvých zubů nebo protézy ruky nebo něčeho takového. Jestliže příroda tě něčeho zbavila a je to tak užitečná věc, jen jdi, to je naprosto v pořádku.

Ale zde je řečeno: „Máme odstranit naše vlasy nebo vložit, když se modlíme nebo prorokujeme?“ Jaký to má vlastně význam?

²¹¹ V pořádku, přečti to, bratře Neville... 4 až 6, v pořádku, v pořádku.

Každý muž, modlí se nebo prorokující s nezahalenou hlavou, hanobí svou hlavu [To je v případě když má dlouhé vlasy; v pořádku].

Také každá pak žena, modlí se nebo prorokující s nezahalenou hlavou, hanobí svou hlavu; [totiž svého manžela] ***nebo je to stejná věc, jako by se oholila.***

Jestliže se totiž žena nezahaluje, ať se také ostříhá [Jestliže si chce ostříhat vlasy, ať se rovnou oholí; vidíte? Jestliže nechce...] ***Je-li však pro ženu hanba, aby se ostříhala nebo oholila, ať se zahaluje.***

²¹² Nevidím zde nic závadného na přidání nebo ubrání vlasů, ledaže žena chce... On říká, že když ona řekne, že si je nechá ostříhat, pak ať se vyholí dohola. Rozumíte? Ale jestliže nechce, ať má své vlasy; neboť její vlasy jsou jí závojem. Ale pro muže nosit přikrytou hlavu, dlouhé vlasy, jako žena a postavit se za kazatelnou, bude tam vypadat

jako žena. Vidíte? On to tak nesmí mít. Vidíte?

²¹³ To znamená, že oni si dávají přičesek nebo ho dávají pryč... myslím, že dotyčná osoba se zmýlila ve svém smýšlení, a uvažovala o muži prorokujícím s pokrytou hlavou, který si pak přikrytí dává pryč. Vidíte? Nikoliv. To neznámá, že on měl dlouhé vlasy, to znamená, když si přikryl... inu, čtete ještě kousek dál, vy, kteří jste položili tuto otázku, a vidíte, že hlavou ženy je její muž. Kolik z vás to ví? A hlavou muže je Kristus; a proto muž si má s ohledem na Krista stříhat vlasy, jelikož v NĚm je muž i žena a všechno společně. On je otcem a matkou, sestrou, bratrem, vším. Ale v muži je pouze mužství. A proto, on si to musí ostříhat s ohledem na Krista; a v ženě je pouze ženství, a proto ona může mít své přikrytí; protože má nad sebou svého manžela. On je jejím pánem, jejím vládcem; a proto, ona musí mít dlouhé vlasy.

²¹⁴ A pak, když ona trvá na svém, že se musí ostříhat, ať se rovnou oholí. A je řečeno, že pokud ji to připadá mrzké a potupné se oholit, vždyť ona má vypadat hezky, ať si pak nechá své přikrytí na hlavě; ať si nechá své dlouhé vlasy. Vidíte? A tak... každý... Vysvětlil jsem všechno? Chtěl jsem říci... Bylo to řečeno smysluplně? Řekněte: „Amen!“ Pokud ano, pokud jste to pochopili. Rozumíte? V pořádku.

OTÁZKA: (352)

Bratře Branham [Zůstalo nám už pouhých deset minut.] - **bratře Branham, tam kde bydlíme, nemáme kazatele, ale pouze každou neděli máme bohoslužbu s páskou. Měli bychom brát své děti do jiného sboru na nedělní školu? Jsou bohoslužby s páskou dostačující?**

²¹⁵ Inu, ať to je po způsobu vychovávání vašich dětí. Jestliže máte malé děti a chcete je tam umístit, do nějaké skupiny, oni mohou do nich vtlouci nějaké hlouposti, které by neměly znát; v tom případě bych to nedělal. Jestliže to vypadá, že se naučí z pásky dost... a vy říkáte, že je umístíte třeba do Katolické církve, vezmete je do katolického kostela, nebo něčeho takového; já bych vám to nedoporučoval. Jestliže ony...

²¹⁶ Ale, jestliže tam máte nějakou malou hezkou církev, která s vámi nesouhlasí ve dvou či třech otázkách a vaše děti by chtěly chodit do nedělní školy, jsou to lidé plného evangelia nebo něco takového, nuže, je to naprosto v pořádku. Ale hleďte, když se ocitnete na místě kde... záleží na tom, jak to vaše děti budou odebírat. Vidíte?

Pozorujte, co vaše děti dělají, jaká je jejich reakce na to.

OTÁZKA: (353)

[Podívejme.] **Jestliže nemáme sbor, kam bychom mohli chodit, máme si vystačit s posloucháním pásků?**

Ano! To je co... To bude v pořádku.

OTÁZKA: (354)

Mají vaše děti mít zkušenost s přijetím Ducha Svatého? Jestliže vidí to poselství poslední doby, mají Ducha Svatého?

²¹⁷ Každý jeden musí mít tuto zkušenost! Vaše děti nemohou jít jinou cestou než vy. Vidíte? Musí se znovuzrodit. V království Božím nejsou vnoučata; tam jsou pouze děti. Ony to musí mít, musí mít prožití s Bohem, aby mohly vejít dovnitř. Stejně tak jak vy. Domnívám se, že bych mohl vzít tuto. To je...

OTÁZKA: (355)

Drazí milovaní [Podívejme se na to]: Ohledně písma k Efezským 4:11-13, zdaliž my [Podívejme se na to] - zdaliž všichni obdržíme dokonalost svatých skrze pásky, nebo máme být zde, kde se projevují dary Ducha a různé úřady církve, které jsou nápomocné našemu zdokonalení? Naše srdce uvěřila celému Slovu Páně.

²¹⁸ Dotyčná osoba je z Oregonu. Tedy, můj milý... Tuším, že vím, o koho se jedná. Vidíte? To je... Ó, ano, jistě že ano. Tvůj chlapec... Je-li dotyčná osoba zde přítomná, vím, že jsi — pokud ne, mohla být minulou neděli. Vidíte? To mohlo zůstat z minulé neděle. Tvůj syn lítá jako ochránce přírody, on kontroluje... tuším, že to je ten, který mne pozval na hon na losy, spolu s tebou, do Oregonu, kde... myslím, že to je v pořádku, znám tuto osobu z dopisu skrze... a tak...

²¹⁹ Ne! Oni chtějí přicházet sem do sboru kvůli zdokonalení. Vidíte? Abychom zde ve sboru měli obecenství mezi sebou, ale to zdokonalení přichází mezi námi a Bohem. Nás zdokonaluje Kristova krev v Duchu Svatém.

Říká, že ve sboru „... se projevují dary.“ Inu, zde nemáme příliš hodně projevů darů, ale některé ano. Máme dar jazyků a dar proroctví (u dvou či tří lidí).

²²⁰ Myslím, že zde bratr Higginbotham, někde tu je, on má dar mluvení v jazycích. A máme mezi sebou bratra Juniora Jacksona, on mluví v jazycích. A máme rovněž dva či tři, kteří je vykládají. Rovněž bratr Neville, náš zdejší pastor, mluví v jazycích a někdy prorokuje, a Pán na něj přivádí...

²²¹ Právě nedávno něco řekl. Volal do domu, kde jsem zrovna byl, že prorokoval nad nějakou osobou, řekl jim, že nějaký opilec — že u něj v okamžiku nastane veliká změna. A ten muž vyšel z Anonymních alkoholiků a stále pil, a po dobu šedesáti šesti dnů se ani nedotknul alkoholu, ani nějakých preventivních léků proti tomu, zkrátka ničeho. To byl, bratr Neville, který nad nimi prorokoval.

²²² A tak mezi námi máme některé projevy darů a velice bychom se těšili z obcenství s každým z vás, kteří sem máte cestu nebo jezdíte za prací, nebo chcete přijít kvůli obcenství s námi, budeme se těšit ze všeho, co budeme moci pro vás udělat. Vidíte? Ale zdokonalení náleží Kristu.

Podívejme se teď dál, možná ještě jednu nebo dvě.

OTÁZKA: (356)

Bratře Branhame, budeš tak laskav a objasníš ten snímek, který pořídil bratr Arganbright? Otázka první. Druhá je ohledně druhého snímku na stěně, to světlo kolem tebe, ta přezka a tak dále.

²²³ Tedy, něco vám řeknu. Oni se podepsali svým jménem a nejsou nyní zde mezi námi. Vy jste to pochopili. To jsou bratr a sestra Jacksonovi z Jižní Afriky; Již odcestovali. Vy jste to pochopili; už jsme to objasnili.

OTÁZKA: (357)

Kdy bude církev - kdy bude církev, která zemřela během velkého soužení, vzkříšena? Budou oni rovněž čekat na vzkříšení bezbožných? Budou oživení během Milénia?

²²⁴ Inu, to je dobrá otázka. Ona si zaslouží více času, abych ji objasnil, ale právě abych... Podívejte. Nemám... Zůstaly mi asi přinejmenším dvě třetiny toho, s čím jsem začal dnes ráno — během těch dvou hodin. Zůstává jich stále tolik, těch, ke kterým se nedostanu. Vidíte? A chtěl bych je probrat, jak to jen půjde, bez ohledu na to, kde ony jsou. Víím, že mezi nimi jsou některé velice hodnotné, které by

měly být vyjasněny, jako semeno hada a jim podobné; a tak budu pospíchat, abych se k nim dostal velice rychle.

225 „Bude církev, která zemřela během soužení ve vzkříšení?“ V tom druhém vzkříšení, ve druhém zmrtychvstání?

226 „Budou oni rovněž čekat na vzkříšení bezbožných?“ Spravedliví a nespravedliví budou vzkříšeni v tom stejném čase.

227 „Budou oni žít během Milénia?“ Ne! Jiní pak mrtví neožili, dokud by se nevyplnilo těch tisíc let. To je velice stručně, ale jsem si jist...

OTÁZKA: (358)

Co Pavel míní svobodou a volností v Kristu? Jakou cestou se ubírá svoboda od Zákona?

228 Dobrá, nejsi svázaný Zákonem. Řekněme, například, zde máme tu stejnou věc; vysvětlím to rychle na příkladu přirozenou cestou. Například, dopravní značka na silnici říká, že můžeš jet maximálně rychlostí třicet mil za hodinu. Tedy v pořádku. Jestliže pojedu po silnici rychlostí čtyřiceti mil za hodinu, zákon mne odsuzuje. Ale jestli pojedu rychlostí pouze třiceti mil za hodinu, nejsem pod zákonem, vidíš. To je svoboda v Kristu, je to totéž.

229 Zákonem nejsi svázán tak dlouho dokud... jestliže nekradu, nelžu, nekouřím, necizoložím nebo něco takového, nejsem svázán Zákonem. Jsem svobodný od Zákona; jsem v Kristu.

OTÁZKA: (359)

Jak to cítíš ohledně kontroly porodnosti?

230 Dnes ráno během pohovorů jsem měl některé otázky na toto téma. Raději bych s tebou o tom promluvil osobně, o těchto věcech, neboť jsou slova a věci, které bych měl říci, a které... raději bych to udělal za přítomnosti manžela a manželky...

231 Existuje zde možnost jak to dělat správně. Řekl bych to obecně. V životě ženy jsou určité dny, ve kterých je neplodná. Rozumíme si? V pořádku. Proč...

232 Inu, někdy dítě může způsobit smrt ženy; kdyby měla mít dítě a způsobilo by to její smrt. Musíte dávat pozor i na to. Vidíte? Budte ohledně toho velice ohleduplní. Vidíte? Hledte, to je přinesení života a za tímto účelem jste byli postaveni zde na zemi.

²³³ Jestliže je tvoje manželka nemocná a další dítě může způsobit její smrt, pak bych to nedělal. Nemyslím si, že Pán by si přál, abych něco takového dělal. Přijďte za mnou ohledně toho soukromě; za účelem soukromého pohovoru. Dovolte mi promluvit s vámi soukromě (vidíte?) a já mohu cítit...

²³⁴ Hledte, já mohu rozpoznat u každého jednotlivce, zda mi lže nebo ne. Vidíte? Oni mi říkají různé věci. Raději bych se s vámi viděl jen... vidíte? Protože vy to předkládáte takto, vy tomu nerozumíte. Je to kvůli tomu, že se to vztahuje na jednotlivce, a tak dále; já to mohu rozpoznat, zda mluví pravdu nebo nikoliv.

OTÁZKA: (360)

Proč bude satan propuštěn na malý čas po uplynutí tisíciletí ze Zjevení 20 a 3 a Zjevení 20:27?

²³⁵ Proč bude propuštěn? On musí shromáždit své lidi na druhé zmrtvýchvstání, neboť satan se musí rovněž dostavit na soud. Musí být potupen.

Ó, aj, zde je jich celá kniha. To není možné. A zde je další plná obálka. Dovolte, abych je velice, velice rychle přebral.

OTÁZKA: (361)

Bratře Branhame, prosím objasni Skutky 9 verš 7 a Skutky 20 - Skutky 22. verš [Vyhleď mi to, bratře Neville?]. Prosím objasni Skutky 9 verš 7.

²³⁶ Zatímco on to hledá, pokusím se rychle vzít další. Jste už unaveni? Víím, že ano.

OTÁZKA:

Prosím, vysvětli tajemství přenesení Nevěsty. Jak a kdy se to stane, místo kam nevěsta půjde. Nejsou to úžasné otázky? To je velice hezké. Zůstal bych zde celý den...

Moment, verš... Skutky 9, verš 7 (děkuji, bratře Neville) — 9, verš 7:

„Ti muži, kteří šli s ním, stáli oněmělí, protože slyšeli ten hlas, ale nikoho neviděli.“

²³⁷ Víím, kam tím směřuješ. Že ano? Další místo říká totéž obráceně. Inu, nevím, co se tam tehdy stalo. Nemohu vám to říct, protože na tom jiném místě to slyšeli. Jednou to neviděli a na tom

druhém místě to viděli, ale neslyšeli. Kolik z vás to už v Bibli zpozorovalo? Já ano, ale nemohu to vysvětlit. Musel by mi to Pán zjevit. Před chvílí jsem řekl, že chci být vůči vám čestný. Tedy nevím. Je mi líto. Nemohu to objasnit, budu natolik čestný, že řeknu, že nevím. Nepustím se do toho, když nevím.

238 Nemohu to vysvětlit, neboť na jednom místě je řečeno, že viděli světlo a neslyšeli hlas nebo něco takového; a na druhém místě viděli — slyšeli hlas a neviděli světlo. To nemohu vysvětlit. Nevím, co se vlastně stalo a nebudu to vědět, dokud mi to Ježíš nezjeví; nic víc, než to, co jsem mohl říci v otázce manželství a rozvodu. Nevěděl jsem to, dokud mi to nezjevil.

239 A dokonce dnes ráno, Pán Bůh, Stvořitel nebe a země, On ví, že to je pravda, dnes ráno On celou tuto věc završil a řekl mi o manželství a rozvodu. Je to tak. A kvůli tomu vám říkám, dovolte mi, abych to všechno dal dohromady. Zpytujte...

240 Když jedna z těchto věcí, jako semeno hada, když mi to bylo předloženo, nemohl jsem to vidět, vůbec ne; ale šel jsem pak a ihned... Pak se musíte vzdát sami sebe a pak to Duch Svatý začíná odhalovat. A chci, aby to někdo nyní zkusil zatratit. Není to možné.

OTÁZKA: (362)

Prosím, vysvětlí tajemství přenesení Nevěsty.

241 Pouze změna, hleďte, naše těla teď... řekněme naše. Víte co tím míním, když to takto vyjádřím? Nechtěl bych být škodolibý. Nechci říkat naše; nechci říkat tohoto sboru; chci říci každého věřícího.

242 Abraham očekával na syna zaslíbení, který mu byl zaslíben. Souhlasí to? A církev očekává na zaslíbeného Syna. Nevěsta (je to tak?), nevěsta očekává na zaslíbeného Syna.

243 Předtím než zaslíbený syn mohl přijíti k Sáře a Abrahamovi, jejich těla musela být přeměněna. Je to tak?

244 Ona byla příliš stará, aby mohla mít dítě. Ona už neměla ve svých prsou mléčné žlázy. Její prsa byla vyschlá. Její lůno už bylo neplodné; ona byla neplodná. Nemohla už mít dítě. Její srdce by nevydrželo porod. Co se stalo? Bůh ji změnil zpět na mladou ženu. S Abrahamem učinil totéž, neboť je řečeno, že jeho tělo bylo již umrtvené. Vidíte? A On musel změnit jejich těla, aby mohli přijmout zaslíbeného syna.

245 A toho zaslíbeného Syna, který nám je zaslíben pro dnešek, nemůžeme přijmout v těchto tělech, ve kterých nyní žijeme; tato těla jsou hříšná.

246 To první vědomí ovládá naše tělo pomocí zraku, chuti, citu, čichu a sluchu, a je příčinou mnoha pochybností; rozumujeme o všem možném. Ale to nové tělo, které pochází z toho nového narození (nikoliv toho prvního vědomí, to pomine) ... tam uvnitř je něco co žije. Všichni, kteří tomu rozumí, ať řeknou „Amen!“

247 Zde se nejedná o vnějšek — zrak, chuť, cit, čich a sluch. Nikoliv. To je vystaveno smrti a to zemře, ale ta vnitřní část, zde uvnitř, to je osoba, která nemůže zemřít. Vidíte? A to je osoba, od které začíná nový život, od znovuzrození; a ona vzdělává jinou osobu na podobenství té první, kterou jste vy, vůkol tohoto života. Pochopili jste to?

248 A tak, potenciálně se to zde nachází, ale co to vlastně je? Slovo zaslíbené před založením světa. A vůkol toho, zde to pouze odzrcadluje negativ; tohle odzrcadluje pozitiv, to Slovo. A stejná věc — nebo přenesení nevěsty bude tou stejnou věcí. Slovo, které je v tobě, to tělo se zmaterializuje okolo Slova a totéž se stalo se Sárrou.

249 Předtím... když toto staré tělo, které ona měla, to první tělo, ono se muselo změnit kvůli tomu, aby mohlo vydat syna. Pochopili jste to? To tělo to nemohlo učinit. To tělo toho nemůže dosáhnout a tak musí být změněno stejným způsobem, aby mohlo přijmout Syna.

OTÁZKA: (363)

Jak a kdy se to stane, místo kam nevěsta půjde.

250 Ona půjde do Slávy, do nebe, na svatební večeři, přesně jako v předobrazu Rebeky když šla vstříc Izákovi. Vzpomeňte si na Eliezera, on nyní znázorňuje poselství, které přišlo od Abrahama, Eliezer šel vyhledat nevěstu pro Izáka. On našel Rebeku v době chladného večera, tu malou dívku tmavé pleti, přicházející s nádobou vody na hlavě. A Eliezer se modlil, on řekl: „Pane Bože, požehnej mi nyní na cestu, aby byla dobrá a úspěšná, kvůli mému pánu, Abrahamovi.“

251 A řekl: „Jdi, ale nezaveď ho k Filištínským — neber ji odsud.“ Jdi k mému lidu, co poukazuje na to, že Kristova nevěsta a Kristus jsou pokrevními příbuznými, neboť Rebeka a Izák byli bratřanci.

252 A tak se vydali na cestu a tato krásná Rebeka přišla, aby načerpala vodu a on se modlil — a napojila velbloudy, a tak dále. A pak

si všimněte, že Rebeka musela... poslední rozhodnutí bylo na Rebece. On požádal otce o tu dívku; on požádal matku o dívku; ale ani jeden ani druhý nemohli dát souhlas. Oni chtěli, aby ještě na určitý čas počkala. On řekl: „Nepřekážíte mému dílu.“

253 A Rebeka musela udělat volbu, neboť on řekl: „Ona je panna, ať se rozhodne.“

254 Jakmile jí to bylo oznámeno, v tu chvíli se rozhodla a řekla: „Půjdu.“ A sedla na velblouda a jela vstříc... Podívejte, tentýž velbloud, kterého napojila, ji zavezl k ženichovi a k celému jejímu štěstí. A tentýž velbloud, tatáž moc (zvíře v Bibli znázorňuje moc) ... A tatáž moc, kterou napojíme a vzdáme díky (amen! Vidíte?), voda, život, díky, Slovo, to je ta věc, která nás přivede do země Slávy, v ústřety Ženichovi. Ano, přátelé! Amen!

*Pozorujeme příchod toho
slastného dne Milénia;
Když přijde náš požehnaný Pán,
vychvátit čekající nevěstu.*

255 A vzpomeňte, Izák onoho odpoledne opustil svůj stan a rozjímal na poli (Amen!), když najednou spatřil přicházející Rebeku... Ona nikdy neviděla jeho a on ji, ale to byla láska na první pohled. Ona se do něj zamilovala a on do ní, ona byla dokonce zahalena. Amen! Ó, aj!

256 A pohledte, když ho uviděla, její srdce se naplnilo radostí. Ona nevěděla, za koho se bude vdávat, ona šla pouze ve víře. Amen! A pamatujte, Ježíš opustí své Království a my se s Ním nesetkáme ve Slávě, máme se s Ním setkat na povětří, mezi nebem a zemí, kde to je rozprostřeno k našemu vykoupení. A on se setkal s Rebekou vpůli cesty, mezi jejím a svým domovem. Vzal ji do svého domu a oženil se s ní, a stal se dědicem všeho, co vlastnil jeho otec. Amen! Ó, jak dokonalé, prostě dokonalé. V pořádku.

OTÁZKA:

Otázka zda Bůh oddělí muže od ženy v...

257 Raději to nebudu číst. To by vyžadovalo, abych k tomu něco řekl. Vidíte? Znáám vás všechny, ale tyto... to je nahráváno, vidíte a tak raději ne. To je něco o... osoba, která to napsala, víte, oč se jedná; a raději se s tebou setkám při soukromém pohovoru. A tak raději ne... myslím si, že by nebylo hezké to číst. To je v pořádku, tato osoba,

nemám nic proti tomu; oni se tážou na zcela rozumnou věc, ale myslím si, že by bylo rozumnější, abyste mne vyhledali při soukromém pohovoru. Nemyslíte? Kdokoliv to... víte, že to tak je, ať jste kdokoliv.

²⁵⁸ Ó, aj! Och, už jsme přetáhli náš čas, přátelé. Raději skončíme a půjdeme na oběd. Jak dlouho chcete, abych to prodloužil? Ó, aj, aj! Snad ještě kratičko. Jestliže někdo musí rychle odejít, kvůli tomu že se mu připálí oběd. Ale pokud... A já budu asi obědovat v Blue Boaru, nebo Pryoru, na některém z těchto míst a oni vás možná nebudou obtěžovat. Jestliže musíš jít, Bůh ti žehnej; já tě chápu (chtěl bych ještě zabrat asi... tohle zde nechám a to je vše, nač bych chtěl odpovědět; pak bych chtěl už odejít... tyto... to zabere ještě kolem patnácti minut, pak půjdu něco sníst).

OTÁZKA: (364)

Mám dvě vdané dcery, vdané za muže, jež jsou v denominaci... které věří tomu poselství. Jejich denominace [Je to tak], a ony věří tomuto Poselství a postavily se za něj a přijaly... Co mají dělat? - Nyní celý protivenství. Co máme dělat?

²⁵⁹ Jen vydržte! Absolutně. Ukažte svoje barvy. Právě proto; nepoddávejte se jim. Nikoliv, přátelé! Neříkám, nechodte mezi ně, kvůli obecenství nebo něčemu takovému, pokud je možné nějaké obecenství mít; ale co se týče změny jídelníčku, víte, holubice nemůže jíst spolu s krkavcem.

OTÁZKA: (365)

Bratře Branhame, objasniš prosím Marka 13: 27? A rovněž, bratře Branhame, co to jsou za lidi ve Zjevení 20:7 a 9, kteří bojovali proti svatým. Odkud se vzali? Zda bude nějaké přenesení jako v případě Noemovy rodiny?

²⁶⁰ (Zjevení 13 — ne, Marek 13:27, bratře Neville. Zjevení 20. Máš s sebou Bibli, bratře Capps? Zjevení 20 a vypadá to na 7 a 9. Myslím si, zatímco oni to hledají... zde on už to má. Zjevení, co to bylo? Marek 13:27, 13 a 27).

I tehdy pošle své anděly a shromáždí své vyvolené od čtyř větrů, od nejzazšího konce země po nejzazší konec nebe — [Od konce země až do konce nebe.]

²⁶¹ To je řeč o zmrtvýchvstání, o přenesení, odchodu nahoru. On

pošle své anděly, aby je shromáždili. Zdali pak jste už uvažovali, kdo jsou tito andělé? Prosím? Poslové. On je shromáždí spolu, vidíte, přivede je, sváže je vespolek z nejzazších konců země po nejzazší konec nebe, Slovem, které bylo na zemi manifestováno. Pochopili jste? Bylo vyřčeno Slovo, zde je manifestováno. V pořádku, bratře Capps. Podívejme.

A až se těch tisíc let naplní, satan bude propuštěn ze svého žaláře.

V pořádku. To jsem právě objasnil, že ano, jak on bude propuštěn ze svého žaláře na konci tisíciletí.

V pořádku, mám zde další. Ještě okamžik.

OTÁZKA: (366)

Bratře Branhame, byl to Bůh nebo to byl můj názor, když se staly tyto věci, když... pokušení... to bylo...? [Podívej, jestli jsi schopen to rozluštit; to je hezké písmo, ale moje vzdělání je mizerné; co tam je řečeno? Myslím, že na to nemohu odpovédět; bratr Capps, ani já to nemůžeme rozluštit... řekl, **co to...** ledaže to byla ošetřovatelka, něco o ošetřování]. **Způsobil to Bůh, když jsem přestala ošetřovat, nebo to byla moje chyba?**

²⁶² Nevím. Raději bych se s tím setkal během soukromého pohovoru.

Ošetřování je legitimní věcí, jako sestřička. Řekl bych... Inu, dotyčná osoba nikdy... Neodložil jsem to kvůli tomu, že jsem na to nechtěl odpovédět, protože pro tuto ženu to má stejný význam, jako tvoje otázka pro tebe či pro mne. Ale k věci, jestliže ona je ošetřovatelkou a odešla od ošetřování kvůli přesvědčení, že nemá chodit do práce... dobrá, myslím si, že ošetřování by se mělo vykonávat více ze soucitu. Měli byste to pociťovat, jako nějaký lékař.

²⁶³ Lékař, opravdu, dobrý lékař, bude lidem pomáhat bez ohledu na to, zda má peníze nebo ne, opravdový lékař. A myslím si, že kazatel a každý jiný, naše služba má být pro druhé, měli bychom si vzájemně zpříjemnit život.

²⁶⁴ Když mi bylo řečeno, že bych měl ze sboru pobírat plat ve výši sto dolarů týdně, nu, málem mne to zabilo. Paní Wilsonová, vím, a snad i její syn a ti další, oni tu sedí, vzpomínají si, jak jsem zde před lety kázal po dobu sedmnácti let a nevzal odsud na své živobytí ani halěř.

A každý drobný obnos, vše, co jsem vydělal, jsem přinášel sem. A když mi bylo řečeno, že si to mám brát kvůli těm shromážděním, téměř mne to zruinovalo. Samozřejmě, věřím, že je to na místě, ale co se mne týče, vidíte, já nechci nic, žádné peníze, jediné co chci, je vaše přátelství a přízeň Boží k nám.

²⁶⁵ Já vás miluji. Miluji vás a chci, abyste byli v pořádku; i já sám chci být rovněž v pořádku. A chci, abyste mi věřili; já věřím vám. Když narazíme na nějaké sporné místo, chci být vůči vám čestný. A jestliže vám něco řeknu ve jménu Páně, chci, abyste dělali přesně to, jak jsem vám řekl. Neodchylujte se od toho ani o chlup, a pak mám za to, že budeme vycházet dobře. A pak jiní...

²⁶⁶ Tak tedy, jestliže to je ošetřování... Mám za to, jestliže jsi ve svém srdci ošetřovatelkou... ne každá může být ošetřovatelkou. Ošetřovatelkou může být ta, která je k lidem jemná a, ó, myslím, že opravdová ošetřovatelka... Jestliže už někdo byl nemocný, byl v nemocnici nebo něco takového, a viděl opravdu dobrou ošetřovatelku, která přijde a způsobí, že se budeš cítit povzbuzen nebo něco takového...

²⁶⁷ Kdysi jsem byl na operaci — v té době, když jsem byl postřelen; musel jsem do nemocnice. Tam byla taková malá ošetřovatelka, říkal jsem ji „Sladká okurka“, protože ona měla v ústech vždy okurku a pojídala ji. To bylo pokaždé. Bylo mi tehdy okolo 14 let a byl jsem postřelen. Ona byla malé postavy a... Měl jsem prostřelené nohy, obě, skoro zcela prostřelené, takto, a ona položila polštář sem a polštář tam; a neustále mi pomáhala. A vždycky jsem si myslel (byl jsem ještě kluk) — pomyslel jsem si, že bych se s ní mohl oženit, protože ona byla tak milá a laskavá vůči mně. Inu, já... vidíte, to něco znamená — něco takového dělat.

OTÁZKA: (367)

Chtěl bych se něco zeptat. Zaprvé: Je dámské pyžamo... [Inu, okamžik, dovolu mi to přecíst; ne, to bude v pořádku] **Je dámské pyžamo mužským oděvem?**

²⁶⁸ Hochu, neříkej mi, že mne někdo nechce vzít s takovou otázkou na hůl. Nevím. Rozhodnutí ponechám na vás. Neměli byste se před lidmi v tom parádit; vím o tom. Pak by to bylo — ale pokud jdete do lůžka, nevím. Z toho též budu muset ustoupit.

Řekl jsem vám, že budu čestný, jestliže řeknu, že nevím. Nechci do toho vkládat svoji vlastní myšlenku (v pořádku), pokud nechcete o tom

slyšet můj názor. Jestliže chcete, pak ho řeknu. Vidíte?

Nyní pamatujte, to není to... to může být na hony vzdáleno pravdě. Myslím si, že bys vypadala hezky v noční košili. Ale jestliže... ale je to na tobě. Nemohu ti na to odpovědět, neboť to nemohu doložit. Tedy, to jsem já, ne On, pamatujte.

OTÁZKA: (368)

Je špatné, když si žena přistřihuje okraje vlasů?

²⁶⁹ Myslím si, že právě před několika minutami jsme se s touto myšlenkou zabývali, jejich malými... tuším, že to nazývají malou ofinou visící takto dolů...

OTÁZKA: (369)

Bratře Branhame, na jednom pásku z cyklu „Sedmi církevních věku“ ses zmínil o tom, že Jidáš byl ospravedlněn a posvěcen. Bylo to opravdové [To je dobrá otázka] - objasni, jestli to byly opravdové zkušenosti, které on obdržel. Nebo proč Bůh vloží jméno někoho do knihy života, když ví, že na konci dotyčná osoba zahyne?

²⁷⁰ To je dobrá otázka, že ano? To bude dobré. Musím teď očekávat na Pána, abych na to odpověděl, musím to zkoumat. Podívejte! Zaprvé, v našich sborech jsem se zmínil, že jméno Jidáše bylo v knize života. Inu, to je pravda. Víme o tom, protože když je Ježíš vysílal, On jim řekl (Matouš 10) aby vyháněli ďábly, kázali Evangelium, zdarma přijali, zdarma dali; a oni se s radostí vrátili, neboť ďábli jim byli poddáni. Je to tak? A Ježíš jim řekl, nazval je jejich jmény, (kteří to byli, kolik jich poslal); a oni se vrátili a rovněž Jidáš Iskariotský, který ho, ale zradil... Vidíte? Oni se s radostí vrátili, neboť ďábli jim byli poddáni. Podívejte se teď, jejich postoj tam nebyl správný. Nesmíme se radovat kvůli tomu, že máme moc pohnout ďáblem. Tohle nesmíme dělat, musíme se radovat kvůli tomu, že se nám dostalo tolik milosti, že můžeme být zachráněni. Nesmíme se radovat... lidé právě takto...

²⁷¹ Obvykle je tomu tak, že lidé, kteří mají dary, oni tyto dary nechtějí. Pavel se snažil před tím utéci, stejně tak Mojžíš. Velicí vůdci, jako tito, se snaží této práci vyhnout; jsou si vědomi toho, co je v budoucnosti čeká. Bůh...

Hleďte, jestliže se podíváte na někoho, který vždy říká: „Ó, Pane, naplň mne mocí a já půjdu, a budu vymítat ďábly.“ On to nikdy

neudělá. Bůh dobře ví, že takovému není dobré důvěřovat. Vidíte? On to nikdy neudělá.

²⁷² Je to obvykle ten, kdo s tím nechce mít nic do činění. Vidíte? To je právě ten, kterého Bůh může upotřebit a někdy něčemu naučit. Vidíte?

Tak tedy, Jidáš se vrátil s jásáním, stejně tak všichni, že jména... On řekl: „A však z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové, ale raději se radujte, že jména vaše jsou v knize života.“ Nuže, všimněte si rovněž u Daniele.

Neboť jména vaše jsou v knize života (Neboť jsou v nebi, vaše jména byla uznána resp. rozpoznána), ale to ještě stále neznamená, že jste spaseni. Nejste obráceni, dokud nepřijmete Duchu Svatého. Zapamatujte si to. Jste pouze potenciálně obráceni. Nejste...

²⁷³ Jestliže mne požádáte o dub a já vám dám žalud, potenciálně máte dub, potenciálně, ale on se ještě nevyvinul. A z toho důvodu věřím v jistotu, tak jak věřím.

Jestliže požádám o kukuřičné pole a vidím kukuřici takhle vysokou, potenciálně mám kukuřičné pole. Ne — ona se ještě nevyvinula, něco se mohlo stát.

Inu, vy jste na své cestě skrze ospravedlnění a posvěcení ke křtu Duchem Svatým. Ale když jste opravdu pokřtěni Duchem Svatým, pak jste v Království. Teď se zeptáte: „Bratře Branhamo, je to pravda?“

²⁷⁴ Tedy, nemám čas, abych vám to mohl podložit Písmem; můžete si to ale prohlédnout až se vrátíte domů, poněvadž nevím... moje myšlenka. Musel bych se podívat zpět do konkordance, abych to vyhledal. Ježíš Petrovi řekl, tomu, který byl spasen i posvěcen. On věřil v Ježíše... byl posvěcen. U sv. Jana 17:17 Ježíš řekl: „Posvěť je svou pravdou, tvé slovo je pravda.“ A On a Slovo jsou jedno a totéž. Oni byli posvěceni, potenciálně, skrze pravdu, Slovo, pravdu. A pak Ježíš řekl, Jidášovi, nebo Petrovi, té noci, když byl zrazen, On řekl: „A ty až se jednou obrátíš, posiluj své bratry“ — když se obrátíš.

²⁷⁵ Ten muž jej následoval tři roky a jeho jméno bylo v Beránkové knize života, on vymítal ďáblы a konal veliké skutky, uzdravoval, a dělal různé... kázal Slovo, a tak dále, a stále nebyl obrácen. Vidíte... směřujete k obrácení.

²⁷⁶ Dítě, které... když dojde k aktu mezi vajíčkem a spermií, nebo genem... ale když oni... Potenciálně, to dítě tam je od samotného aktu.

Pak se vyvíjí jeho tělo, druhé stádium; ale to dítě se musí sem narodit a pak obdrží dech života. To ještě není dech života. Říkáte: „Přece ono žije!“ Nikoliv, ještě ne! To jsou záškuby nervů, svalů, vidíte. Dítě ještě neobdrželo život, dokud se nenarodí. A vy můžete skákat, škubat sebou, ale ještě nejste... Vidíte? Musíte se narodit. Vidíte, co tím míním? V pořádku.

277 Tedy, nyní, on řekl... „Zmínil ses rovněž o tom, že jméno Jidáše bylo v knize života a přece víme, že šel do pekla a byl zatracen. Jak může někdo mít své jméno v knize života a následovně zahynout?“ Inu, dovolte mi, této drahé osobě, k tomu připojit ještě jeden detail.

278 Všimněte si, Bible říká, že když Daniel spatřil... on napsal první knihu Zjevení, Daniel. A my sledujeme, jak on ve vidění spatřil, jak On přichází ke Starému dni, jehož vlasy byly bílé jako vlna. Kolik z vás si na to vzpomíná, že jsme to četli? A všimli jste si, Jan ve Zjevení přišel ke stejnému závěru — Zjevení 1? A tam stál On; Jeho vlasy byly bílé jako vlna, jeho nohy vypadaly-jako u toho Starého dnů. Starý dnů, to je ten, který nemá čas, který je věčný. A on přišel... pozorujte! A svatí přišli na Zem a knihy byly otevřené, a jiná kniha byla otevřená, která je knihou života, jedna kniha. Oni přišli na soud a... On přišel a s Ním tisíce tisíců. Je to tak? Sloužili mu, nevěsta — Král a královna.

279 Kdo je u vás doma tou malou královnou? Ona vám slouží přípravou jídla, je to tak? (Na to je už dnes pozdě); ale když vám posluhuje to je... Nevěsta posluhuje Kristu, Slovu. „Ne samým chlebem člověk živ bude, ale každým slovem, vycházejícím z úst Božích,“ vidíte. Ona posluhuje Slovem, Králi, projevuje Jeho zaslíbené Slovo v tomto věku, ve kterém žije. Amen! Ó, pak jsem něco řekl, co jste nepochopili, ale...

280 Všimněte si! Ó, aj! To byla dobrá otázka. Složili v tom věku Slovem. Všimněte si! A ona přišla — On přišel a tisíce tisíců přišlo k Němu; a zasedl soud a knihy byly otevřeny a jiná kniha byla otevřena, která je knihou života; a tak byli souzeni. Kdo byl tím, jenž přišel? Nevěsta, jež nepřijde na soud, ona je zproštěna soudu.

281 Jiná kniha byla otevřena, která je knihou života a ti, jejichž jméno bylo v této knize byli souzeni podle této knihy. A Jidáš Iškariotský vyznával, že byl věřícím a uvnitř této knihy bylo vepsáno jeho jméno. Souhlasí to? On tvrdil, že má věčný život. A jeho jméno bylo vloženo do knihy života. A tak musel... Tedy, pak musel být souzen, aby spatřil, proč potupil Slovo, proč je prodal za třicet stříbrných. Někdo se prodá, aby byl metodistou, baptistou nebo

čímkoliv jiným. Prodá svou pozici v Knize života. A bude souzen — bude muset. Bude muset se postavit a být souzen skrze to, skrze Slovo. To je to, proč Jidáš to musel udělat. Jidáš musí přijít na soud. Jeho jméno bylo v knize života, ale to ještě neznamená, že je spasen. On musí stanout před soudem.

282 Spící panna tam bude stát za stejných okolností. Všimněte si, Ježíš řekl u sv. Jana 5:24: „Kdož slovo Mé slyší (Nikoliv věřit *jako*, ale věřit opravdově) a věří tomu, který Mne poslal (který byl Slovem), má život věčný, a nepřijde na soud, ale přešel už ze smrti do života,“ vidíte. Je to tak.

283 A tak Jidáš měl své jméno tam v Knize života (to je naprosto jisté), ale byl potupen, neboť čeho se dopustil? Prodal své prvorozenství.

Ezau se narodil v rodině se zaslíbením Božím. Nejstaršímu synovi patřilo prvorozenství. Kolik z vás to ví? Skrze zaslíbení Boží, Ezauovo jméno bylo v knize z důvodu prvorozenství (je to tak?), ale zaměnil ho za porci planých dýní nebo hrachu. Měl hlad a chtěl si naplnit břicho, svůj jídelní lístek zaměnil za prvorozenství, a pak nemohl najít místo k pokání.

284 Špehové, kteří šli propátrat tu zemi, přišli a dokonce ochutnali hroznů, které přinesli s Jozuem a Kálefem. Avšak co učinili? Prodali své prvorozenství.

285 Ježíš řekl — vlastně Pavel — pod inspirací hovoří v epištole k Židům, 6. kapitola: „Neboť pro ty, kdo byli jednou osvícení, okusili ten nebeský dar, stali se účastníky Ducha Svatého, a okusili dobré Boží slovo i zázraky budoucího věku, je nemožné, když odpadnou, byli znovu obnoveni k pokání, poněvadž by znovu pro sebe křížovali Božího Syna, a krev smlouvy, kterouž byli posvěceni, za nehodnou drahého vážení by měli, a učinili to navzdory skutku milosti...“ Takové osobě není možné se vrátit zpět.

286 Tedy oni, všichni kromě Jozue a Kálefa zemřeli a zahynuli na poušti, ač byli věřící a jejich jména byla v knihách.

287 A Pavel zde říká, že jestliže někdo přijde tak daleko, že okusí spasení a posvěcení (Krev posvěcuje; Židům 13:12 a 13 hovoří o tom, že krev posvěcuje), a pak přijde až těsně k bráně křtu Duchem Svatým, a kvůli nějaké prestiži nebo denominaci tam odmítne vejít — On říká: „Tato osoba je ztracena a nikdy nemůže být spasena,“ jelikož to udělala navzdory všem skutkům milosti, které ho zavolaly nahoru na to

místo, a které mu to ukázaly, zatímco on se obrací zády, a odchází od toho pryč. Považuje krev smlouvy, kterou byl ukřižován — Kristus byl ukřižován — za věc nesvatou. Neboť krev, která ho spasila a ospravedlnila, a posvětila, vede jej ke křtu Duchem Svatým. Zatímco on odchází a vzdaluje se...

²⁸⁸ Pozorujte tento typ. Zabírám sice hodně času, ale hleďte! Jidáš Iškariotský jel po stejné koleji. Byl ospravedlněn tím, že věřil v Pána Ježíše a pak Ho přijal jako svého osobního Spasitele. Byl posvěcen a obdržel moc k vymítání duchů; jeho jméno bylo vloženo do Beránkovy knihy života. Ale když to došlo k Letnicím a křtu Duchem Svatým, plnosti Slova, ukázal své barvy, přesně tak, jak to učinili špehové do Kanaánu; tak se zachoval rovněž Ezau.

²⁸⁹ Totéž udělal satan Evě v ráji: „Bůh jistě ne...”

Ale ona řekla: „Bůh přece řekl...”

On řekl: „No jó, vím, že to bylo řečeno, vím, že to řekl, ale jistě...” Vidíte, to stejné se děje po celou cestu a dnes je to úplně stejné.

²⁹⁰ Církev padla. Martin Luther skrze ospravedlnění, Wesley skrze posvěcení. Ale když přišel čas křtu Duchem Svatým, oni se vybarvili; nechtěli s tím mít nic společného. Nazarejci, Svátostní poutníci, Církev Boží, ti všichni, ježž věřili posvěcení, není možné na ně poukázat prstem; to je pravda. Ale když se ocitli na hraniční čáře, v bodě přijetí křtu Ducha Svatého ke znovuzrození, co pak učiní ďábel? Obchází dokola a pokouší se to překroutit. Ó, on je — on udělá vše, co bude schopen, aby před tím lidi zadržel.

²⁹¹ Oni vyrukovali s takovouto věcí: „Musíš mluvit v jazycích. Musíš mít senzacé. Musíš dělat toto.” Ty se do toho musíš znovu narodit! Nedovol nikomu, aby tě přesvědčil, že posvěcení a Duch Svatý je jedno a totéž, protože tomu tak není! Opravdu ne!

Poslouchej ty Nazarejce, jak tam hulákají: „Tak to není...” vid'. On ví, že v tom je rozdíl, neboť skutečně je — bratře Capps, náš statečný bratře.

²⁹² Jistě, Nazarejci... Nikdo proti nim nemůže namítnout ani slovo, jsou to skvělí, nábožní lidé; jsou nábožní do morku kosti. Církev Boží, Nazarejci, Svobodní metodisté, tito lidé jsou ti praví, ale když se dostanou k otázce skutků Ducha, oni říkají: „Ó, to je ďábel.” A čeho se tím dopustí? Rouhání proti Duchu Svatému. A když to udělají...

²⁹³ Nuže, proč se takto rouhají? Proti tomu není odpuštění. Je to

tak? „Neboť pro ty, kdo byli jednou osvícení, okusili ten nebeský dar,... a okusili to dobré Boží Slovo (Okusili... okusili Božího posvěcení: Očištění od cigaret a nečistých žen a všech částí takového života) — i okusili ten nebeský dar (Viděli, přiblížili se k hraniční čáře, jako tito špehové, kteří ochutnali hroznů...).“ Ale co měli nyní udělat? Měli prolomit své denominace a vejít do toho — i okusili těch nebeských darů — těm, kteří opět znovu pro sebe křížují Syna Božího, a krev smlouvy, kterouž byli posvěceni, za nehodnou drahého vážení by měli.

²⁹⁴ Posvěcení je, když tvé jméno figuruje v Knize, jako věřícího. Tvé slovo — tvé jméno — je vepsáno v Jeho krvi. Vidiš? To působí posvěcení; a ty jsi přišel a On ti natolik důvěřoval, že když jsi pak přišel a řekl jsi: „Dobrá, a mohl On o tom vědět?“ Ano, On o tom věděl.

²⁹⁵ On věděl od počátku, že ty to neuděláš. On věděl, že to neudělá Jidáš. On jej znal od počátku; on byl synem zatracení, ale tyto věci se musely naplnit, ačkoliv jakožto předobrazy a stíny. Ó, aj! Mohli bychom tomu věnovat celé hodiny.

OTÁZKA: (370)

Bratře Branhame, když jsi přinesl poselství o sedmdesáti týdnech... sedmdesáti týdnech [Promiňte] Danielových, domnívám se, že ses zmínil o tom, že celý poslední týden, neboli posledních sedm let se začne, když je nevěsta vzata ve vytržení.

²⁹⁶ Ne, ne, ne, ne, ne, nikoliv, nikoliv! Pochopils to špatně, pohled, nikoliv celých sedm týdnů. Tento týden se začal, když Ježíš přišel na zem. On řekl: „Mesiáš, Kníže, přijde a bude prorokovat a uprostřed těch sedmi týdnů bude vyřát.“ A Ježíš kázal přesně tři a půl roku, což je polovina sedmdesáti týdnů, sedmi dnů, týdnů dnů. A tak zůstalo tři a půl roku.

²⁹⁷ Když tedy Mojžíš a Eliáš přijdou na zem, což je Zjevení a Zachariáš... (Bratře - Coomere — tvoje otázka a té sestry Coomerové byla stejná.) Když oni... když Zachariáš 4 a Zjevení 11, ty dva olivové stromy a tak dále — kterými jsou Mojžíš a Eliáš — když oni přijdou na zem a budou prorokovat 1260 dnů, kolik to obnáší? Přesně tři a půl roku. To je přesně jedno a totéž. Nikoliv... hleď. Kýmkoliv tato drahá osoba je. Velice, velice hezky je to na papíru napsáno, svědomité záhlaví a řádky, velice hezky. A je to velice pěkná otázka, ale, hleď, ty jsi nepochopila to, co jsem tím chtěl říci. Nikdy jsem tím nemínil říci, že zde pomine celých sedmdesát týdnů. Mesiáš bude vyřát. Kolik z vás

si pamatuje, jak to zde bylo kázáno? Jistě. Vidíte? Sedmdesát týdnů.

OTÁZKA: (371)

Tedy, vypadá to, jako kdyby prvních tři a půl roku se vyplnilo během služby [Dobrá, zde jsi to vystihnul] Ježíše, ale vyjádření ‚uprostřed týdnů‘ zde se zdánlivě vztahuje na antikrista, který ruší svou smlouvu s [Nikoliv, antikrist ruší svou smlouvu na konci posledního tři a půl roku.] jak jsem pochopil Danielovu pásku, prvních šedesát devět týdnů skončilo, když Ježíš přijel do Jeruzaléma v roce 30 po Kristu, tak že tři a půl roku jeho služby bude obsaženo v šedesáti devíti týdnech; a celý poslední týden... a celý poslední týden, neboli sedm let, se ještě naplní, a začne vytržením. Prosím, vyjasni mi to.

²⁹⁸ Víš, bratře, sestro, kýmkoliv jsi, který jsi mi položil tuto otázku. Je to velice pěkné, hled', ale myslím si, že máš trošku pomotané to, co jsem řekl. Tedy, když Ježíš přijel do Jeruzaléma (to je přesně tak), to byl konec... hled'. A nato se hned odtamtud vzdálil a byl ukřižován. A prorokoval polovinu sedmdesátého týdne, což je tři a půl roku. A byl vyťat a jeho duše byla učiněna obětí. A pak přichází... v těch posledních dnech je Židům zaslíbeno ještě stále těch tři a půl roku. A v... mezitím bylo shromažďování svatých k vytržení, církve.

²⁹⁹ Nemohu to probírat důkladně, bratře, sestro.

OTÁZKA: (372)

Prosím, objasni 1. Korintským kapitolu 7, verš 1 a 9. [Vyhledej to, bratře Neville, 1. Korintským kapitolu 7. verš 1, zatímco...]

OTÁZKA: (373)

A bude každý opravdově věřící konat skutky, které činil Ježíš, jak stojí v Ev. Jana 14 [Ne tak docela, nikoli!]: Uzdravovat nemocné, vymítat ďábly, křísit mrtvé [Nemyslím, že by to byl Jan 14, ale v pořádku; Je to Marek 16], nebo má to být pouze Eliáš? Musí to všechno činit věřící - ten, který opravdu věří? A jestliže on je skutečně opravdovým věřícím, bude také křísit mrtvé a konat veliké zázraky?

³⁰⁰ Inu, to se nachází uprostřed věřících. Rozumíte? Všichni lidé tyto dary nemají, ale to rovněž neznamená, že tyto věci dělá pouze jediná osoba; budou zde skupiny lidí. Jako například, kdybychom měli ve sboru malou dívčinku nebo malého chlapce nebo někoho, kterého máme velice rádi, a život by z něj unikal. Sejde se celá církev a budou se modlit a postit: „Pane, smiluj se nad tím dítětem,“ vidíte. Bůh ho může vzbudit.

³⁰¹ Kdo z vás někdy četl Nicejské otce nebo něco takového? Víte, že toto dělali v té prvotní církvi. Všichni se shromáždili, víte a někdy takto vzkřísili dokonce svého pastora a jiné lidi, jestliže Bůh to považoval za správné; ale oni to dělali.

OTÁZKA: (374)

Jestliže církev je spasena i když neodešla ve vytržení, jak jsem pochopil tvé učení, ona musí procházet obdobím soužení kvůli očistění. Ale co s těmi, kteří jsou mrtví, jak oni budou očistění?

³⁰² V pořádku. Ti, kteří mají... Nevěstě není zapotřebí očistění; ona je už čistá. A ti, jenž zemřeli předtím, ti, jež jdou skrze... hleďte. Oni nikdy nepřijmou Světlo, které přijala tato církev zde; oni žili pod svým ospravedlněním, posvěcením a tak dále. Žili podle toho Světla, které měli. Možná takovým způsobem — oni trpěli nebo ať už čímkoliv museli procházet, byli pronásledováni — ale teď, v tom čase vytržení, hleďte, nyní musí přijít doba, kdy žena, která částečně odmítá přijetí *Své hlavy*, ona bude muset trpět kvůli tomuto odmítnutí, protože těm v minulosti nebylo oznámeno Evangelium tak jasně, jak to je v našem případě dnes. Vy to vidíte zcela zřetelně. Měli jste to po celá minulá léta příklady a otevření *Pečetí*, a vyložení *Církevních věků*, a tak dále. Je to tak zřejmé, že to nemůžete minout. A v případě, že to částečně odmítnete, pak zůstane pouze jediné východisko, odpýkat si to.

³⁰³ Pochopil jsi to, bratře Neville? Čeho se to týká? Půjdu raději dál, jelikož se už připozdívá. Vidíte? Sedm — sedm, devět... Podívejme se.

OTÁZKA:

Nemohou-li se však zdržet, ať vstoupí do manželství. Je přece lepší vstoupit do manželství, než se pálit.

³⁰⁴ V pořádku. To se vztahuje prostě na nečistý život. Muž,

chlapeč, dívka, nebo někdo jiný, kteří mají známost a ví, že se mají oženit, prostě jdi a ožeň se. Myslím si, že jsi porozuměl tomu, co jsem měl na mysli, že ano? Nežij nečistým životem, protože to není správné. Rozumíš? V jistém slova smyslu to je tvoje sestra, jestliže jste křesťané. No, pokud to je svět, tak to je svět: pes kouše psa. Ale dívka, se kterou máš známost, je zároveň tvou sestrou. Ona bude matkou tvých dětí, které přijdou na svět. Nežij s ní nečistým životem, ukaž, že jsi opravdovým křesťanským džentlmenem. Žij tak, jak by měl žít křesťanský džentlmen. Rozumíš? A jednej s ní jako se svou sestrou, a i když se vezmete, stále se k ní tak chovej.

305 Mohl bych na to rovnou odpovědět. Nevěřím tomu necudnému životu, který se projevuje mezi letničními lidmi, mezi lidmi svatosti, i když jsou po svatbě. Tomu nevěřím. Ne, přátelé! Některé z těch nečistých věcí jsou tak hrozné... chtěl bych tady někdy... ne dnes ráno, ne, nemám v úmyslu to říct. Ale chci říct, že když jsem někdy v Kalifornii a na různých takových místech, setkávám se tam s kazateli, a když působí rozpoznání, cítím, že bych je měl přehnout přes koleno a dát jim malý výprask pomoci „stimulace protoplazmy Evangelia.“ Ano, přátelé! Ach, když vidím, jak se muž pokouší vzít svou malou manželku a necudně, hnusně, to je... rozumíte, co tím chci říct. Myslím, že byste se měli jako Boží služebníci stydět... buď prostě manželem, buď milovaným. Měj ji v úctě jako vždycky. Nezapývej se těmito, některými z těch nesmy... knihami o sexu nebo těmito nesmysly v těch sexuálních příručkách — a věcmi, které jsi přečetl a všemi těmi nesmysly a tak dále. Odstraň tu špínu ze svých myšlenek.

306 Bible říká, aby mezi vámi nebylo žádné špinavé obcování, jestli vyznáváte svatost. Chovej se k té malé dámě jako ke své milované. Až jí bude šedesát let, budete na tom stejně. Buď tím zdvořilým přítelem; pamatuj, *opravdu* jím buď.

Nepokoušej se zkoušet žádnou z těch moderních věcí; vím, o čem mluvím... buď prostě manželem, opravdovým bratrem, ryzím křesťanem.

Vím, že to zní... ale vy jste moje děti. Mám vám právo říct to, co cítím. Rozumíte? Jste mými dětmi; žijte správně.

307 A vy, ženy, žijte se svými manželi správným způsobem. A vy, muži, žijte správným způsobem se svými ženami. Buďte opravdu, opravdu milí a respektujte se vzájemně s... A vaše rodinné vztahy, a tak dále, ať jsou uctivé a zbožné a mezi vámi domluvené, jak je to jen možné. Nikdy nedělejte nátlak a neposouvejte se k vulgárnosti

a hrubosti.

³⁰⁸ Mluv se svou manželkou s porozuměním. Jestli máš jinou povahu než ona, promluv si s ní o tom. A ty, sestro, se snaž o to samé vůči němu. A stejným způsobem... Mějte vzájemné porozumění a buďte opravdovými křesťanskými džentlmeny a opravdovými křesťanskými dámami, a vůči sobě bratry a sestrami. Vždycky pamatujte, že jste Božími dětmi a že jste z královské rodiny. Máte královskou krev; na světě není lepší krev než ta vaše. A to je pravda! A královská krev se projeví. A právě taková je; je královská. Všichni, kteří tomu věří, ať řeknou „Amen!“ Ano, přátelé! Ukažte, kým jste. Já — já jsem synem Krále, jsem syn Krále. Moje manželka je dcerou Krále. Jak se budu chovat k dceři Krále? Jak se ona bude chovat k synovi Krále? Rozumíte, co tím myslím? Buďte opravdu ryzí.

OTÁZKA: (375)

Bude působení Ducha svatého, znamení, divy a zázraky konané skrze nevěstu předtím, než odejde nebo už jenom čekáme na Jeho zjevení se.

³⁰⁹ Touto otázkou bych měl, tuším, skončit, neboť jich zůstalo ještě příliš hodně, než abych se mohl ke všem dostat. A je už dost pozdě. Je už za pět minut tři čtvrtě na jednu a mám jich ještě možná, třicet či čtyřicet. Odpovím tedy na to ve vhodnějším čase. Vezmu si už jen tři minuty. Budu se jimi zabývat, jak to jen bude možné. Chápete? Nevím, kdy to bude, ale udělám vše, co budu moci. Máte z toho užitek? Mně to rovněž pomáhá.

Jestliže sem přicházím, беру je do ruky, aniž bych si je prohlédl (víte jak to je), vezmu nějakou věc, na kterou nejsem schopen odpovědět, a doufal jsem, že zde narazím na... vím, že se tam jedná o semenu hada. Velice jsem si přál na to narazit. Chtěl jsem to vysvětlit. Ale tak se mi zdá, že jsem to přehlédl a tak budu... Asi si to Pán takto nepřeje, ale to bylo o semenu hada. Aby snad někdo z poslouchajících pásku neřekl: „Inu, on to obešel.“ Kolik z vás vydrží ještě dvě minuty na toto téma? Cože? V pořádku.

³¹⁰ Počkejte, dovolte mi teď vzít nejdříve tohle. Podívejte! Ne. Tato otázka je zde: „Bude nevěsta konat zázraky?“ Ano, přátelé! To se děje právě teď. Je to tak! Vidíte? Ale nevyhlízejte něco mimořádného, jako otevřít nebe — nebo zavřít nebe — aby nepršelo. To přijde k Židům. To se na to vůbec nevztahuje; to jsou Mojžíš s Eliášem u Židů, nikoliv u této církve. Přečtěte si první tři kapitoly Zjevení; uvidíte čím je zdejší

církev. To je všechno, čím je církev. A když se ona vrátí... s nevěstou, když se ona vrátí... přečtete si... jestliže se chcete dozvědět něco o církvi, co se na ni vztahuje, přečtete si Zjevení první tři kapitoly, a pak jděte k 19. kapitole a začnete číst od tohoto místa, tam máte nevěstu. To ostatní se tam vztahuje na Židy.

³¹¹ A nyní k semenu hada. Nemohu to zde najít, protože, vidíte, nemohu to zde najít, protože je tu toho celá hromada. Ale tato osoba řekla: „Jestliže semeno hada... žena řekla, že obdržela syna od Hospodina. Ona to řekla.“

Nuže, domnívám se, že to bylo minulou neděli, vysvětlil jsem, jak jej obdržela od Hospodina. Jestliže jej vůbec obdržela, pak to bylo od Hospodina, protože to muselo přijít od Hospodina. Přece Boží zákon má... to je poslušné Bohu. Přesně.

³¹² On přikázal slunci svítit a slunce svítí. On poručil dešti, aby pršelo na spravedlivé i nespravedlivé; a ono se to tak děje. A semeno zasazené na nějaké pole, dobré či špatné, ono vzejde; to je semeno. A jestliže semeno je zasazeno, nehleď na...

A jediný způsob, jak had mohl zasít semeno, on byl přece pouhým zvířetem, dalším po lidské bytosti. Protože v rozvoji lidstva, když se Bůh vznášel nad zemí... a vyvedl ptactvo a od ptactva přešel k jiným druhům, pak šimpanz, a od šimpanze k hadu.

³¹³ Nyní, On změnil toho hada takovým způsobem (to se muselo stát), aby tato generace byla zmatená, ta která se pokouší naleznout kost, která by byla podobna nějakému zvířecímu druhu (částečně člověk a částečně zvíře), aby mohli říci, že člověk pochází... ze šimpanze, to postrádají; a šimpanz nemá inteligenci. Šimpanz nemá duši; není schopen přemýšlet. On má pouze... on může... jen povykuje a může... jako kuň zařehat nebo něco takového... Pes: „Pojď sem, Fido, udělej hop, přeskoč!“... A postavíš kostky a tak dále, a oni to udělají díky emoci, sluchem, a tak dále, vlivem; ale nemohou ani uvažovat ani chápat, to nemohou. Neví, že jsou nazí, neví, že jsou samec a samice, takto, neznají rozdíl. Nemají takové zákony. Nemohou to dělat. Pouze lidská bytost.

A první po člověku byl had. Bible říká, že byl nejchytřejším zvířetem na poli. Chytřejší; on měl téměř duši. On měl místo pro duši, ale co udělal? On se zaprodal ďáblu a pokusil se podvést Boha. Kolik z vás to doposud chápe?

³¹⁴ Satan, had, měl téměř duši. Bůh věděl, že lidé budou hledat

tyto kosti a v hadu není žádné kosti, která by připomínala lidskou. On byl... To je jeho prokletím. On stál vzpřímeně na svých nohou jako člověk.

315 Všimněte si, pak toto semeno, které následovalo hned po lidském semenu... Sám satan, duch, on věděl, že to je jediné semeno, které je schopno oplodnit ženu, neboť šimpanz toho nebyl schopen. Oni to míchají a tak dále; to se nepovede. Ale on věděl, že zárodek života, který byl v šimpanzi nemůže vejít do půdy ženy — vajíčka; ale věděl, že semeno hada je toho schopno a tak působil skrze hada.

316 A Adam si nebyl vědom toho, že k tomuto aktu může dojít. Vidíte? Ona byla učiněna ženským pohlavím. Jistě, ona by na to přišla později; ale vidíte, v tom byla suverenita Boží, ukázat se jako Spasitel a tak dále, jak jsem již mnohokrát vysvětloval. Ale satan to věděl, protože on k ní přišel ve formě hada, který byl zvířetem a... zvířetem, a přišel k ní. A ona prvně počala skrze satana.

317 A jestliže si všimnete, byly pouze dva akty, skrze které se narodily tři děti. Zkoumejte Písma. Ona porodila dvojčata. Jedno z nich bylo semenem hada; tím druhým byl Abel. Ona sváděla Adama, když řekla... Vidíte? Pak ukázala svému muži, oč se vlastně jedná a tak on rovněž s ní měl poměr a ona porodila toto dítě. A chci vám ukázat, že byla těhotná a měla dvojčata skrze dva různé... ona byla... To znamená nedotčenou ženu.

318 Jejich semeno, oni byli, sliní. Podívejte se sem. Abraham se oženil se svou vlastní sestrou. Jakže, kdyby se dnes nějaký muž oženil se svou sestrou, jejich děti by byly idioty, vidíte. Ale lidský... A zde Jákob, vlastně Izák se oženil s Rebekou, se svou sestřenicí, vlastní, pokrevní sestřenicí, pokrevní vztah, s dítětem Abrahamova bratra.

319 Všimněte si, všimněte si nyní, ohledně toho, vidíte, to je... Lidské pokolení bylo silné. Pokud si všimnete, vždycky se to soustředilo kolem dvojčat. Tam byl Kain a Abel, dvojčata, Ezau a Jákob, dvojčata. Ježíš a Jidáš byli ze stejného pokolení a v té samé církvi. A dokonce Duch Svatý a antikristův mají být dvojčata: „Tak blízko, že by svedli (bylo li by možné) také i vyvolené.“ Pochopili jste to? V pořádku.

320 Abych to nyní mohl prokázat, chci, abyste si otevřeli Judovu epistolu, tuším, že to je 17. verš, nebo 14. verš... Inu, tedy, všimněte si toho. Tím bych chtěl skončit. Všimněte si. Abych vyřídil celou tuto záležitost, On řekl za prvé: „Nepřátelství položím mezi semenem tvým

a semenem ženy.“ Vidíte? Ona přece nemá semeno. A proto, to símě, které dostala, bylo satanovým semenem. Kain byl satanovým synem. Ona neměla semene a tak jej přijala skrze pohlavní styk. A když k tomu došlo, ona je obdržela od Božího nepřítele. A pak, když ji dal semeno Bůh, sex, s tím neměl nic společného. Pochopili jste to? Vyvrž děvku i syna jejího; neboť nebude dědicem syn děvky se synem svobodné.

³²¹ A všimněte si, ona pak obdržela símě, jímž byl Kristus. Ani její vajíčko... Nuže, protestanti chtějí věřit, že to byl panensky narozený hemoglobin, Bohem stvořená krev, ve které se nacházel zárodek, ale říkají, že to bylo její vajíčko. Nikoliv, přátelé! Vajíčko nemůže projít skrze vejcovod do lůna, aniž by to nebylo provázeno pocitem. Pak stavíte Boha a Ducha do souvislosti s pohlavním stykem se ženou. Jakže? To byla látka stvořena Bohem se vším všudy, zároveň jak vajíčko, tak i zárodek.

³²² A On byl Synem Božím, nikoliv synem Marie, protože On ji nikdy nenazval svou matkou. „Ženo“ — tak ji říkal — nikdy matko. Ona nebyla jeho matkou. On byl Synem Božím a Bůh je jeden. Pochopili jste?

³²³ Ještě jeden důkaz, kterým bych to chtěl definitivně prokázat, kdyby se chtěl někdo s vámi o tom hádat, vraťme se tedy do knihy Judy, myslím, že to je 17. verš (14. nebo 17. verš), tam je řečeno: „Enoch...“ chcete, abych to přečetl? Máte ještě čas? Tedy — a pak... pak budu vědět, protože páska se stále ještě točí a mohli bychom to teď zamotat. Dovolte, abych se podíval, jestli to je 14. verš:

O nich také prorokoval sedmý od Adama, Enoch, když řekl: „Hle, Pán přichází s desetitisíci svých svatých,...“

³²⁴ Vraťme se tedy do 5. kapitoly 1. Mojžíšova, myslím, že to je správně a pak rovněž do Lukáše (rád bych to našel; to vše jsem si zde poznamenal, abych to zde mohl vyhledat), a přesvědčte se, že v rodokmenech, nikde v Bibli... kdyby... Hleďte! Jestliže Noe... Jestliže Enoch je sedmý od Adama, Bible říká: „Adam a jeho syn Set,“ neboť Kain nebyl semenem Adama. Je řečeno, že Adam zplodil Seta a Set zplodil... Járeda; Járed zplodil, až po Enocha; a Enoch byl sedmý od Adama, ale Kain nebyl zohledněn nikde v rodokmenech Božích.

³²⁵ Jen se podívejte a přesvědčte se, jestli tomu tak je nebo ne; prozkoumejte si to. A pak přichází Lukáš a jmenuje to znovu počínaje od Adama. Ani jednou v tom není zmínka o Kainovi. A jestliže Enoch

byl sedmý od Adama, kde se poděl Kain? Neboť Bible v rodokmenech říká, že Adam zplodil svého syna, Seta. A Set zplodil Járeda a Járed zplodil toho a toho, a tak dále; a ani jednou tu není zmínka o Kainovi. Pak nemohl být Adamovým synem. Musel být tedy synem hada, neboť nemohl být synem, aniž by došlo k pohlavnímu styku. Amen! A jestliže by tomu tak nebylo, pak by byl zrozen z panny a byl by Synem Božím. Prál bych si, aby se oni z toho jednou vymotali.

³²⁶ Tentýž Bůh, který mi tohle zjevil, je ten Bůh, který mi řekl o manželství a rozvodu. A když On tyto věci vyřkne, můj bratře, sestro... Jsem vaším bratrem, člověkem. Ale když On to řekne a to zasáhne zde, dovnitř, nemohu vám to vysvětlit. Není v tom vůbec účel, abych se o to pokoušel, není to totiž možné. Ale ani jednou to nesehalo. Ačkoliv jsem to sám nemohl spatřit, ale držel jsem se toho; a pak On to začal zjevovat, a pak mne to uvádělo do rozpaků. Bylo to zde a já jsem byl stejný. Vaše vzdělání to mine a váš úsudek to mine, a vše ostatní; stejně tak to minulo Kaina.

Kdybychom nyní měli čas a vrátili se do knihy 1. Mojžíšova a začali číst... Podívejme se a já se pokusím to najít. Nejsem si docela jist, jestli se mi to podaří či ne. Paní Woodsová, pamatujete si, jak jsem vám to onehdy ukázal? Právě to co... Byla to 5. kapitola? 5. kapitola, ó ano, v pořádku.

Tato jest kniha rodů Adamových. V (ten) den, v kterémž stvořil Bůh člověka, ku podobenství Božímu učinil ho.

Muže a ženu stvořil je a požehnal jim, a nazval jméno jejich Adam v (ten) den, když stvoření jsou.

Byl pak Adam ve stu a třidcítí letech, když zplodil (syna) ku podobenství svému (a) k obrazu svému, a nazval jméno jeho Set.

[Kain? Jak on ho nazval? Kdo je tedy tím prvorozeným, který měl prvorozenství? O něm zde není žádná zmínka. Set byl jeho synem.]

³²⁷ A vracíme se sem znovu a shledáváme, že bylo řečeno... Eva obdržela syna, neboť Kain zabil Abela. Podívejme se a všimněme si toho dál:

I bylo dnů Adamových po zplození Seta osm set let, a plodil syny a dcery.

A tak bylo všech dnů Adamových, v kterýchž byl

živ, devět set a třiceti let, i umřel.

Set pak byl ve stu a pěti letech, když zplodil Enosa.

A pokračuje to dál a on, Enoch, je sedmý od Adama.

Nepamatuji si, kde to bylo u Lukáše. Poznamenala jste si to rovněž, paní Woodsová? Ona a já... Onehdy jsem ji to ukazoval... Co říkáš? Tuším, že máš pravdu, sestro Woodsová. Poznamenali jsme to do její knihy — do její Bible — kde jsem ji to ukázal... Zde to je, ó ano, ty rodokmeny. V pořádku.

³²⁸ Nuže, jestliže si všimnete, zde... ve 3. kapitole Lukáše máme totéž — kteří synové a tak dále.

... který byl Noe, který byl Lámechův,

Který byl Matuzalémův, který byl Enochův, který byl Járedův, který byl Malalehelův, který byl Kainanův.

Který byl Enosův, který byl Setův, který byl Adamův, který byl Boží.

Kam se poděl Kain? Kde je Kain, ten prvorozený? Prvorozenství patřilo jemu; odkud on tedy přišel? On byl satanovým semenem a ne Božím. Stejně tak nebyl Adamovým, protože Adamův syn se jmenoval Set. Kain, hadovo semeno, zabil jeho prvního syna, on byl typem a hadovým stínem, který rovněž zabil jeho druhého syna, Ježíše. A Set zaujal jeho místo v rodokmenech, což znamenalo zmrtvýchvstání a že rodokmeny Boží budou přesto uplatněny.

³²⁹ Ted' bych chtěl, aby si jej někdo sem dovolil umístit a řekl, že to nebylo hadovým semenem. Nebylo to respektováno v Božích rodokmenech, stejně tak, jako v rodokmenech lidské rasy, rodokmenech Adamových a všech ostatních. Souhlasí to? Ať ti, kteří tomu věří, řeknou „Amen!“ Jistě. On nebyl; on byl hadovým semenem a ne Adamovým!

³³⁰ Ona neřekla, že to byl Adamův syn. To nebyl Adamův syn. Ona řekla: „Obdržela jsem to od Boha.“ Musela; to bylo semeno. To bylo semeno, ale to bylo hadovo semeno, vidíte.

³³¹ On by se pak musel stát znovu panicem, kdyby chtěl odstranit ten pohlavní styk, jenž byl spáchán. Adam byl umístěn zde na zemi, ale on nevěděl o tom, že se má stát otcem. Chápete mne, co tím míním? Satan o tom věděl a tak přispěchal k Evě dříve, než Adam. Zde máme

to, v čem to dnes všechno vězí. A bratře, právě to působí takový zmatek v otázce manželství a rozvodu, a všem ostatním, jak to koneckonců dnes vidíme. Je to velice žalostné. Vidíte? Ale... Bůh proklestil cestu, za což jsme vděční.

³³² Milujete Jej? Není On nádherný? Tak tedy, je už hadovo semeno v pořádku? Myslel jsem si, že možná někdo na pásku by se mohl domnívat, že jsem se obával na to zaútočit. Vidíte? A tak by řekli: „Proč to dvakrát obešel? On se obává toho zastávat.“ My takoví nejsme. Dokud v tom je Pán, pak to je tak.

Víte co, jak jsem už vyprávěl o tom orlovi, kterého jsem pozoroval, jak začíná pociťovat, že má křídla, víte. A pomyslel jsem si: „Proč se mne nebojíš.“ Měl jsem s sebou pušku, stála tam opřena; řekl jsem: „Mohu tě zabít.“ On věděl, že jej nemohu zabít, že jsem příliš daleko od té pušky. Řekl jsem: „Bojíš se?“ On jen zamžoural svýma velkýma očima a podíval se na mne. Seděl tam malý křeček, který začal: „Cha, cha, cha, cha, cha; roztrhám tě na kusy, roztrhám tě na kusy!“ On si toho křečka vůbec nevšímal, byl z jeho skřeků znechucen. A tak za chvíli, mávnul jednou silně svými velkými křídly a vyletěl takto, a rozprostřel svá křídla. A on věděl, jak má použít svá křídla a zmizel jednoduše z dohledu. Vidíte? Za chvíli jsem jej viděl jako nepatrný bod, malou tečku.

³³³ Bratře Frede, myslím, že jsem ti jej tenkrát ukázal. Právě jsem zahlédl bratra Freda tam vzadu, jak před chvílí zakřičel: „Amen!“ Myslím si, že jsem ti ukázal to místo, a bratře Woodsi, kdekoliv jsi, to se stalo tam vysoko v horách. Spatřil jsem toho orla. Bouřka jej přinutila slétnout na zem, a já stál za tím stromem.

³³⁴ Lovili jsme losy (a bylo už trochu později), bylo to v říjnu a byl sníh, a tak dále. Ten bratr tam byl na podzim s námi, bratr John a ti ostatní, na vrcholku hory Corral, právě tam.

³³⁵ Já tam stál, stál jsem za tím stromem. Trochu sněžilo a trochu pršelo a já tam stál. Ten orel tam seděl, on byl přinucen, aby přistál na zemi. On se tam posadil, veliký jako nějaké monstrum, obrovský hnědý orel. Seděl a rozhlížel se kolem a já si pomyslel: „Sláva Pánu! Haleluja!“ Chodil jsem kolem dokola toho křoví a takto provolával slávu. Podíval jsem se dolů a zaslechl jsem výt starého kojota. Víte, jak oni vyjí.

³³⁶ Minulého roku na tom místě, ještě než začalo pršet, oni začínali výt; ten malý vlk, víte. Já je rád poslouchám.

337 Pak jsem někde zdáli zaslechl ryčícího losa: „Vííí-húú,“ jak oni to dělají a zdaleka mu odpověděla jeho družka. (Na další týden — za dva — půjdu na lov, bude-li vůle Páně.) Tak tedy, když jsem je tam slyšel, ó to je tak božské být tam. Ó, prostě... To je můj chrám — kde s Ním rozmlouvám — a pak se vracím dolů a promlouvám k vám, vidíte.

338 A tam nahoře, tam je nádhera, to je prostě rozptýlení. Když jsem tak stál, pomyslel jsem si: „Ó, Bože...“ Rozhlédl jsem se, přestalo pršet a jehličnaté stromy byly pokryté jinovatkou a duha se táhla od vrchu Corral právě na Ovčí horu, nad tou cestou, napříč té cesty. A pomyslel jsem si: „Ó, Bože, podívej na mne. Hm (pomyslel jsem si) Ty jsi zde, Alfa, Omega, počátek a konec. On sem sestupuje, tam. Ty jsi tentýž včera, dnes i navěky — sedm církevních věků, sedm zlatých svícňů. Jsi zde, Bože, jak nádherný jsi.“

339 A já jsem prostě křičel. Odložil jsem svou pušku, obcházel jsem kolem toho stromu a křičel: „Sláva Bohu! Sláva Pánu“ a kolem dokola toho stromu, takto. A byl to pro mne nádherný čas, byl jsem tam sám, jenom Pán a já, víte.

340 A za chvíli se z toho houští povznesl orel a jen na mne pohleděl. Pomyslel jsem si: „Nu co, tobě se to moc nelíbí.“ Řekl jsem: „Starý brachu, já uctívám zrovna toho Boha, který tě stvořil.“ Vidíte? A on jen zamžoural svýma šedýma očima a podíval se na mne, zatímco jsem tak povykoval.

341 Stará borová veverka (každý kdo lovil v lese, ví, že ona je lesním policajtem), ona vyskočila na (to je malé stvoření, není schopno nic udělat, ale ó, jaký rámus) ona tam vyskočila a poskakovala sem a tam, víte a „Ja, ja, ja, ja, ja, ja,“ a řádila dál.

342 A orel ji pozoroval; Podíval se na mě. Pomyslel jsem si: „Aj, Pane, dobrá, proč jsi mne zastavil u něčeho takového.“ Vidíte? Řekl jsem: „Budu ho pozorovat, protože je tu kvůli té borové veverce?“ Stál jsem tak chvíli a pozoroval jsem je, pomyslel jsem si: „Budu ho ještě na chvíli sledovat.“ Řekl jsem: „Jednu věc, kterou sleduji, že se nebojí.“ To se mi líbí, on nemá strach. Ten statný pták tam stál; řekl jsem: „Víš co? Mohl bych tě zastřelit.“ On to dobře věděl; on věděl jedno... že bych to neudělal; příliš jsem ho obdivoval. A tak tam stál bez špetky strachu.

343 A já jsem si pomyslel: „Mohl bych tě zastřelit.“ Nu co, díval jsem se na něj; on se díval na mne, a upravoval si křídla, přitom couval. Víte, jak oni to dělají s křídly, víte. Veliká, dlouhá křídla, asi

takto, víte a byl to veliký kus. On tam klidně seděl a já jej pozoroval. To bylo dlouho předtím, než jsem poznal tyto věci; to bylo před mnoha lety, asi před dvaceti lety.

344 A já jej pozoroval; chvíli jsem jej pozoroval. Pomyslel jsem si: „Co je... On se nebojí, já ho obdivuji. Ale co na tom orlu, je tak zbožného?“ Sledoval jsem ten veliký skobovitý zobák, který takto vyčníval a ty velké oči. Pomyslel jsem si: „Přátelé, to je pták, jak se patří.“

345 Nikdo... Jestřáb, kdyby se jej pokusil následovat, to by ho zničilo. Nikdo jej nemůže následovat. Ne, ne! K tomu by bylo třeba letadlo. Ano, přátelé! Žádný pták se s ním nemůže rovnat — on se vznáší tak vysoko. A dále, on má oči; on vidí až na zem, poté co se vznesl do výšky, vidí na velikou dálku.

346 Nuže, Jahve připodobnil své proroky orlům, víte; On je takto vyzvedl nahoru. Oni museli být utvořeni zvláštním způsobem. Ano. Předurčení, narození k tomuto účelu, vidíte, být takto povzneseni. A pak jste... Co by ti to pomohlo, i kdyby ses tak vysoko dostal, pokud nevíš, kde jsi? Vidíte? Co ti pomůže, i kdyby ses tak vysoko dostal, pokud nevíš, co děláš? Vidíte? Vidíte?

347 Co pomůže vyskakovat, poskakovat, křičet, mluvit v jazycích, jestli nevíš o čem je vlastně řeč? Vidíte, musíte to pochopit, zatímco jste zde.

348 Tak tedy, pozoroval jsem jej, víte, jak si počínal. Upřel jsem... Prostě jsem ho obdivoval... to byl nádherný pták. A přece, on mi možná snědl něco z mého jídelního lístku, masa a věci, které jsem... pozoroval jsem ho a za chvíli jsem si pomyslel: „Víte, co — co on...“

349 Za chvíli se cítil znechucen. Nemyslím si, že by byl znechucen koukáním na mne, spíše byl znechucen nasloucháním toho starého křečka, který tam seděl. Víte, máme jich dnes v táboře tolik. Víte? „Ča, ča, ča,“ „dny zázraků pominuly! Není Božské uzdravení, ty věci jsou už dnes pryč!“ Vidíte? Ten malý, starý, přízemní křeček, který sedí tam na špalku: „... Musíš patřit k tomu, my jsme...“ Vidíte, vidíte? Sedí tam a žvaní a stále dokola. Ten tam celý sebou házel, on se tak silně třásl.

350 Znechucen nasloucháním toho, udělal jeden velký skok, až se větev, na které seděl, takto silně zachvěla. Větev se takto zachvěla, a zmizel. Zamával křídly a vyletěl skrze stromy. A když to udělal, pozoroval jsem jej. On se nebál, neboť si byl vědom svých daných mu Bohem křídel. On věděl, že tato křídla jej mohou odnést daleko od

všeho nebezpečí.

³⁵¹ A tak bychom to chtěli pociťovat takovýmto způsobem. To je Slovo a ten který toto Slovo napsal, je mými křídly. Nebojím se Slova; ono tě přenese přes jakékoliv trable. To je meč, který si proklesí cestu naskrz. Nikdy se Ho neboj.

³⁵² Sledoval jsem ho dál. On už nemusel mávat, on prostě rozprostřel svá křídla, a při každém závanu větru, se pozvednul výš, a výš, a výš.

Stál jsem tam se založenýma rukama a díval jsem se na něj, až z něj zůstala pouhá tečka, kterou jsem už nemohl rozeznat. A pomyslel jsem si: „Bože, to je ono. To není, pojď a připoj se *sem*, pojď a připoj se *tam*, udělej *to* a *tamto* nebo něco *jiného*; jen rozprostřít křídla víry v Slovo Boží, a povznést se na perutích, daleko od těchto nesmyslů čater — čater.“ Ach! „Nebe a země pominou, ale slova Má, ta nikdy nepominou.“

³⁵³ Asi dvacet z vás, mne dnes odpoledne navštíví. Inu, to jsou soukromé pohovory na dnešní odpoledne. Kontaktujte se s Billem, neboť, tak si myslím, oni kvůli mně budou chtít začít s tím dříve, abych stihnul přijmout všechny. Pokud budu schopen, chtěl bych je přijmout všechny. A nedělám to kvůli tomu... Billy o tom neví, ale moje mysl byla po těch asi dvaceti viděních dnes ráno tak přetížena, víte, i když se jedná o cokoli... že člověk se málem nedostane do... a Billy řekl: „Proč si neuděláš malou procházku... Odpočiň si, jdi tam a možná tam odpovíš na některé z těch otázek.“

A já odpověděl: „Bratr Neville, přinese své poselství.“

Řekl: „Půjdu mu to říci.“ A šel.

Bratr Neville, řekl: „Jen přijď!“ A tak jsem se zvednul a přišel sem. A tak někteří z nich čekají na dnešní odpoledne. Je mi líto, že jsem vás držel až do jedné hodiny, ale domnívám se, že pozitíí odjedu a vrátím se zpět do Arizony.

³⁵⁴ Zapamatujte si, bude-li vůle Páně, podruhé až se vrátím, chtěl bych k vám promluvit — ukázat v Písmech, jak je to správné s manželstvím a rozvodem. A pak, ať to prostě... Vyložit to prostě tak, jak to je, pak to už budete vědět napořád. A až do této doby buďte dobré mysli; Pán vás bohatě požehnej. Můžeme se postavit? Sláva Pánu.

*Miluji JeJ, miluji JeJ, (miluješ jeJ?),
neboť On dřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

355 Milujete JeJ? Podejte si s někým ruku, zatímco budeme znovu zpívat.

*Miluji JeJ, miluji JeJ,
neboť On dřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

356 Ó, není On nádherný? Ó, aj! Billy si přál, abych oznámil, že po požehnání by chtěl promluvit k lidem, kteří si přejí soukromý rozhovor, pár slov. Rozumíte? On se chce s vámi na několik minut setkat. Ale cítím, že bychom teď měli krátce zůstat v díkuvzdání. Tito... Klaníte se mu rádi v Duchu a pravdě?

*A vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

357 Ó, není to nádherné? Ó, já JeJ miluji. Miluji jej ve svém srdci, pokud znám své srdce. Věřím, že vy také. A tak jsme spolu Jeho dětmi. Milujeme se vespolek. Nemohu milovat JeJ, aniž bych miloval vás. A když řeknu, že JeJ miluji a nemiluji vás, Bible říká, že jsem lhář. Vidíte? A když... Kdybyste chtěli... kdybyste chtěli milovat mne nebo moji rodinu... museli byste se rozhodnout dle toho, co bych si přál, jestli milovat mne nebo mou rodinu; milujte mou rodinu. Lepší by bylo, kdybyste milovali Billy Paula než mne. Kdyby mělo přijít k nějakému rozhodnutí, raději kdybyste udělali tak. Chci, abyste mně naslouchali, neboť Billy není kazatel. Chci, abyste mi naslouchali, tomu co říkám, ale jestliže chcete někoho milovat, raději milujte jej. Jestli řeknete: „Chci milovat buď tebe, nebo Billa,“ milujte Billa. Vidíte? Bůh to pociťuje stejně tak vůči nám. A nemůžeme... Pak jsem si jist, že nemůžete milovat Billa, aniž byste milovali mne, protože On je částí mne. Vidíte? A tak nemohu milovat Boha, aniž bych miloval vás. A my se vespolek milujeme. Ó, myslím si, že to je báječná věc. Nemyslíte, že tyto písničky jsou něčím nádherným, poté co jsme odpověděli na tyto věci a že nás to spolu váže? Hm-mmm, ó je to tak opravdové.

*Miluji Jej, miluji Jej,
neboť On dřív miloval mne,
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.
Ó, přijdou z východu a...*

